

డిసెంబర్
2018

152

సంపుటి : 13 సంచిక : 8 వెల రు. 10/-

ఈ సంచికలో.....

బిజెపి కూటమిని ఓడించటమే ప్రధాన లక్ష్యం
ప్రజల చరిత్రను అధ్యయనం చేయాలి
పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - కులం
ఐరోపాలో మళ్లీ మోగుతున్న సైనికవాద సైరన్లు
వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం
కౌలురంగంలో క్షేత్రస్థాయి కృషి - నిర్మాణం
బిజెపి నిరంకుశత్వంతో దూరమౌతున్న కాశ్మీర్
దేశభక్తి ముసుగులో ఆర్ఎస్ఎస్ సైతాన్
రాజకీయ చదరంగంలో పావు సర్దార్ పట్టేల్
మాయమైన ఎర్ర మందారం

మాయమైన ఎర్ర మందారం

ఇంకొల్లు మండల కేంద్రంలో
తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారాయణ స్మారక స్థూపం

లాల్ సలాం !

చీకటిలో ఆకలిలో

చిందిన కొన్నెత్తుటిలో

ఉదయించిన వీరులారా!

రుధిరారుణ శూరులారా!!

రాజేసిన నిప్పుకణిక

పల్లెలెన్నో రగిలించెను

మీ కొనూపిరి త్యాగాలతో

నవలోకం వికసించును

సనాతన సాంప్రదాయ కుటుంబంలో ఓ ఎర్రమందారం విరిసింది. మట్టి మనుషుల కష్టాలకు కారణాలను వెదికింది. కష్టజీవుల పక్షాన పోరుజండా పట్టింది. మారుమూల పల్లెల్లో చైతన్య జ్వాల రగిలించింది. కార్మికుల హక్కుల కోసం ఎర్రజెండాగా ఎగసింది. ఆ ఎర్రమందారం వెలుగులకు ఆనాటి పాలకుల గుండెల్లో మంటరేగింది. ఉద్యమ ద్రోహులిచ్చిన సమాచారంతో దొంగవంటుగా ఎర్రమందారాన్ని పోలీసులు ఒడిసి పట్టుకున్నారు. ఎవరూ కానని ప్రాంతాలకు తరలించారు. గుట్టుమట్టుగా దాచారు. వుద్యమ అనుపానులు తెలపాలని చిత్రహింసలకు గురిచేశారు. వీరత్వం పుణికి పుచ్చుకున్న ఆ ఎర్రమందారం ఇసుమంతైనా వణకలేదు. మరింత క్రోధంతో రగిలించింది. కష్టజీవుల రాజ్యం కోసం ప్రాణార్పణకు వెనుకాడేది లేదని గాండ్రించింది. స్వతంత్ర భారతంలోనూ ప్రజల్ని పీడించే దుర్మార్గ పాలకుల మోహాన వుమ్మేసింది. అవమానం సహించలేని పాలక తూటాలు ఆ మందారాన్ని తురిమేశాయి. అప్పుడే తెలిసింది లోకానికి నల్లదొరల కర్మశత్యం. వారిలో కనిపించింది తెల్లదొరలను మించిన పైశాచికత్వం. శవాలను సైతం బంధువులకు చేర్చని దుర్మార్గం ఆనాటి నల్లదొరలది! ఆ ఎర్రమందారం ఏమైందో... ఏ నేలలో కలసిందో... ఏ ప్రపంచానికి తన సేవలందించేందుకు తరలిందో...

ఆ ఎర్రమందారమే తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారా

యణ! ఆ అమరుని ఆచూకీ కోసం కుటుంబీకులు, బంధువులు, వుద్యమాభిమానులు ఏళ్లకు ఏళ్లగా వెదుకుతూనే వున్నారు. నేటికీ అనుపానులు దొరకలేదు. కనీసం పోలీసు రికార్డుల్లోనూ ఆయన్ని మట్టుబెట్టిన విషయాలు లేకుండా పాలకులు జాగ్రత్త పడ్డారు. ఆ వీరుని మరణం మరో వేలాదిమందికి స్ఫూర్తినిస్తూనే వుంది. ఆయన ఇంకొల్లు మండలం కొణికి గ్రామంలో సనాతన బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో వెంకట రమణయ్య, రమణమ్మలకు జన్మించారు. ముగ్గురు మగ, ఇద్దరు ఆడపిల్లల్లో లక్ష్మీనారాయణ మొదటి సంతానం. స్వగ్రామంలో ఆ కుటుంబానికి సుమారు 20ఎకరాల భూమి వుంది. పరుచూరులోనూ నివాస గృహం, కొంత భూమి వుంది. యస్.యస్.యల్.సి. పరకూ ఆయన చదివారు. పరుచూరు ఐ.యల్.టి.డి. కంపెనీలో క్లర్కుగా కొంతకాలం పనిచేశారు. ఆయన పరుచూరులోని పొగాకు కంపెనీలో సుమారు రెండువేల మందికి పొగాకు కార్మికుల హక్కుల కోసం పనిచేశారు. తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారాయణ గారితోపాటు ఉప్పుటూరి ఆంజనేయులు, శివాలశెట్టి ఆంజనేయులు, సుమ నారాయణ కూడా ఐ.ఎల్.టి.డి. లో యూనియన్ ఏర్పాటుకు కృషి చేశారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమం, 1938లో చీరాల ఐ.యల్.టి.డి. కంపెనీ కార్మికులపై పోలీసు కాల్పులు వంటి సంఘటనలు లక్ష్మీనారాయణపై ప్రభావాన్ని చూపాయి. ఆయన జీవిత గమనాన్ని మార్చేశాయి. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం వైపు ఆకర్షితుడయ్యారు. ఉద్యోగం మానేశారు. పరుచూరు ప్రాంతంలో పార్టీకి తొలి పూర్తికాలం కార్యకర్తగా బాధ్యతలు స్వీకరించారు. ఆనాడు ఆ ప్రాంత ఆర్గనైజర్ కొల్లా వెంకయ్య, బాపట్ల తాలూకాపార్టీ కమిటీ సభ్యులు శివాలశెట్టి ఆంజనేయులతో సన్నిహిత సంబంధాలు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. కొంతకాలం దుద్దుకూరు ఫిర్కా కమ్యూనిస్టు పార్టీ

బాధ్యతలు చేపట్టారు. స్వగ్రామం కొణికికి తన నివాసం మార్చుకున్నారు.

స్వగ్రామంలోనే పెత్తందారీ విధానాలపై లక్ష్మీనారాయణ తిరుగుబాటు జరిపారు. ఆ గ్రామ దళితుల్లో చైతన్యం రగిలించారు. వారి హక్కుల కోసం పోరాడారు. ఆ ప్రాంత పేదల నాయకుడిగా గుర్తింపు పొందారు. సుమారు పదేళ్ల పాటు కరణం, మునసబుల చర్యలకు నిరసనగా నిరుపేదల పక్షాన నిలిచారు. గ్రామంలో 1949లో పాలేర్ల సంఘం పెట్టారు. వారి హక్కుల కోసం సమ్మె నడిపారు. ఆయన నేతృత్వంలోనే తవనం చెంచయ్య లాంటి నాయకులు పార్టీలో చేరారు. వారికి 1948లో పార్టీ సభ్యత్వాన్ని లక్ష్మీనారాయణ ఇచ్చారు. ప్రాసంగులపాడు శాఖను నడపడంలో ఆయన పాత్ర ప్రధానం. లోతైన రాజకీయ అవగాహన తో వుండే లక్ష్మీనారాయణను ఆ ప్రాంత ప్రజలంతా అభిమానించేవారు. నిర్మాణ దక్షునిగా పేరుంది. సనాతన బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో పుట్టి దళితవాదంలో వుంటూ, వారితోనే తింటూ, వారితోనే నడుస్తూ, వారిని చైతన్య పరిచేందుకు ఆయన చేసిన కృషి అమోఘం. ఆయన త్యాగ నిరతి చాలామంది కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలకు స్ఫూర్తి!

పమిడిపాడుకు చెందిన భూస్వామి జాగర్లమూడి రాఘవరావు పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్. పార్టీపై నిషేధం వున్న సమయంలో ఆయన కమ్యూనిస్టుల నమాచారం పోలీసులకు అందించే వాడు. పలుమార్లు కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆయన్ని హెచ్చరించింది. అయినా ఆయన తన వద్ద తిని మార్చుకోలేదు. తీవ్ర నిరసన తెలిపేందుకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యకర్తలు ఆయన పంటలను ధ్వంసం చేశారు. దానితో 50మందిపై కేసు పెట్టారు. కొణికి గ్రామానికి చెందిన గంగాధరరావును ఆ కేసులో అరెస్టు (మిగతా 35వ పేజీలో)

1. **మాయమైన ఎర్ర మందారం**
వై. సిద్ధయ్య..... 2
2. **బిజెపి కూటమిని ఓడించటమే ప్రధాన లక్ష్యం**
బివి రాఘవులు 4
3. **ప్రజల చరిత్రను అధ్యయనం చేయాలి**
ఎం.వి.ఎస్ శర్మ..... 9
4. **పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - కులం**
దదాల సుబ్బారావు 14
5. **విరోహిలో మళ్లీ మోగుతున్న సైనికవాద సైరన్లు**
ఎస్ వెంకట్రావు 16
6. **వామపక్ష ప్రజాశక్తి ప్రత్యామ్నాయం**
పి. అజయకుమార్..... 20
7. **కౌలురంగంలో క్షేత్రస్థాయి కృషి - నిర్మాణం**
నాగబోయిన రంగారావు..... 23
8. **బిజెపి నిరంకుశత్వంతో దూరమౌతున్న కాశ్మీర్**
ఎ. కోటిరెడ్డి 25
9. **దేశభక్తి మునుగులో ఆర్ఎస్ఎస్ సైతాన్**
గుల్ల తిరుపతిరావు 28
10. **రాజకీయ చదరంగంలో పాపు సర్దార్ పబోల్**
లైలా బవదమ్ 31

భారత దేశ రాజధాని కిసాన్ యాత్రలతో దద్దరిల్లింది. ఢిల్లీ నగరం వేలాది రైతుల నినాదాలతో మార్చోగింది. నవంబర్ 29న దేశం నలుమూలలనుండి లక్షమందికి పైగా వ్యవసాయదారులు పాఠశాలకు వచ్చి ఈ దేశ రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న వెతలను పాలకుల దృష్టికి తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించారు. ఇదే సమయంలో వేలాది మంది బెంగాల్ రైతులు కూడా కొల్కతాకు లాంగ్ మార్చ్ నిర్వహించారు. ఈ యాత్రలు రైతుల దయనీయ స్థితిని ప్రభుత్వ ప్రజల దృష్టికి తీసుకురావడమే కాదు, వారి సంఘటిత పోరాట పటిమను కూడా చాటి చెప్పాయి.

పాలకులు నయా-ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను అత్యున్న చేర్చుకున్నాక దేశంలో మూడు లక్షల మందికి పైగా రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. మోడీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత మూడేళ్లలో 36,000 మంది రైతులు జీవితాలను బలవంతంగా చాలించారు. వీరంతా కరువు, కాటకాలొచ్చి, తిండికి లేక చావలేదు. పొలంపై పెట్టుబడులు పెట్టి, ఆరుగాలం కట్టించి పంటదిగుబడులు బాగానే సాధించారు. కక్షలో ధాన్యం రాశులు పోసి, ఇంటికి వచ్చి ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారంటే దానికి కారణం ప్రకృతి శాపం కాదు, పాలకుల తప్పిదం.

నేటి రైతాంగ ఆత్మహత్యలు దేశంలో వ్యవసాయ సంక్షోభపు దుష్ఫలితాలు. ఈ సంక్షోభం పాలకుల విధానాల వల్ల వచ్చింది. ఆ విధానాలు మారకుండా ఎన్నికల సమయాల్లో ఎన్ని వాగ్దానాలు చేసినా సంక్షోభం సమసి పోదు, రైతాంగం దుస్థితి నుండి బయటపడదు. రైతుల సమస్యలు తామూ గుర్తించామని చెప్పుకోవడానికి పాలక పార్టీలు అనేక వాగ్దానాలు గుప్పిస్తున్నాయి. ఉత్తరాది నుండి దక్షిణాది వరకు ఎన్నికలు జరిగి ప్రతి చోటా రైతు రుణమాఫీ పథకం పార్టీల మ్యూనిఫెస్టోలను అలరిస్తున్నది. కాని అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత దాన్ని విస్మరిస్తున్నారు, లేక అమలులో నీరుగార్చేస్తున్నారు.

కానీ వ్యవసాయ సంక్షోభానికి కారణం ఏమిటి? వ్యవసాయంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడి తగ్గిపోయి రైతాంగాన్ని పూర్తిగా మార్కెట్ శక్తులకు వదిలేయడం నేటి దుస్థితికి కారణం. వారికి ప్రభుత్వ రుణాలు తగ్గిపోయాయి. దాంతో అధిక వడ్డీకి ప్రయివేటు రుణాలను తీసుకుంటున్నారు. వ్యవసాయ పెట్టుబడుల ధరలకు మార్కెట్ శక్తులు రెక్కలు తెచ్చాయి. దాంతో ఖర్చులు పెరిగాయి. కానీ రైతు అమ్మబోతే మాత్రం మార్కెట్ శక్తులు అతనికి వ్యతిరేకంగా, కార్పొరేట్ దళారీలకు అనుకూలంగా పనిచేస్తున్నాయి. కొనబోతే కొరివి, అమ్మబోతే అడివి పరిస్థితుల్లో ఆడుకోవాల్సిన ప్రభుత్వాల సీతకన్ను వేయడంతో మరో మార్గం లేక రైతాంగం ఆత్మహత్యలకు వూసుకుంటోంది. ఇతర దేశాల్లో మాదిరిగా రైతులకు ప్రభుత్వాల రక్షణ కల్పిస్తే, స్వామినాథన్ కమిటీ సిఫార్సుల ప్రకారం పంట ఖర్చుమీద 50 శాతం అదనంగా వేసి గిట్టుబాటు ధరకల్పిస్తే అన్నదాతలకు ఊరట కలుగుతుంది. కానీ అటు కాంగ్రెస్ పాలకులుగానీ, నేటి బిజెపి పాలకులుగానీ ఈ పనిచేయడం లేదు. చేయరు కూడా. అది వారి వర్గ నైజం. పైగా రైతుల నుండి భూములు లాక్కుని కార్పొరేట్లకు అప్పగిస్తున్నారు. అదీ వారి వర్గనైజంలో భాగమే.

అయితే ఆత్మహత్యలు పరిష్కారం కాదనీ, పాలకుల మెడలు వంచి గిట్టుబాటు ధరలు, రైతాంగ అనుకూల విధానాలు సాధించుకోవాలని అఖిల భారత కిసాన్ సభ, ఇతర సంఘాలతో కలిసి అనేక సంవత్సరాలుగా చేస్తున్న కృషి ఫలిస్తోంది. అందుకే ఈ కిసాన్ యాత్రలు. నేడు ఢిల్లీ, కోల్కతాలో నిన్న ముంబయిలో జరిగిన కిసాన్ లాంగ్ మార్చ్లు, రాజస్థాన్, మధ్యప్రదేశ్, మహారాష్ట్ర తదితర ప్రాంతాల్లో రైతాంగం జరిపిన, జరుపుతున్న ఉద్యమాలు దేశ రైతాంగంలో పెరుగుతున్న పోరాట పటిమకు నిదర్శనాలు. రానురాను ఈ పోరాటాలకు ఇతర వర్గాల ముఖ్యంగా కార్మికవర్గం, మధ్యతరగతి ప్రజల మద్దతు పెరుగుతోంది. ఇటువంటి ఐక్య పోరాటాల ద్వారా మాత్రమే రైతాంగం పాలకులను తమకు అనుకూలమైన, ప్రత్యామ్నాయ విధానాలవైపు మళ్లించగలుగుతుంది.

సంపాదకుడు:
ఎస్. వెంకట్రావు

సంపాదకవర్గం:
పాటూరు రామయ్య
బి.వి. రాఘవులు
తమ్మినేని వీరభద్రం
ఎస్. వీరయ్య
తెలకపల్లి రవి

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు)
ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ తరపున
ప్రచురణ కర్త, ముద్రాపకుడు: బి.వి.రాఘవులు
సంపాదకుడు : ఎస్. వెంకట్రావు
ముద్రణ: ప్రజాశక్తి డైరీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, 14-12-19,
కృష్ణనగర్, శాడీపల్లి(మ), గుంటూరు(జి)
ఫోన్: ఎడిటర్ : 9490099333
మేనేజర్ : కె.హరికిషోర్: 9490098977
email:venkataraosankarapu@gmail.com
email:marxistap@gmail.com
visit cpi(m) site at : cpim.org

చందా వివరాలు
విడిపత్రిక: రూ.10, సంవత్సర చందా:రూ.100, పోస్టు ద్వారా రూ. 120

చిరునామా
మేనేజర్,
మార్క్సిస్టు (సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక),
ఎం.బి.విజ్ఞానకేంద్రం,
డోర్ నెం. 27-30-3, ఆకులపాలవీధి,
గవర్నర్ పేట, విజయవాడ-520 002

పోస్టు ద్వారా లేదా ఏజెంటు ద్వారా తెప్పించుకోవచ్చు.
లేదా మీ స్థానిక పార్టీ కార్యాలయంలో సంప్రదించండి.
ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచీలలోనూ లభిస్తాయి.

బిజెపి కూటమిని

ఓడించటమే ప్రధాన లక్ష్యం

బివి రాఘవులు ✍️

రచయిత సిపిఐ(ఎం) పాలిట్ బ్యూరో సభ్యులు

దేశంలో కొన్ని రాష్ట్రాల శాసనసభలకు, 2019లో లోక్ సభకు జరుగనున్న ఎన్నికలలో పాల్గొంటున్న వివిధ రాజకీయ పార్టీలు విధానపరంగా ఏమి చెబుతున్నాయి, ఏమి చేస్తున్నాయి, ఆ విధానాలు దేశప్రజలకు ప్రయోజనమా కాదా అనేది చర్చించాల్సిన అవసరం ఉంది. అదే సమయంలో ఈ ఎన్నికలలో మార్క్సిస్టు పార్టీ కర్తవ్యం ఏమిటి? పార్టీ విధానానికి అనుగుణంగా దేశవ్యాపితంగా, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోనూ ఎటువంటి శక్తులను సమీకరించటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నది, ఎటువంటి లక్ష్యాలను సాధించటానికి కృషి చేస్తున్నది అన్న విషయాలను తెలుసుకోవాలి.

దేశంలో ప్రజా వ్యతిరేక పాలన చేస్తున్న ఎన్ డిఎస్ ఓడించడం అత్యంత ప్రధాన కర్తవ్యంగా సిపిఎం పనిచేస్తున్నది. బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్ లు అధికారాన్ని ఉపయోగించుకొని దేశంలో మతోన్మాదాన్ని పెంచటానికి అత్యంత దుర్మార్గంగా ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. ఆ ప్రయత్నంలో భాగంగా ప్రజాస్వామ్య విలువలను, ప్రభుత్వ వ్యవస్థలను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది. భిన్న మతాలు, జాతులు, భాషలు, సంస్కృతులున్న ప్రజల మధ్య ఐక్యతను నాశనం చేస్తున్నది. దళితులు, గిరిజనులు, వెనుకబడిన తరగతులు తదితర అణచివేయబడిన తరగతులకు సామాజిక న్యాయాన్ని సాధించటం కోసం ఇప్పటి వరకూ జరుగుతున్న కృషిని నిర్మూలించటం కోసం ప్రయత్నిస్తున్నది. నిరంకుశ శక్తిగా మారుతున్న ఎన్ డిఎ ప్రభుత్వం నుండి దేశ సమైక్యతను కాపాడుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. ఇప్పటి వరకూ దేశభక్తులందరూ ప్రజల సమైక్యతను చూసి గర్వంగా భావిస్తున్నారు. ఆ సమైక్యతకు ఈ రోజు ప్రమాదం ముందుకొస్తోంది. సమైక్యతను చాటిచెప్పే పేరుతో బిజెపి నాయకులు విగ్రహాలు పెడుతున్నారు. విగ్రహాలతో సమైక్యత రాదు. ప్రజల ఐక్యతలోనే దేశ సమైక్యత ఉంటుంది.

ప్రజల మధ్య ఐక్యతను పెంచటం ద్వారా దేశ సమైక్యతను కాపాడుకోవాలి. దేశ సమైక్యతను దెబ్బతీస్తున్న బిజెపిని అధికారంలో ఉంచడం అంటే దేశాన్ని ఫణంగా పెట్టినట్లే. ప్రస్తుతం దేశ పరిపాలన చేస్తున్న బిజెపి, ఎన్ డిఎ లను ఆర్ఎస్ఎస్ వెనుకనుండి నడుపుతున్నది. ఈ క్రమంలోనే తాజాగా నాలుగైదు అంశాలు మన ముందుకొచ్చాయి.

2014 ఎన్నికల ముందు నాటి పరిస్థితులను ఒక్కసారి గుర్తు చేసుకోవాలి. అప్పట్లో యుపిఎ ప్రభుత్వం అవినీతిమయం అయిందని, ఆ కూటమి దేశాన్ని పాలించే హక్కును కోల్పోయిందని, దేశాన్ని పాలించేందుకు తామే సమర్థులమని, తమకు ధైర్యం, 56 అంగుళాల ఛాతీ ఉందని మోడీ ప్రచారం చేశారు. అవినీతిని నిర్మూలిస్తామని, ఆర్థిక వ్యవస్థను మరింత మెరుగ్గా తీర్చిదిద్దాతామనీ తెలిపారు. ఎన్ డిఎ పాలించిన ఈ నాలుగేళ్లలో ఆర్థిక వ్యవస్థ దెబ్బతింది. స్థూల జాతీయోత్పత్తి పడిపోయింది. బిజెపి ఇచ్చిన హామీలను నెరవేర్చటంలో విఫలమయింది. పెద్దనోట్లను రద్దు చేశారు. దీనిద్వారా నల్లడబ్బును, అవినీతిని, నకిలీ నోట్లను అరికడతామని, ఉగ్రవాదానికి ఊపిరాడకుండా చేస్తామని ప్రకటించారు. ప్రజలను ఎలక్ట్రానిక్ లావాదేవీల వైపు మళ్ళిస్తామని, బ్యాంకులను పేటిఎంలు, ఎటిఎంలతో నడిపేస్తామనీ, నోట్లతో పని ఉండదని, ఆర్థిక వ్యవస్థ శరవేగంగా ముందుకు వెళుతుందనీ తెలిపారు. పెద్దనోట్లను రద్దుచేసి రెండు సంవత్సరాలు పూర్తయింది. మొదటి సంవత్సరం వార్షికోత్సవం జరపడానికి ప్రయత్నించారు. రెండో ఏడాది వాటి గురించి కనీసం మాట్లాడకుండా తేలుకుట్టిన దొంగల్లాగా గవర్నర్ గా ఉన్నారు. నోట్లరద్దు వల్ల తలెత్తిన ఇబ్బందులపై ఇప్పుడు దేశవ్యాప్తంగా చర్చ జరుగుతోంది. నోట్లరద్దు ప్రకటనప్పుడే దీని వలన

అనేక నష్టాలు, ప్రమాదాలు ఉంటాయని సిపిఎం నిర్మూహమాటంగా చెప్పింది. నోట్లరద్దు వల్ల దేశ ఆర్థికవ్యవస్థ దెబ్బతింటుందని, రైతులు, చిన్న తరహా వ్యాపారస్తులు, పారిశ్రామికవేత్తలు దెబ్బతింటారని స్పష్టం చేసింది. ఈ చర్య నల్లడబ్బును నాశనం చేయకపోగా మరింత పెంచుతుందని, నల్లడబ్బును తెల్లడబ్బుగా మారుస్తుందని, ఉగ్రవాదాన్ని పెంచుతుందని చెప్పింది. ఎలక్ట్రానిక్ లావాదేవీల వలన ఉగ్రవాదుల పని మరింత తేలిక అవుతుందని, ఈ చర్య అది మరింత విస్తరించటానికి దారితీస్తుందనీ, ఆర్థికవ్యవస్థ దెబ్బతినిపోతుందని చెప్పింది. రెండేళ్ల తరువాత ఇవన్నీ అక్షరాలా నిజమవుతున్నాయి. అందుకనే తేలుకుట్టిన దొంగల్లాగా బిజెపి నాయకులు మిన్నకుండిపోయారు. ప్రధాని మోడీ నోరెత్తడం లేదు. గతంలో జబ్బులు చరుచుకుని అరిచిన వారందరూ గవర్నర్లు అయిపోయారు.

నోట్లరద్దు వల్ల పన్నులు పెరిగాయని ఇప్పుడు ఆర్థికమంత్రి జైట్లీ చెబుతున్నాడు. పన్నులు పెంచుకోవడం కోసం నోట్లను రద్దు చేయాలా? దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను, పరిశ్రమలను, కోట్లాది మంది రైతులను, చిన్న వృత్తులు, వ్యాపారాలు చేసుకునే వారిని దెబ్బతీయాలా? ఆ రోజు పన్నులు పెంచుకోవడం కోసం నోట్లరద్దుని చెప్పలేదు. అప్పుడు చెప్పిందేమిటి? ఇప్పుడు జరిగినదేమిటి. 16 లక్షల కోట్లు విలువ కల పెద్దనోట్లను రద్దు చేస్తే ఆ మొత్తం తిరిగి బ్యాంకుల్లోకి వచ్చి చేరింది. నాలుగు నుండి ఐదు లక్షల కోట్లు తిరిగి రావని, దాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని ప్రజల బ్యాంకు ఎకౌంట్లలో వేస్తామని ప్రకటించారు. కాని ప్రభుత్వ చర్యవల్ల మొత్తం నల్లడబ్బు కాస్తా తెల్లడబ్బుగా మారిపోయింది. తమ అనుచరులు, బడా పెట్టుబడిదారులు, దొంగలు, దోపిడీదార్లకు ముందుగానే సమాచారం ఇచ్చి, వారి డబ్బును బ్యాంకుల్లో

డిపాజిట్ చేయడం, లేదా మార్కుకోవడం చేయించారు. ఇక నోట్ల రద్దు తరువాత దేశంలో ఉగ్రవాద చర్యలు రెండురెట్లు పెరిగాయి. దేశాన్ని ఆర్థికాభివృద్ధివైపు నడిపించాలనే విషయాన్ని పక్కనబెట్టి బిజెపి ప్రభుత్వం సంక్షోభం వైపు నడిపింది.

నోట్లరద్దుపై చంద్రబాబు రెండునాలుగు ధోరణి తామాషా ఏమిటంటే చంద్రబాబు నోట్లరద్దు చేయడం సరైనదే కానీ రెండువేల నోట్లు వేయడం తప్పని ఇప్పుడు చెబుతున్నారు. దీనికి ఆయన సిగ్గుపడాలి. అప్పట్లో తాను చెబితేనే మోడీ నోట్లరద్దు చేశాడని చంద్రబాబు చెప్పాడు. అయితే రెండువేల నోట్లు వేయడం మాత్రం తప్పని ఇప్పుడు చెబుతున్నారు. ఇదెక్కడి చోడ్డం! రెండువేల నోట్లు పెద్దది, రెండొందల నోట్లు చిన్నది అయినా మోసం చేయడానికి ఏ నోట్లయితేనేమీ? దేశంలో జరిగిన ఈ మోసాన్ని గురించి చంద్రబాబు చెప్పడం లేదు. ఇప్పుడు కన్నంలో దొంగల్లా దొరికిపోయారు. చంద్రబాబు ఇప్పుడు చెప్పినట్లు అప్పుడు ఎందుకు చెప్పలేదు? రెండువేల నోట్లు వద్దని, ఉగ్రవాదం తగ్గదని, దొంగడబ్బును ఆపలేరని ఎందుకు ప్రకటించలేదు, నిజాయితీ ఉంటే అప్పుడే ప్రకటించి బిజెపి నుండి బయటకు రావొచ్చుగా. ఎందుకు రాలేదు? నిజంగా జరిగింది పొర పాటని అనుకుంటే ప్రజలకు క్షమాపణ చెప్పాలి. అదీ చెప్పడం లేదు. ప్రతిపక్ష నాయకుడు జగన్ ఉన్నాడంటే ఆయనది మోసప్రతం. చంద్రబాబు నాయుడుపై తప్ప మోడీపై సోరెత్తడం లేదు. ఆయనకు మోడీపై ప్రేమ ఉంటే అది ఆయన ఇష్టం. కానీ ప్రజలపై భారాలు పడుతుంటే ఎందుకు మాట్లాడటం లేదు? అందుకనే మొత్తం గా చూస్తే బిజెపి అక్రమాలు, అవినీతిపై గట్టిగా మాట్లాడి, నిజాయితీగా ఉద్యమాలు చేసింది వామపక్షాలు మాత్రమే.

బిజెపి తీసుకొచ్చిన జిఎస్ టీ వల్ల ఆర్థిక వ్యవస్థ దెబ్బతింది. అప్పుడు ప్రభుత్వం గొప్పగా ప్రకటించినట్లు లావాదేవీలు ఏమీ సాఫీగా సాగడం లేదు. దేశంలో ఉన్న చిన్న, సన్నకారు వ్యాపారాలు దెబ్బతిన్నాయి. ఇదే విషయాన్ని వ్యాపారులందరూ చెబుతున్నారు. ఇప్పుడు రిజర్వు బ్యాంకు కూడా జిఎస్ టీ గురించి చెబు తోంది. జిఎస్ టీ పునాదుల్లోనే ప్రమాదకరమైన అంశాలున్నాయి. రాష్ట్రాలకు వచ్చే ఆదాయాలను దెబ్బతీసే షరతులున్నాయి. చిన్న వ్యాపారస్తులనూ ఇంకా దెబ్బతీస్తాయి. రూపాయి పతనం అయింది. దీనికి ఎవరు బాధ్యత వహిస్తారు. ఆర్థిక వ్యవస్థ మూలాలన్నీ బ్రహ్మాండంగా ఉన్నాయని చెబుతున్నారు, అయితే రూపాయి

“ ఇప్పుడు కన్నంలో దొంగల్లా దొరికిపోయారు. చంద్రబాబు ఇప్పుడు చెప్పినట్లు అప్పుడు ఎందుకు చెప్పలేదు? రెండువేల నోట్లు వద్దని, ఉగ్రవాదం తగ్గదని, దొంగడబ్బును ఆపలేరని ఎందుకు ప్రకటించలేదు, నిజాయితీ ఉంటే అప్పుడే ప్రకటించి బిజెపి నుండి బయటకు రావొచ్చుగా. ఎందుకు రాలేదు? నిజంగా జరిగింది పొర పాటని అనుకుంటే ప్రజలకు క్షమాపణ చెప్పాలి.”

పాలనా వైఫల్యాలతో బిజెపి మతోన్మాదాన్ని తీవ్రం చేస్తున్నది

ఎందుకు పతనం అవుతుందో సమాధానం లేదు. దీనిలో బిజెపికి బాధ్యత లేదా ? ఆర్థిక వ్యవస్థను సక్రమంగా నడపాల్సిన బాధ్యత ఆర్ బిబిపై ఉంది. దాన్ని చిన్నాభిన్నం చేశారు. ఊర్జితేవలేదేనూ ఆర్ బిబి గవర్నర్ గా నియమించింది బిజెపి కాదా. ఇప్పుడు ఆయన చెప్పినట్లు వినడం లేదని గెంటేయాలని చూస్తున్నారు. నోట్ల రద్దు ఆర్థిక వ్యవస్థకు నష్టం తెచ్చిపెడుతుందని ఆర్ బిబి బోర్డు మినిస్ట్రీలో రాశారు. ఈ అంశం ప్రస్తుతం బయటకు వచ్చింది. అప్పుడు దీన్ని ఎందుకు పట్టించుకోలేదు? రాత్రికి రాత్రే పెద్దనోట్లను ఎందుకు రద్దు చేయాల్సి వచ్చింది? దీనిపై ప్రధాని ప్రజలకు క్షమాపణ చెప్పాలి. జరుగుతున్న నష్టానికి ఆయనే బాధ్యత వహించాలి.

పాలనలో వైఫల్యాలతో మతోన్మాదాన్ని ఆశ్రయిస్తున్న బిజెపి

ఆర్థిక వ్యవస్థ అభివృద్ధివైపు కాకుండా వినాశనం వైపు వెళ్లడానికి బిజెపినే కారణం. రైతాంగం తీవ్రమైన సమస్యల నెదుర్కొంటోంది. రైతులతో పాటు వివిధ తరగతుల ప్రజలు ఉద్యమాలలోకి వస్తున్నారు. దేశవ్యాప్తంగా అసంతృప్తి పెరిగింది. రైతులు తమ సమస్యలు

చెప్పుకోవటం కోసం ఢిల్లీకి వెళితే వారిపై నీటి ఫిరంగులు ప్రయోగించారు. మధ్యప్రదేశ్ లో కాల్పులు జరిపారు. మహారాష్ట్ర రాజస్థాన్ లోనూ రైతులు తిరగబడ్డారు. ముఖ్యంగా బిజెపి పాలించే రాష్ట్రాల్లోనే రైతుల తిరుగుబాటు ఎక్కువగా ఉంది. ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్వహణలో జరుగుతున్న లోపాల వల్ల మోడీ చెప్పిన అభివృద్ధి మంత్రం పనిచేయడం లేదు. దీంతో మత విద్వేషాలు రెచ్చగొట్టి ఓట్లు వేయించుకోవాలని బిజెపి చూస్తోంది. ఇది తప్ప దానికి మరోమార్గం లేదు. ఆశలన్నీ దానిపైనే పెట్టుకుంది. దీనిలో భాగంగా నగరాల పేర్లన్నీ మార్చేస్తోంది. ముందుగా ఉత్తరప్రదేశ్ లో అనేక నగరాల పేర్లను మార్చేశారు. పేర్లనేవి చారిత్రకంగా వస్తుంటాయి. అనేక సమయాల్లో అనేక ప్రాంతాలకు పేర్లు వస్తుంటాయి. పేరుపై ద్వేషాన్ని సృష్టించడం, దాని ద్వారా మతోన్మాదాన్ని పెంచాలనుకోవడం సరైనది కాదు. విధానాల పరంగా ఆకర్షించడం వేరు, మతం కారణంగా పేర్లు మార్చి ప్రజలను రెచ్చగొట్టడం వేరు. బిజెపి అధికారం కోసం ఎంతగా దిగజారిపోయిందీ దీన్ని చూస్తే అర్థమవుతుంది. అలాగే రామ మందిరం వ్యవహారం కూడా ఎన్నికల సమయం

“ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థలో కోర్టులు, మీడియా, పార్లమెంటుకు ఎంతో ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. బిజెపి పాలనలో పార్లమెంటు, ప్రజాస్వామ్యం, సుప్రీంకోర్టులకు విలువలేకుండా చేశారు. రామమందిరం వ్యవహారం కోర్టుకు వెళ్లిన సమయంలో ఇది సెంటిమెంటు ప్రాతిపదికన చేయకూడదని, ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా సుప్రీంకోర్టు తీర్పును అమలు చేయాలని వివిధ రాజకీయ పార్టీలు చెప్పాయి.”

కొత్తనోట్లు రద్దు చేయడంతో తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదుర్కొన్న సాధారణ ప్రజలు

లోనే బిజెపికి గుర్తొస్తోంది. 1992 నుండి చూస్తే ఎన్నికలు వచ్చిన సమయంలోనే రామమందిరం అంశాన్ని ముందుకు తెస్తున్నారు. ఈ ప్రహసనంతో ప్రజలు ఇప్పటికే విసిగిపోయారు. అయోధ్యపై సుప్రీం కోర్టు తీర్పుతో నిమిత్తం లేకుండా తాము చేయదలుచుకున్నది చేస్తామని బిజెపి, ఆర్ఎన్ఎస్, విహెచ్పి వంటి సంస్థలు ప్రకటిస్తున్నాయి. ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థలో కోర్టులు, మీడియా, పార్లమెంటుకు ఎంతో ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. బిజెపి పాలనలో పార్లమెంటు, ప్రజా స్వామ్యం, సుప్రీంకోర్టులకు విలువలేకుండా చేశారు. రామమందిరం వ్యవహారం కోర్టుకు వెళ్లిన సమయంలో ఇది సెంటిమెంటు ప్రాతిపదికన చేయకూడదని, ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా సుప్రీంకోర్టు తీర్పును అమలు చేయాలని వివిధ రాజకీయ పార్టీలు చెప్పాయి. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నచ్చినా సచ్చకపోయినా దాన్ని పాటిస్తామని సిపి ఎం స్పష్టంగా తెలిపింది. ఇప్పుడు జరుగుతున్న తంతు చూస్తుంటే ఎన్నికల్లో మతోన్మాదాన్ని పెంచి, దాన్ని ఓట్ల కోసం వాడుకోవాలని బిజెపి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు అర్థమవుతోంది. రామమందిరం పేరుతో ఓట్లయోజన తప్ప రాముడి మీద,

రామమందిరం మీద బిజెపి, సంఘ పరివార్కు భక్తి లేదని తేలిపోయింది. ఉత్తరప్రదేశ్లో బిజెపి అనుసరిస్తున్న విధానాల వల్ల ముఖ్యమంత్రి అంతకుముందు గెలిచిన గౌరవ్ కోహ్లా పార్లమెంటు స్థానంలో బిజెపి ఘోరంగా ఓడిపోయింది. **మహిళా సమానత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్న బిజెపి, సంఘ పరివార్**
ఈ పరిణామాల తర్వాత పరిపాలన ద్వారా ఏమీ సాధించలేమనే నిర్ణయానికి వచ్చి మతపరంగా రెచ్చగొట్టే చర్యలకు దిగుతున్నారు. మరోవైపు వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా మహిళలందరూ ఆలయ ప్రవేశం చేయవచ్చునని సుప్రీంకోర్టు శబరిమలపై తీర్పు ఇచ్చింది. దేవుని ముందు అందరూ సమానమేనని అందరూ చెబుతున్నారు. ఆడవాళ్లు ఎప్పుడు దేవాలయాలకు వెళ్లాలో, వెళ్లకూడదో వారికి తెలుసు అని బిజెపి నాయకురాలు ఉమాభారతి చెప్పింది. వెంకటేశ్వరస్వామి వద్దకు అందరూ వెళ్లచ్చు. శబరిమల దేవుడు బ్రహ్మచారి అని, అందువల్లే అక్కడకు ఒక వయస్సు మహిళలు వెళ్లకూడదని చెబుతున్నారు. ఆడవాళ్లలో బ్రహ్మచారులు లేరా, మగవాళ్లలోనే బ్రహ్మచారులు ఉన్నారా? వాస్తవంగా ఇవాళ అది సమస్య కాదు. 50 ఏళ్ల

క్రితం వరకూ అన్ని వయస్సుల వాళ్లూ అయ్యప్ప దేవాలయానికి వెళ్లేవారు. ట్రావెన్కోర్ సంస్థానంలో రాజు, రాణి, కొడుకు, కూతురు, కోడళ్లందరూ వయస్సుతో సంబంధం లేకుండా శబరిమల దేవాలయంలోకి వెళ్లేవారు. కోర్టులో వివాదం వచ్చిన తరువాత ఫలానా వయస్సు వారు వెళ్లకూడదని ప్రభుత్వం గతంలో సూచన చేసింది. అదే కొనసాగుతూ వచ్చింది. ఇప్పుడు అదే సుప్రీంకోర్టు తన తీర్పులో మహిళల ప్రవేశానికి అవకాశం కల్పించింది. సంఘ పరివార్, బిజెపిలకు కోర్టులంటే లెక్కలేదు. కేంద్రంలో ఉన్న బిజెపి ప్రభుత్వం కూడా ఈ విధంగానే సుప్రీంకోర్టు అంటే లెక్కలేకుండా వ్యవహరిస్తున్నది. ఒకవైపున బిజెపి, సంఘ పరివార్లు శబరిమల ఆలయంలోకి మహిళల ప్రవేశాన్ని అడ్డుకుంటున్నారు. మరోవైపు దేవాలయాన్ని అపవిత్రం చేశారని, శబరిమల దేవాలయంలో మెట్లపై పైకి కిందికి తిరగడం వల్ల అపవిత్రం చోటు చేసుకుందని చెబుతున్నారు. వాస్తవంగా సుప్రీంకోర్టు తీర్పును వ్యతిరేకించే పేరుతో బిజెపి, సంఘ పరివార్ కార్యకర్తలే మెట్లపై కిందికిపైకి తిరుగుతూ అపవిత్రం చేశారంటున్నారు. సుప్రీం కోర్టు తీర్పును అడ్డుపెట్టుకుని, వామపక్ష ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలను సమీకరించటం కోసం అక్కడ ఆందోళనలకు తామే షాన్ చేశామని బిజెపి కేరళ రాష్ట్ర అధ్యక్షుడు చెప్పాడు. తమ ప్రణాళికను అమలు చేయటంలో భాగంగానే అమాయక భక్తులను తప్పుదారి పట్టించి, రాష్ట్రంలో శాంతి భద్రతల సమస్యను సృష్టించి, తద్వారా ప్రభుత్వాన్ని ఇబ్బందుల్లోకి నెట్టటం కోసం ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. **మహిళా హక్కుల కోసం నిలబడిన కేరళ ప్రభుత్వం**
అయినా అక్కడి సిపిఎం నాయకత్వం లోని వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర సంఘటన ప్రభుత్వం మతోన్మాదానికి ఎదురొడ్డి నిలబడింది. ఓట్లు వస్తాయా రావా అనేదానితో నిమిత్తం లేకుండా విధానాలను అమలు చేసింది. ఓట్లు తగ్గతాయి అనుకుంటే విధానాలు వదిలేయాలా? పెరుగుతాయంటే అమలు చేయాలా? ఇటువంటి విధానాన్ని సిపిఎం అంగీకరించదు. కాంగ్రెస్ లాంటి పార్టీలకు మాత్రమే ఇటువంటివి సన్నతాయి. బిజెపి పద్ధతులనే కేరళలో కాంగ్రెస్ అనుసరిస్తోంది. మతోన్మాదంపై పోరాడటం లేదు. మతోన్మాదంపై పోరాటం అంటే అక్కడో స్టేట్మెంట్ ఇక్కడో స్టేట్మెంట్ అనే విధంగా వ్యవహరిస్తోంది. బిజెపి కఠినమైన మతోన్మాద

విధానాలను అనుసరిస్తుంటే కాంగ్రెస్ సున్నితమైన మతోన్మాద విధానాలను అనుసరిస్తున్నది. ఇటీవల మధ్యప్రదేశ్ లో జిల్లాకో గో రక్షణ కొట్టం ఏర్పాటు చేస్తామని బిజెపి ప్రకటించగా తాము పంచాయతీకి ఒక గో రక్షణ కొట్టం కట్టిస్తామని కాంగ్రెస్ ప్రకటించింది. దీన్ని బట్టి చూస్తే కేరళలో కాంగ్రెస్ కు వామపక్ష ప్రజాతంత్ర సంఘటన ప్రభుత్వంపై వ్యతిరేకత ప్రధానం మినహా మిగతావి ముఖ్యం కాదని స్పష్టమౌతున్నది. నిజంగా మతోన్మాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి అని కాంగ్రెస్ భావిస్తుంటే త్రిపురలో కాంగ్రెస్ నాయకులందరూ కట్టగట్టుకుని బిజెపిలో ఎందుకు చేరతారు?

ఇప్పుడు దేశంలో మతోన్మాద విధానాల అమలును బిజెపి మరింత తీవ్రం చేసింది. ఎవరైనా నచ్చకపోతే కొట్టి చంపే పద్ధతిని ప్రోత్సహిస్తున్నది. లవ్ జిహాద్ పేరుతో జంటలపై దాడులకు ఉసికొల్పుతున్నది. మతోన్మాదాన్ని ఆసరా చేసుకుని అన్ని వ్యవస్థలలోకి చొరబడేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది. దీన్ని నిలువరించటం కోసం పోరాడితేనే దేశంలో లౌకికవాదం నిలబడుతుంది. అటువంటి కర్తవ్యాన్ని సిపిఎం, వామపక్షాలు మినహా ఇతర పార్టీలు నిర్వహించలేవు. కొన్ని ప్రాంతీయ పార్టీలు ఒకసారి మతోన్మాదానికి దగ్గరవుతూ మరోసారి లౌకిక వాదం అంటూ ఎప్పుడు ఎలా ఉంటాయో తెలియని విధంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. వామపక్షాలు మాత్రం మతోన్మాదానికి వ్యతిరేకంగా స్థిరంగా ఉన్నాయి. మతోన్మాద ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా ముందుపీఠిన నిలబడి పోరాడాలని నిర్ణయించాయి. ఇటీవల చంద్రబాబునాయుడు దేశంలో పర్యటిస్తూ నియంతృత్వ విధానాలు అనుసరిస్తున్న బిజెపిని ఓడించాలంటే మహాకూటమి ఏర్పాటు చేయాలని చెబుతున్నాడు. దీనిపై సిపిఎం తన వైఖరిని స్పష్టంగా చెప్పింది. ఇటువంటి ప్రయత్నాల వల్ల సానుకూల ఫలితాల కన్నా ప్రతికూల ఫలితాలే ఎక్కువగా వస్తాయి. ఈ కూటమిలో ఉండే పార్టీల మధ్య ఉన్న విభేదాలు ఆయా రాష్ట్రాల్లో ప్రభావం చూపిస్తాయి. ఇలా ఆఖిల భారతస్థాయిలో కూటముల పేరుతో ప్రజలకు విసుగు తెప్పించడం కంటే ఏ రాష్ట్రానికి ఆ రాష్ట్రంలో బిజెపిని ఓడించే ప్రయత్నం చేయాలి. అనంతరం కేంద్రంలో ఎవరు అధికారంలోకి రావాలి అనేది ఆలోచించవచ్చు. ఇదంతా ఊహజనితమైంది కాదు. ఇటువంటి కూటములు కట్టడంలో గతంలో సిపిఎం ఎక్కువ చొరవ తీసుకుంది. మన అంచనాలకు భిన్నంగా ఫలితాలు ఉన్నాయి. చంద్రబాబుకు కూడా మా

“దేశంలో చంద్రబాబు అనుసరించిన పద్ధతుల వల్లే ఈ కూటముల పట్ల మేం స్పష్టమైన అవగాహనకు వచ్చాము. 1998లో ఎన్నికల ముందు చంద్రబాబు యునైటెడ్ ఫ్రంట్ చైర్మన్ గా ఉన్నాడు. ఎన్నికల్లో కలిసి పాల్గొన్నాము. బిజెపికి వ్యతిరేకంగా ఘనమైన ప్రసంగాలు చేశాడు. ఎన్నికల తరువాత వెంటనే ప్లేటు ఫిరాయిం చాడు. అప్పట్లో చంద్రబాబు తీసుకున్న నిర్ణయం దేశంలో బిజెపిని మరింత పెంచేందుకు ఉపయోగపడింది.”

రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయం కోసం కృషి చేస్తున్న వామపక్షాలు

అనుభవం ఇదని చెప్పాము. అందువల్లే మేము ఇటువంటి ప్రయత్నాలు చేయడం లేదని తెలిపాము. సిపిఎంకు ఎందుకు ఈ అనుభవాలు వచ్చాయో రెండు మూడు విషయాలు చెప్పడలుచుకున్నాను.

బిజెపి వ్యతిరేక కూటమిపై చంద్రబాబు అవకాశవాదం

దేశంలో చంద్రబాబు అనుసరించిన పద్ధతుల వల్లే ఈ కూటముల పట్ల మేం స్పష్టమైన అవగాహనకు వచ్చాము. 1998లో ఎన్నికల ముందు చంద్రబాబు యునైటెడ్ ఫ్రంట్ చైర్మన్ గా ఉన్నాడు. ఎన్నికల్లో కలిసి పాల్గొన్నాము. బిజెపికి వ్యతిరేకంగా ఘనమైన ప్రసంగాలు చేశాడు. ఎన్నికల తరువాత వెంటనే ప్లేటు ఫిరాయిం చాడు. అప్పట్లో చంద్రబాబు తీసుకున్న నిర్ణయం దేశంలో బిజెపిని మరింత పెంచేందుకు ఉపయోగపడింది. ఎన్నికల ముందు దుర్మార్గమైనదిగా, ఎన్నికలు పూర్తవగానే మంచిగా బిజెపి చంద్రబాబుకు కనిపించింది. అదే సమయంలో గుజరాత్ లో పాటు పలు ప్రాంతాల్లో ముస్లిములను, దళితులను ఊచకోత కోశారు. మోడీ ఆధ్వర్యంలోనే ఇవి జరిగాయి. అప్పుడు చంద్రబాబుకు అది కనిపించలేదు. వీటిని పరిశీలించి తప్పొప్పులు చెబితే ఘర్షణ. కానీ

ఇప్పటికీ అలా చెప్పడం లేదు. ఇప్పుడు ఇంత ఆర్థికంగా ప్రతిపక్షాలను ఎందుకు పోగేయాలనుకుంటున్నాడో ఆయనే చెప్పాలి. బిజెపికి వ్యతిరేకంగా ఆయనే అందరినీ పోగేస్తున్నామని చెప్పటం మాత్రం తప్పు. వామపక్షాలతో పాటు అనేక పార్టీలు చాలాకాలం నుండి బిజెపికి వ్యతిరేకంగా నిలబడి పనిచేస్తున్నాయి. చంద్రబాబు మొన్నటి వరకు బిజెపి పంచన ఉన్నారు. ఇప్పుడు ఆయనే బిజెపి వ్యతిరేక ఛాంపియన్ అయినట్లు, మిగతా వారు కానట్లు ప్రవర్తించటం సబబుగా లేదు. మరో విషయం ఏమిటంటే ఇప్పటికే బిజెపికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న వారి చుట్టూనే చంద్రబాబు తిరుగుతున్నాడు. వ్యతిరేకించే వాళ్ల చుట్టూ తిరగడం వల్ల శ్రమ దండగ అవుతుంది. నిజంగా బిజెపిని ఓడించాలంటే చంద్రబాబు చేయాలింది ఒకటుంది. అది బిజెపితో కలిసి ఉన్న స్నేహితులను ఆ పార్టీకి దూరం చేయడం. నితీష్ కుమార్, అకాళీ దళ్, రాంవిలాస్ పాశ్వాన్ లాంటి వాళ్లందరినీ బయటకు తీసుకురావాలి. రాంవిలాస్ పాశ్వాన్ ఎస్ సి, ఎస్ టి చట్టంలో సవరణల నేపథ్యంలో కేంద్రంపై ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు. బిజెపి ఒరిస్సాలో బిజెపితో తలపడుతున్నది. నితీష్ కుమార్ ఈ మధ్య వరకు ప్రతి పక్షంలో ఉన్నారు. ఇటువంటి వారిని బయటకు

“కేంద్రంలో బిజెపి కంటే చంద్రబాబే ముందు కార్మిక చట్టాలను మార్చాడు. ఈ సమయంలో వైసిపి ఎక్కడ ఉంది? చట్టాన్ని ఎందుకు మారుస్తున్నారు అని ప్రశ్నించారా? అదీ లేదు. ఆ సమయంలో తటస్థంగా ఉండటం, బయటకు రావడం వంటివి చేసి మెదలకుండా ఊరుకున్నారు. భూ సేకరణ చట్ట సవరణ సమయంలో వైసిపి ఎక్కడుంది? చట్ట సవరణను ప్రశ్నించినా, అడ్డుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసిందా? ప్రశ్నించని వారికి, అడ్డుకోని వారికి ప్రతిపక్షంలో ఉండే అధికారం ఎక్కడుంది?”

తీసుకొస్తే బిజెపి బలహీనపడుతుంది. అది చేయకుండా బిజెపి కూటమిని యధాతథంగా ఉంచే విధంగా వ్యవహరించటం వలన ఉపయోగం లేదు. ఏ రాష్ట్రాని కారాష్ట్రంలో బిజెపిని ఓడించి దాని బలాన్ని కుంగదీసి, ఆ పార్టీని అధికారంలో లేకుండా చేయాలని నిర్ణయించి, అందుకోసమే సిపిఎం కృషి చేస్తున్నది.

రాష్ట్రంలో రెండు పార్టీల విధానం అవసరం లేదు

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర రాజకీయాలను చూసుకుంటే రెండు పార్టీల వ్యవస్థ సుదీర్ఘకాలం నుండి కొనసాగుతున్నది. తెలుగుదేశం, వైఎస్ఆర్ పార్టీలు ఈ పద్ధతి కొనసాగాలని కోరుకుంటున్నాయి. అయితే నువ్వు, లేకపోతే నేను అనే విధంగా ఈ రెండు పార్టీలు వ్యవహరిస్తున్నాయి. రాష్ట్రంలో రెండు పార్టీల వ్యవస్థ ఉండాలి అవసరం ఏమిటి? ఒకప్పుడు కాంగ్రెస్ అధికారంలో ఉండగా దాన్ని వ్యతిరేకించి టిడిపి అధికారంలోకి వచ్చింది. చంద్రబాబుకు ముందు కాంగ్రెస్ పాలన నడిచింది. కాంగ్రెస్ అధికారంలో ఉన్నా, చంద్రబాబు అధికారంలో ఉన్నా విధానాల్లో ఏ మాత్రం మార్పు లేదు. కార్మిక చట్టాలను మారుస్తూ చంద్రబాబు అసెంబ్లీలో సవరణ తీసుకొస్తే దాన్ని వైసిపి ప్రశ్నించలేదు. కేంద్రంలో బిజెపి కంటే చంద్రబాబే ముందు కార్మిక చట్టాలను మార్చాడు. ఈ సమయంలో వైసిపి ఎక్కడ ఉంది? చట్టాన్ని ఎందుకు మారుస్తున్నారు అని ప్రశ్నించారా? అదీ లేదు. ఆ సమయంలో తటస్థంగా ఉండటం, బయటకు రావడం వంటివి చేసి మెదలకుండా ఊరుకున్నారు. భూ సేకరణ చట్ట సవరణ సమయంలో వైసిపి ఎక్కడుంది? చట్ట సవరణను ప్రశ్నించినా, అడ్డుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసిందా? ప్రశ్నించని వారికి, అడ్డుకోని వారికి ప్రతిపక్షంలో ఉండే అధికారం ఎక్కడుంది? చంద్రబాబు ఇప్పుడు కూడా మతోన్మాదానికి వ్యతిరేకంగా మాట్లా

సామాజిక న్యాయం కోసం పోరాటం

డటం లేదు. వైసిపి కూడా నోరెత్తడం లేదు. రాష్ట్రంలో మైనార్టీలు, దళితులే తమకు ఓట్లు వేశారని వైసిపి నాయకులు చెబుతున్నారు. మరి బిజెపి నాయకులు దేశవ్యాప్తంగా మైనార్టీలపైనా, దళితులపైనా దాడులు చేస్తుంటే ఎందుకు నోరెత్తడం లేదు? బిజెపిని ఎందుకు ప్రశ్నించడం లేదు? దేశంలో పరువు హత్యలపై ఒక్కసారినూ వైసిపి మాట్లాడిందా? ప్రత్యేక హోదా కోసం బిజెపిని సూటిగా ప్రశ్నించడం లేదు. ఇన్ని సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్న ప్రజల కోసం నిలబడకపోతే రాజకీయ పార్టీగా ఉండి ఉపయోగం ఏమిటి? రాఫెల్ కుంభకోణం, సిబిఐ, ఆర్బిఐ అంశాలపైనా జగన్ మాట్లాడటం లేదు. సిబిఐలో జరుగుతున్న అవినీతిని నేటి పరిణామాలు బట్టబయలు చేస్తున్నాయి. వీటిని గురించి ఆయన నోరు మెదపటం లేదు. ప్రజా సంక్షేమం, మతోన్మాదం పట్ల ఏ మాత్రం బాధ్యత లేకుండా వ్యవహరిస్తున్న తెలుగుదేశం, వైసిపిలు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో ఒకరికి ఒకరు ప్రత్యామ్నాయం కాదు.

ప్రత్యామ్నాయ శక్తులను సమీకరించాలి

రాష్ట్రం పురోభివృద్ధి చెందాలంటే సామాన్యుల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించే పరిపాలన రావాలి. ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయాలు రావాలి. అప్పట్లో రాష్ట్రం విడిపోతే అభివృద్ధి జరుగు

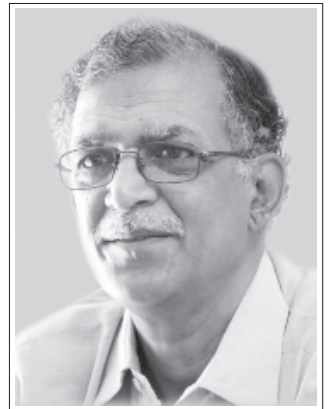
తుందని తెలిపారు. ఇప్పుడు ఎందుకు అభివృద్ధి జరగలేదు? ప్రత్యేకహోదా కోసం అందోళన చేస్తే రాజకీయం చేస్తున్నారని చంద్రబాబు ప్రచారం చేశాడు. ప్యాకేజీ తెచ్చామని చెప్పాడు. రాష్ట్రంలో మూడు ప్రాంతాలు మూడు విధాలుగా ఉన్నాయి. కోస్తాలోనూ పశ్చిమ ప్రాంతాలు మెనుకబడ్డాయి. ఈ ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ప్రత్యేక ప్రణాళిక లేదు. కడప ఉక్కు ఇన్వెస్ట్మెంట్ కేంద్రం ఇవ్వకపోతే ఎందుకు ఇవ్వలేదని ప్రశ్నించడం లేదు. గిరిజన, సెంట్రల్ యూనివర్సిటీలపై ఎందుకు నోరెత్తడం లేదు? నాలుగేళ్లపాటు బిజెపితో అంటకాగి ఇప్పుడు రాష్ట్రానికి ద్రోహం చేసిందని చెప్పడంలో అర్థం లేదు.

ఈ నేపథ్యంలో రాష్ట్రంలో ప్రజల సమస్యలు పరిష్కారం కావాలి. సామాజిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలు అమలు చేయాలి. కనీస వేతనాలు అమలు చేయాలి, దళితులకు భూమి ఇవ్వాలి, కౌలుదారులకు రుణాలు, హక్కులు గ్యారంటీ ఇవ్వాలి. రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధర ఇవ్వాలి. మైనారిటీలకు చదువు, ఉద్యోగాలు కల్పించాలి. బడ్జెట్లో కేటాయింపులు జరపాలి, సబ్సిడీను అమలు చేయాలి. వీటిని అమలు చేయడమే ప్రజా సంక్షేమం. ప్రస్తుతం రాష్ట్రంలో ఎన్నికల మొత్తాన్ని డబ్బు, సారామయం చేశారు. పార్లమెంటుకు 100 కోట్లు, అసెంబ్లీకి 10 కోట్లు చొప్పున ఖర్చు చేయటం కోసం సిద్ధం చేసుకుంటున్నారు. ఎన్నికలను కూడా ప్రజాస్వామ్య యుతంగా మార్చాలి. మందు, సారాకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. సారాకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటం అంటే ప్రజాస్వామ్యం కోసం పోరాడటమే. ఇది కీలకమైన అంశం. ఎన్నికల్లో డబ్బు తీసుకోకూడదు. తీసుకుని ఓటేస్తే మనకు మనం ఉరిపెట్టుకున్నట్లే. అందుకనే ప్రజాస్వామ్యాన్ని రక్షించుకునేందుకు అందరినీ కలుపుకోవాలి. వీటి గురించి తెలుగుదేశం, వైసిపి, కాంగ్రెస్, బిజెపి మాట్లాడటం లేదు. వీటికోసం ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయాలు రావాలి. దీనిపై సిపిఎం, సిపిఐ కూర్చుని చర్చించి ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమం రూపొందించాయి. కలిసి వచ్చేవారిని కలుపుకుపోవాలని నిర్ణయించాయి. వికెసి, ఆప్ వంటి పార్టీలు కలిసి పస్తామని చెప్పాయి. జనసేన నాయకుడు పవన్ కళ్యాణ్ కూడా వామపక్షాల చొరవ పట్ల సానుకూలంగా స్పందించారు. ఇటువంటి శక్తులన్నీ ప్రత్యామ్నాయం సాధించే వరకు కృషిచేయాలి. తక్షణం రాజోయే ఎన్నికలలో అటువంటి ప్రత్యామ్నాయాన్ని ప్రజల ముందుంచాలి.

(రాఘవులుగారి ప్రసంగానికి వ్యాసరూపం ఇచ్చినవారు వి. సురేష్)

ప్రజల చరిత్రను అధ్యయనం చేయాలి

ఎం.వి.ఎస్ శర్మ

రచయిత
ప్రజాశక్తి సంపాదకులు

మనదేశపు ప్రాచీనకాలం నాటి చారిత్రక దశలను వివరించాలని ప్రయత్నించడం వలన పెద్దగా ప్రయోజనం ఉండకపోవచ్చునని కొందరు అంటారు. వేల సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన సంఘటనలకు, ప్రస్తుత కాలంలో జరిగే పరిణామాలకు పెద్దగా సంబంధం ఉండదని వారి అభిప్రాయం. అంతేకాక, ఆ కాలంనాటి చారిత్రక ఆధారాలు కూడా దాదాపుగా లేనందున ఒక శాస్త్రీయమైన చర్చకు ఎటువంటి ప్రాతిపదికా ఉండదని వారు భావిస్తుంటారు.

ఐతే, మన ప్రాచీన చరిత్ర అధ్యయనాన్ని ఒకవైపు సామ్రాజ్యవాద చరిత్రకారులు, మరోవైపు జాతీయోద్యమం ప్రభావితం చేసిన తీరు పరిశీలిస్తే అరెండు ధోరణులూ ప్రాచీన చరిత్రను వ్యాఖ్యానించేందుకు ప్రాధాన్యత నిచ్చాయని, ఆ వ్యాఖ్యానాల ప్రాతిపదికన వర్తమాన చరిత్రను ప్రభావితం చేసేందుకు ప్రయత్నించాయని అర్థం అవుతుంది.

18వ శతాబ్దం నుంచీ బ్రిటిష్ చరిత్రకారులు, ఇతర యూరోపియన్ చరిత్రకారులు భారతదేశ చరిత్రను తమ కోణం నుంచి, తమ పాలకుల ప్రయోజనాల కోణం నుంచి వివరించే ప్రయత్నం చేశారు. భారతదేశంలో లభించే సాంప్రదాయ చారిత్రక పత్రాలను, జీవిత చరిత్రలను, రికార్డులను పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. ఇతర వలస దేశాల చరిత్రలను రూపొందించిన తరహాలోనే మనదేశ చరిత్రను సైతం వారు రూపొందించారు.

భారతదేశాన్ని పరిపాలించే క్రమంలో ఇక్కడి సాంప్రదాయాలపైన, భాషలపైన పట్టు కలిగివుండడం అవసరం అని భావించిన తర్వాత పలువురు యూరోపియన్లు సంస్కృతం, పార్శీ భాషలను నేర్చుకుని మతగ్రంథాలను, వేదాలను, పురాణాలను అధ్యయనం చేయడం ప్రారంభించారు. తాము అధ్యయనం చేసిన వైదిక సంస్కృతి ఆధారంగా ప్రాచీన భారతం

చరిత్రను వారు రూపొందించనారంభించారు. మాక్స్ ముల్లర్ వంటి పండితులు ప్రాచీన కాలంలో భారతీయ గ్రామీణ వ్యవస్థను వర్ణించిన తీరును చదివిన వారెవరూ ఆయన ఒక్కసారి కూడా ఈ గడ్డపై కాలుమోపలేదు అన్న వాస్తవాన్ని చెబితే ఓ పట్టణ దానిని జీర్ణించుకోరు. పేదకాలపు సాహిత్యాన్ని చదివి భారతీయ సంస్కృతిపట్ల అభిమానం పెంచుకున్న అటువంటి కొందరు పండితులు ప్రాచీన భారత సమాజాన్ని చాలా గొప్పగా ఊహించుకుని ఆ ప్రాతిపదికనే అప్పటి చరిత్రను వ్యాఖ్యానించారు.

ఇలా పుట్టుకొచ్చినదే ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం 'ఐరియ' అని ఇరానియన్ ప్రాచీన గ్రంథాలలో అన్నా, 'ఆర్య' అని వైదిక సంస్కృతంలో అన్నా. అది ఒక ప్రత్యేక జాతిని ఉద్దేశించి ప్రస్తావించినదే. ఆ జాతికి చెందినవారు స్థానికులకంటే రూపురేఖలో భిన్నంగా ఉండడమే గాక, వారు ఇక్కడి ప్రజల మాదిరిగా గాక ప్రత్యేకమైన ఇండో- యూరోపియన్ భాషలో మాట్లాడేవారు. అటువంటి ఆర్యులలో ఒక పెద్ద గుంపు భారత దేశాన్ని ముఖ్యంగా ఉత్తర భారతదేశాన్ని క్రీస్తు పూర్వం రెండువేల సంవత్సరాల నాడు దండ యాత్రలతో ఆక్రమించుకున్నారు, స్థానికులని లొంగదీసుకున్నారు, ఆక్రమంలో వైదిక ఆర్య సంస్కృతిని ఇక్కడ నెలకొల్పారని, అదే భారతీయ సంస్కృతికి పునాది అన్నది ఈ సిద్ధాంతం సారాంశం.

ఇలా ఒక భాషను ప్రాతిపదికగా చేసుకుని ఒక జాతిని గుర్తించడం సబబు కాదు. ఈ సంగతి మాక్స్ ముల్లర్ సైతం గుర్తించారు. కాని అప్పటికే ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం ప్రచారంలోకి వచ్చేసింది. వైదిక సాహిత్యంలో ఎక్కడా ఆర్యులు ఒకజాతి అన్న ప్రస్తావన లేదు. 'ఆర్యుడు' అంటే సంస్కృతం మాట్లాడేవాడు, గౌరవనీయుడు, కులకట్టుబాట్లను, ఆచారాలను పాటించేవాడు అన్న అర్థంలోనే మన ప్రాచీన సాహిత్యం వివరించింది.

కులానికి 'వర్ణం' పర్యాయపదంగా ప్రాచీన గ్రంథాలలో వాడారు. వర్ణం అంటే రంగు అని అర్థం. ఆర్యులు కాలక్రమంలో బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య కులాలగా రూపొందించారని, తక్కినవారు ఈ మూడు కులాలకూ సేవచేసే 'దాసులు' అని వివరణ ఇచ్చారు. కులాల మధ్య అంతర వివాహాలను నిషేధించడం ఆర్యజాతి 'పవిత్రత' కలుషితం కాకుండా ఉండేందుకేనని, ఆర్యులు స్థానికులను ఓడించి పైచేయి సాధించారు గనుకనే స్థానికులు 'దాసులు' గా పరిగణింపబడ్డారని వివరించారు. స్థానికులే ద్రావిడులని కూడా తర్వాతకాలంలో వాదనలు వచ్చాయి. మొత్తం మీద ఈ వాదనల ప్రకారం చూస్తే పెద్ద కులాల వారు ఆర్యులు, చిన్న కులాల వారు ఆర్యేతరులు అయ్యారు.

బ్రిటిష్ వారి ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా చరిత్రకు వ్యాఖ్యానం
ఇంకోపక్క భారతదేశాన్ని పాలిస్తున్న బ్రిటిష్ వలసవాదులకు ఈ పెద్ద, వైవిధ్య పూరితమైన దేశంలో పరిపాలన నిర్వహించడం ఒకసవాల గా మారింది. బ్రిటిష్ దోపిడీకి అనుగుణంగా ఉండే విధంగా భారతదేశంలో దిగువస్థాయి నుండి మార్పులు చేయడం వారికి అవసరం. ఈ అవసరానికి తగినట్లు మనదేశ చరిత్రను వారు వ్యాఖ్యానించసాగారు. జేమ్స్ మిల్ అట్టి చరిత్రకారులలో ముఖ్యుడు. అతని వ్యాఖ్యానం ప్రకారం మన సాంప్రదాయ వ్యవస్థలన్నీ చలన రహితంగా, తిరోగామి స్వభావం కలిగినట్టివి. ఆర్థిక వెనకబాటుతనానికి అవి దారితీశాయి. వాటిని సమూలంగా మార్చివేయకుండా భారతీయ సమాజం ముందడుగు వేయడం సాధ్యం కాదని అతడు భావించాడు.

ఆ తర్వాత కాలంలో కూడా యూరోపియన్ చరిత్రకారులు ఇదే దృక్పథాన్ని అనుసరించారు. తూర్పుదేశాల నిరంకుశ పాలనా విధానం

“జాతీయోద్యమంలో భాగంగా భారతీయ ఔన్నత్యాన్ని చిత్రికరించడం ఒక తరహా భారతీయ చరిత్రకారుల వంతయింది. భారతీయ గ్రామీణ వ్యవస్థను ఆదర్శవంతంగా, చలన శీలంగా చిత్రికరించడానికి వీరు పూనుకున్నారు. ఐతే వీరు కూడా ఆర్యజాతి సిద్ధాంతాన్ని భుజాన వేసుకున్నారు. కులవ్యవస్థను సమర్థించడానికి, ప్రాచీన భారతీయ సమాజం గొప్పగా ఉండేదని చెప్పుకోడానికి వీరికి ‘ఆర్యజాతి’ సిద్ధాంతం అక్కరకొచ్చింది.”

(oriental despotism) అనే భావన ఈ క్రమంలో బలపడింది. మెగస్తనీసు నుండి మొగలు దర్బారులను సందర్శించిన రో, బెర్నియర్ వంటి యాత్రికుల వరకు రాజు దర్బారులను చూసి, దాని ప్రాతిపదికన మనదేశంలోని వ్యవస్థలపై వారు రాసిన నివేదికల ప్రాతిపదికన ఇటువంటి భావన రూపుదిద్దుకుంది. తూర్పుదేశాల నిరంకుశ పాలనా విధానంలో భూమిపై వ్యక్తిగత హక్కు ఉండదు. మొత్తం భూమికి రాజు సర్వాధికారి, యజమాని. అందుకే రాజును ‘భూపతి’ అన్నారు. ఆసియా తరహా వ్యవస్థ గురించి, ఆ వ్యవస్థలోని చలన రాహిత్యం గురించి, మార్పు లేని తనం గురించి మార్క్స్ చేసిన వర్ణనలలో సైతం ఇటువంటి అవగాహనే వ్యక్తం అయింది.

దేనికదే విడిగా ఉండే గ్రామీణ వ్యవస్థలలోని మిగులును అధికారులు పన్ను రూపంలో పసూలు చేసి రాజుకి అందజేస్తారు. నీటివారు దల వ్యవస్థను నిర్వహించడం ద్వారా గ్రామాలపై రాజుకు పట్టు ఉంటుంది. రాజు దైవాంశ సంభూతుడన్న భావన ప్రజలపై రాజు పైతనాన్ని సంపూర్ణం చేస్తుంది. ఆ పట్టణాలు, వ్యాపార కేంద్రాలు పెద్దగా అభివృద్ధి చెంది ఉండనందున ప్రజలు ఎక్కడిక్కడ స్థానికంగా విడివిడి సమూహాలుగా మాత్రమే కొనసాగుతూ ఉంటారు. ఇది ఆసియాటిక్ ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థ స్థూల రూపం. కులాన్ని బట్టి చేసే పని నిర్ధారించబడడం, పుట్టుకున బట్టి కులం నిర్ధారించబడడం ఇందులో భాగమే.

జాతీయోద్యమంలో భాగంగా భారతీయ ఔన్నత్యాన్ని చిత్రికరించడం ఒక తరహా భారతీయ చరిత్రకారుల వంతయింది. భారతీయ గ్రామీణ వ్యవస్థను ఆదర్శవంతంగా, చలన శీలంగా చిత్రికరించడానికి వీరు పూనుకున్నారు. ఐతే వీరు కూడా ఆర్యజాతి సిద్ధాంతాన్ని భుజాన వేసుకున్నారు. కులవ్యవస్థను సమర్థించడానికి, ప్రాచీన భారతీయ సమాజం గొప్పగా ఉండేదని

చెప్పుకోడానికి వీరికి ‘ఆర్యజాతి’ సిద్ధాంతం అక్కరకొచ్చింది.

అనాగరికమైన మతాచారాలు, కట్టుబాట్లు భారతీయ సమాజాన్ని వెనక్కు నెట్టాయిని, క్రైస్తవ మత ప్రచారకులు తమ మత ప్రచార కార్యక్రమంలో భాగంగా ముందుకు తెచ్చిన విమర్శను తిప్పికొడుతూ వీరు తమ వివరణ ఇచ్చారు. పాశ్చాత్య దేశాలు భౌతిక సుఖాలకే ప్రాధాన్యత నిస్తాయని, భారతదేశంలో మతం పారలౌకిక చింతనకు ప్రాధాన్యత నిస్తుందని, మన వేదాంతం చాలా ఉన్నతమైనదని వీరు చెప్పసాగారు. ఈ క్రమంలో మనదేశ చరిత్రపై వెలువడిన రచనలు, వ్యాఖ్యానాలు ఎదుటివారి వాదనలను తిప్పికొట్టే లక్ష్యంతో వచ్చినవే తప్ప చరిత్ర వాస్తవాలలోకి, లోతులలోకి పోయే ప్రయత్నం చాలా స్వల్పంగా చేశాయి.

‘ఆర్యజాతి’ సిద్ధాంతం, తూర్పు దేశాల నిరంకుశ పాలనా విధానం ఈ రెండింటినీ ప్రశ్నించవలసిన అవసరం, పున:పరిశీలన చేయవలసిన అవసరం ఇటీవల కాలంలో జరిగిన కృషిని బట్టి ముందుకొచ్చింది. పురాపస్తు పరిశోధనలు, భాషా సిద్ధాంతం, సామాజిక జాతులపై జరిగిన పరిశోధనలు (social anthropology) - ఈ మూడు రంగాలలోనూ ఇటీవల కాలంలో చెప్పుకోదగ్గ పరిశోధనలు, కృషి జరిగాయి.

సింధునాగరికత నెలకొని వుండిన ప్రాంతాలలో జరిగిన తవ్వకాలలో బయటపడిన నగరాలు మన దేశ చరిత్రను క్రీ.పూ. మూడువేల సంవత్సరాల నాటికి తీసుకుపోయాయి. భారతదేశ చరిత్రకు వైదిక ఆర్యుల సంస్కృతి ఇంకెంత మాత్రమూ పునాది కాదు. సింధు నాగరికతే పునాది. వైదిక సంస్కృతి కన్నా కనీసం ఒక వెయ్యి సంవత్సరాలకు మునుపే సింధునాగరికత కాలపునగరాలు ఉన్నాయి. ఆ నగరాలు రాగి-కంచు నాగరిక కాలానికి చెందినవి. ఆ కాలంలో వ్యాపారం విస్తృతంగా జరిగింది. ఆ కాలపు

ప్రజలు భారత ఉపఖండపు వాయవ్య ప్రాంతం లోనే గాకుండా, పశ్చిమాసియా ప్రాంత దేశాలతో సైతం వ్యాపారం సాగించారు.

అత్యంత ప్రాచీనమైన రుగ్వేదాన్ని బట్టి ఆర్యులు నగరజీవితంతో ఎటువంటి సంపర్కం మూలేని పశుపాలకలైన సంచార తెగవలారు అని మనకి స్పష్టం అవుతుంది. ఇటువంటి దశలో ఉండిన ఆర్యులు సింధునాగరికతా కాలపు నగరాలను లంగదీసుకుని వాటిని ధ్వంసం చేసినట్టైతే అందుకు ఏవో కొన్నైనా ఆధారాలు పురాపస్తు తవ్వకాలలో లభ్యం అయ్యి ఉండాలి. అటువంటివి ఏవీ లేవు. అందుచేత ఆర్యుల దండయాత్రలలో సింధు నాగరికత ధ్వంసం అయిందన్న వాదలు నిరాధారం. పెద్దఎత్తున జరిగిన పర్యావరణ మార్పులు సింధునది వరదలకు, సముద్ర మట్టం పెరిగి వ్యవసాయ భూములు ఉప్పు తేలిపోవడానికి, సరస్వతీనది దిశమళ్ళి ఎడారిలో ఇంకిపోవడానికి, సముద్రమట్టం పెరిగిందనున పశ్చిమ తీరంలోని రేవులు అంతరించిపోవడానికి దారితీశాయి. వీటన్నింటి పర్యవసానంగా సింధునాగరికత క్రమంగా క్షీణించిందని చెప్పవచ్చు. అక్కడ నివసించిన ప్రజలు క్రమంగా ఇతర ప్రాంతాలకు వలసలు పోయి ఉండాలి. ఇటీవల పశ్చిమ భారతంలోను, గంగా-సింధు మైదాన ప్రాంతంలోను జరిపిన తవ్వకాలలో సింధునాగరికతకు చెందిన ఆవాసప్రాంతాలు బయటపడ్డాయి. క్రీ.పూ వెయ్యి సంవత్సరాల క్రితం వరకూ సింధు నాగరికత చిహ్నాలు కొనసాగినట్టు దాఖలాలు ఉన్నాయి. వైదికసంస్కృతి వచ్చి సింధునాగరికతను ధ్వంసం చేసిందన్న వాదన దీనితో వీగిపోయినట్టే. భారతీయ సమాజానికి సింధు నాగరికత స్పష్టమైన తొలిమెట్టు.

ఆర్యులు భారత ఉపఖండంలోకి ప్రవేశించాక స్థానిక ప్రజలతో ఘర్షణపడి, వారిని ఓడించి, వారి నాగరికతను ధ్వంసంచేసి వారిని లంగదీసుకున్నారన్నది వాస్తవం కాదని పై వాదనలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఐతే వారి ప్రవేశం తర్వాత పరిణామాలు ఏ విధంగా జరిగి ఉండొచ్చు?

క్రీ.పూ రెండువేల సంవత్సరాల నాడు ఆర్యులు ప్రవేశించాక సింధునాగరికత అవశేషాలు క్రీ.పూ వెయ్యి సంవత్సరాల వరకు కొనసాగిన దాఖలాలు కనపడ్డాయంటే ఈ రెండు రకాల సమూహాల మధ్య సంబంధాలు ఏర్పడినట్టు, క్రమంగా ఆర్యులు ఉత్తర భాగంలోకి విస్తరించినట్టు మనం భావించాలి.

వేదాలలోని సంస్కృతభాషను పరిశోధిస్తున్న

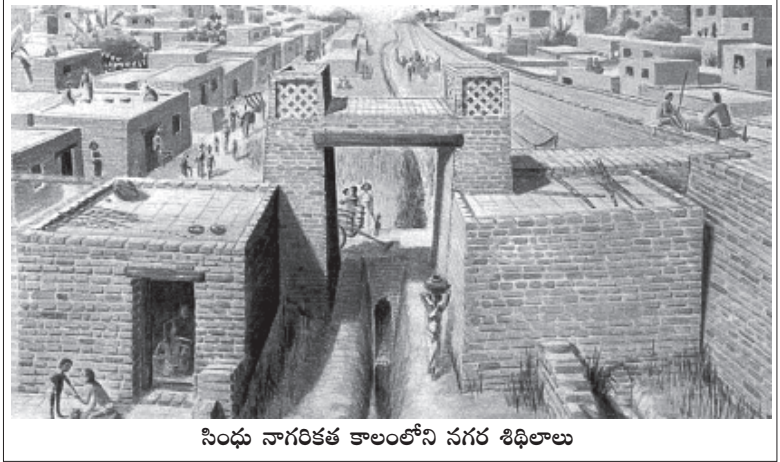
భాషా, శబ్ద శాస్త్ర పండితులు ఆ వేద భాషలో మూలద్రావిడ (proto-dravidian) పదాలు, శబ్దాలు చోటుచేసుకున్నట్లు గుర్తించారు. అంటే బహుశా సింధునాగరికతలో ప్రజలు ఈ మూల ద్రావిడభాషను ఉపయోగించి ఉండాలి. 'సింధు' లిపిని పూర్తిగా ఆవిష్కరించగలిగినట్లుంటే ఈ విషయం మరింత స్పష్టం కావచ్చు. ఈ రెండు భాషల సమూహాల మధ్య సంబంధాలు క్రమంగా పెరుగుతూ, ఆ క్రమంలోనే వేదభాష, కూడా మార్పుచెందుతూ విస్తరించి ఉండాలి. వేద భాషలో కొన్ని వ్యవసాయ సంబంధ పదాలు మూల ద్రావిడ భాష నుండి స్వీకరించినవే. పశుపాలకులుగా వచ్చిన వైదిక ఆర్యులు క్రమంగా వ్యవసాయం చేపడుతూ ఆ క్రమంలోనే సింధు ప్రజలు ఉపయోగించిన వ్యవసాయ సంబంధ పదాలను కూడా స్వీకరించి వుండాలి. సింధు నాగరికత ఉండిన నివాసాలలో నాగటి చాళ్లు ఉన్న ఆధారాలు దొరికిన దానిని బట్టి సింధు ప్రజలకు అప్పటికే వ్యవసాయం తెలుసు.

ఆర్యులు తమతోపాటు వెంటతెచ్చిన ఇనుము తయారీ పరిజ్ఞానం, రథాలు , చక్రాల తయారీ పరిజ్ఞానం, గుర్రాలు సింధుప్రజలు క్రమంగా స్వీకరించి వ్యవసాయ విస్తరణకు వినియోగించారు. ఈ క్రమంలో వేర్వేరుగా ఉండిన ఈ ఆర్య, సింధు సమూహాలు కలిసి పోయాయి. కొత్త పరిజ్ఞానం వెంటతెచ్చిన ఆర్యుల సంస్కృతి కొంతపై చేయి సాధించిందనే మనం భావించాలి. అదేసమయంలో సింధు నాగరికతను కూడా తనలో కలుపుకున్నదని గమనించాలి. అడవులు నరకడం, భూమిని చదును చేయడం వంటి పనులు ఇనుప పనిముట్లతో సాధ్యపడినట్లు రాగి, కంచు పనిముట్లతో సాధ్యపడవు. వైదిక ఆర్యులు, సింధునాగరిక ప్రజలు దీర్ఘకాలంలో కలిసిపోయిన పై క్రమాన్ని మనం చూస్తే బైబి నుండి వచ్చిన ఆర్యులు అగ్రవర్ణాలుగా, స్థానికులు తక్కువ స్థాయి కులాలుగా ఏర్పడ్డారన్న వాదన ఊహగానమే అని తేలుతుంది.

కులాలు రూపొందిన క్రమాన్ని పరిశోధిస్తున్న సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు ఒక విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నారు. వేరు వేరు కులాలు ఏర్పడాలంటే వేర్వేరు జాతులు ఉండి తీరాలన్న నియమం ఏమీ లేదు. అలాగే ఒక సమూహాన్ని మరొక సమూహం ఓడించి లొంగదీసుకుంటేనే కులాలుగా ఏర్పరచడం సాధ్యపడుతుందని కూడా నియమం ఏదీలేదు.

రక్తసంబంధీకులు (గోత్రీకులు) ఒక సమూహం అనుకుంటే, అటువంటి సమూహాల వారికి కొన్ని ఇతర గోత్రీకులతో మాత్రమే

“ ఆర్యులు తమతోపాటు వెంటతెచ్చిన ఇనుము తయారీ పరిజ్ఞానం, రథాలు, చక్రాల తయారీ పరిజ్ఞానం, గుర్రాలు సింధు ప్రజలు క్రమంగా స్వీకరించి వ్యవసాయ విస్తరణకు వినియోగించారు. ఈ క్రమంలో వేర్వేరుగా ఉండిన ఈ ఆర్య, సింధు సమూహాలు కలిసి పోయాయి. కొత్త పరిజ్ఞానం వెంటతెచ్చిన ఆర్యుల సంస్కృతి కొంతపై చేయి సాధించిందనే మనం భావించాలి. అదేసమయంలో సింధు నాగరికతను కూడా తనలో కలుపుకున్నదని గమనించాలి.”

సింధు నాగరికత కాలంలోని నగర శిథిలాలు

వివాహసంబంధాలకు అనుమతి ఉంటుంది. అలా వివాహ సంబంధాలు అనుమతించబడిన సమూహాలన్నీ కలిసి ఒక 'జాతి' అని పరిగణించారు. ఈ 'జాతి' అన్న పదాన్నే కులానికి పర్యాయపదంగా నేటికీ చాలామంది వాడుతూ ఉండడం గమనార్హం.

ఒక భౌగోళిక ప్రాంతంలో కలిసి నివసించడం గాని, ఒకేరకమైన వృత్తి చేపట్టడం గాని, ఈ 'కులం'గా రూపొందడానికి ప్రాతిపదికలుగా ఉన్నాయి. ఒకానొక ప్రాంతంలో చారిత్రకంగా సంభవించిన మార్పులు కొత్తకులాలు ఏర్పడడానికి దోహదపడతాయి. ఉదాహరణకు, ఒక ఆటవిక తెగ వ్యవసాయ సమాజంలో భాగంగా మారినప్పుడు ఆ తెగ మొత్తం ఒక కొత్త కులం అయిపోయింది. అందుకే నేటి మన సమాజంలో వ్యవసాయ వృత్తిలో వేలకొద్దీ కులాలు ఉన్నాయి. అదే వ్యవసాయంతో నేరుగా సంబంధం లేని అగ్రవర్ణాలు, చేతివృత్తుల కులాలు పరిమితంగానే ఉన్నాయి.

ఈ కులవ్యవస్థలో ఉన్న దొంతరలను నిరసిస్తూ బయలుదేరిన కొత్తమతాలు కూడా కాలక్రమంలో ప్రత్యేక కులాలుగా మారిపోయిన సందర్భాలూ ఉన్నాయి. (శ్రీ వైష్ణవులు, మర్ధలు,

సాతానిజియ్యర్లు, చేడజంగాలు, వొక్కళిగ, వంటివి ఉదాహరణలు)

కులకట్టుబాట్లు, దొంతరలు, ఆంక్షలు ఒకవైపున ఉన్నా, ఇంకోవక్క సమాజంలో మార్పులకోసం ఎప్పటికప్పుడు ప్రయత్నాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఎటువంటి మార్పులులేకుండా జడత్వంతో భారతీయ సమాజం ఉండిపోయిందనడం సరికాదు.

సంస్కృతభాష విస్తరణకు తోడ్పడిన మరొక అంశం వైదిక ఆర్యుల ఖగోళజ్ఞానం. వ్యవసాయానికి రుతువుల పరిజ్ఞానం అవసరం. రుతువులు సౌరమానం, చాంద్రమానంతో ముడిపడి ఉంటాయి. కనుక ఇనుముతో బాటు వ్యవసాయం విస్తరించే క్రమంలోనే సంస్కృత భాషా వినియోగం కూడా విస్తరించి ఉండాలి. ఒక సమూహాన్ని వేరొక సమూహం ఓడించి లొంగదీసుకోవడం అనే పద్ధతిలో ఇది జరగదు. ప్రతి సమూహంలోనూ ఉన్న కొంతమంది ముఖ్యులు ఈ భాషను దానితోబాటు రుతువుల పరిజ్ఞానాన్ని నేర్చుకున్నప్పుడే భాష విస్తరణ సాధ్యపడుతుంది. దానితోడు మతపరమైన క్రతువులు, కర్మకాండ వంటివి కూడా విస్తరించాయి.

ప్రాచీన భారతీయ సమాజంలో సామ్రా

“వీటిని పరిశీలిస్తే నిరు పయోగంగా ఉండిన భూమిని సాగులోకి తెచ్చి వ్యవసాయాన్ని క్రమంగా విస్తరింపజేస్తూ వచ్చిన క్రమం కూడా అవగతమౌతుంది. అంతవరకూ పెద్దగా గుర్తింపు లేని, స్తోమత లేని కుటుంబాలు సైతం పెద్ద విస్తీర్ణంలో భూములను వ్యవసాయ వినియోగంలోకి తేగలిగితే వాటికి సామాజిక గుర్తింపు, గౌరవం దక్కడమేగాక, పెద్దకులాలుగా వారిని పరిగణించారని కూడా ఈ ఆధారాలను బట్టి తెలుస్తున్నది.”

వ్యవసాయ విస్తరణ క్రమంలో అభివృద్ధి చెందిన బౌద్ధవతం

జ్యాల ఏలికల మార్పులు తప్ప గ్రామస్థాయిలో మార్పులు ఏమీ జరగకుండా అవిచ్ఛిన్నంగా అలాగే దీర్ఘకాలం కొనసాగిందన్నదే 19వ శతాబ్దపు చరిత్రకారుల అభిప్రాయం. కాని ఒక్క మౌర్య సామ్రాజ్యం మాత్రమే క్రీ.పూ 4వ శతాబ్దపు చివరిభాగం (క్రీ.పూ 327) నుండి క్రీ.పూ రెండవశతాబ్దం వరకు విశాలమైన ప్రాంతంలో విస్తరించి కొనసాగింది. అది మిసహాయిస్తే వైశాల్యంలోనూ, అధికారంలో కొనసాగడంలోనూ చాలా మార్పులు జరుగుతూ వచ్చాయి. అసంఖ్యాకమైన చిన్నరాజ్యాలు వస్తూ, విచ్ఛిన్నమౌతు ఉండేవి.

ఇక భూమి ఏనాడూ స్వంత ఆస్తిగా లేదు అన్న వాదన చూద్దాం. దీనిని పరిశీలించడానికి ప్రస్తుతం లభిస్తున్న ఆధారాలు ఉపయోగ పడతాయి. వాటిని కొత్తగా పరిశీలించడం అవసరం. మన ధర్మశాస్త్రాలు, తొలి రాజకీయ అర్థశాస్త్ర గ్రంథమైన కౌటిల్యుని ‘అర్థశాస్త్రం’ భూమిపై హక్కు గురించి, దాని అమ్మకాల, కొనుగోళ్లకు సంబంధించిన నియమ నిబంధనల గురించి, వారసత్వహక్కుగా భూమి ఎవరికి సంక్రమించాలన్న నియమాల గురించి చర్చించాయి. క్రీ.శ 500 తర్వాత కాలంనాటి రాగి,

రాతి శాసనాల ద్వారా రాజుగాని, మరొక ధన వంతుడుగాని భూమిని దేవాలయాలకు, వ్యక్తులకు చెందేట్లు జారీచేసిన వైసాలు ఎన్నో కనబడతాయి. ఆ పత్రాలలో, శాసనాలలో సదరు భూమి రికార్డు వివరాలు సైతం నమోదయివున్న దాఖలాలు చాలానే ఉన్నాయి. వీటిని పరిశీలిస్తే నిరు పయోగంగా ఉండిన భూమిని సాగులోకి తెచ్చి వ్యవసాయాన్ని క్రమంగా విస్తరింపజేస్తూ వచ్చిన క్రమం కూడా అవగతమౌతుంది. అంతవరకూ పెద్దగా గుర్తింపులేని, స్తోమత లేని కుటుంబాలు సైతం పెద్ద విస్తీర్ణంలో భూములను వ్యవసాయ వినియోగంలోకి తేగలిగితే వాటికి సామాజిక గుర్తింపు, గౌరవం దక్కడమేగాక, పెద్దకులాలుగా వారిని పరిగణించారని కూడా ఈ ఆధారాలను బట్టి తెలుస్తున్నది. అటువంటి కులాలకు క్షత్రి యుల హోదా కల్పించినట్లు ఆ శాసనాలు సూచి స్తున్నాయి. ఆ కులాలతో అప్పటికే క్షత్రియులుగా ఉన్నవారు సైతం వివాహ సంబంధాలు నెల కొల్లుకున్న దాఖలాలు కూడా ఉన్నాయి.

పెద్ద విస్తీర్ణంలో భూమిపై అధికారం పొందినవారు తమ వంశ చరిత్రలు గొప్పగా రూపొందించడానికి, ‘క్షత్రియ’ హోదా కల్పించు

కోవడానికి కొంతమంది ‘నిపుణుల’పై ఆధారపడవలసి వచ్చింది. అటువంటి శాసనాల రూపకర్తలుగా ముందుకొచ్చిన కులాల్లో ఉత్తరాదికి చెందిన ‘కాయస్థులు’ ఒక ఉదాహరణ. (నేటి ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో జి.వో.లను, ముసాయిదా బిల్లులను రాసే నిపుణులు కొందరు ఉన్నట్టే ఆ కాలంలో వీరు ఉండేవారని అనుకోవచ్చు)

19వ శతాబ్దపు చరిత్రకారులు ప్రతిపాదించిన కేంద్రీకృత అధికార యంత్రాంగ వ్యవస్థ గురించి చూద్దాం. మౌర్య సామ్రాజ్యం వంటి సందర్భంలో తప్ప ప్రాచీన భారతదేశంలో కేంద్రీకృత అధికార వ్యవస్థ ఉన్న దాఖలాలు ఎక్కడా లేవు. ముఖ్యంగా క్రీ.శ 6వ శతాబ్దం తర్వాత రాజకీయ అధికారం ఎక్కడికక్కడ స్థానిక రాజుల చేతుల్లో వికేంద్రీకరించబడే ఉంది. వ్యవసాయంలో ఏర్పడిన మిగులును ఎక్కడికక్కడ ఉన్నత స్థానాలలోని వారు తమ మధ్య పంపిణీ చేసుకున్నారు. కళాకారులు, సంగీత విద్వాంసులు, చిత్రకారులు, కవులు వీరిని పోషించిన రాజులు అత్యధికులు స్థానిక రాజులే తప్ప సామ్రాజ్యాల అధినేతలు కారు.

నీటి పారుదల వ్యవస్థను కేంద్రీకృత పద్ధతిలో రాజ్యమే నిర్వహించేది అన్న వాదనకి కూడా ఆధారాలు లేవు. వ్యవసాయం ఎక్కువగా చెరువులు, బావులపై ఆధారపడి జరిగేది. వాటిని సహకార పద్ధతిలో రైతులు నిర్వహించుకునేవారు. కాకపోతే పెద్ద కమతాలు కలిగివున్న జమిందార్లు నిర్వహించేవారు. తన భూమిలో మోటాబావి ఉన్నరైతుకు, తన ఆధీనంలో చెరువు ఉన్న రైతుకు, తక్కిన వ్యవసాయదారులమీద సహజంగానే ఆధిపత్యం దక్కేది.

ఇక, రాజు దైవాంశసంభూతుడు’ అన్న సిద్ధాంతం ప్రాతిపదికన సామ్రాజ్యపు ఆధిపత్యం కొనసాగేదని, దానికి అందరి ఆమోదమూ ఉండేదని చెప్పే వాదన చూద్దాం.

మన ప్రాచీన భారతదేశంలో ‘దైవత్వం’ ఆపాదించడానికి, దానిని బట్టి రాజకీయ అధికారం ఆమోదం పొందడానికి ఏ సంబంధమూ లేదు. బహుశా అధికారంలో ఉన్న రాజులను, చక్రవర్తులను స్తుతిస్తూ రాసిన కావ్యాలను బట్టి, శాసనాలను బట్టి 19 వ శతాబ్దపు చరిత్రకారులు ఈ విధంగా పొరబడి ఉంటారు. ప్రాచీన భారతదేశంలో ‘దైవత్వం’ చెట్టుకి, పుట్టికి, కొండకి, నదికి, ఎలక నుండి ఏనుగుదాకా అన్ని జంతువులకుచాలా తేలికగా ఆపాదించబడింది.

విస్తార ప్రాంతంలో అధికార ఆమోదం పొందగలిగిన మౌర్యుల పాలనలో ఏ దేవుడి ఆధిపత్యాన్ని ఆ పాలకులు అంగీకరించలేదు.

నిజానికి చరిత్రకారులు పరిశీలించాల్సిన అంశం వేరే ఉంది. రాజ్యాధికారంలో ఉన్న వారికి బలప్రయోగం ద్వారా అధికారం కొన సాగింది. దీంతోపాటు సమాంతరంగా కొన సాగిన అధికారం పురోహితవర్గానిది. సర్వసంగ పరిత్యాగలని చెప్పుకునే ఋషులకు, యోగులకు, మునులకు యజ్ఞాలు, జప, ఘోమాలు, మంత్ర తంత్రాల పేరుతో సంక్రమించిన పెత్తనం, దాని ద్వారా వారు సామాన్య ప్రజలపై కలిగించ గలిగిన ప్రభావం - దీని గురించి చరిత్రకారులు లోతుగా పరిశీలించాలి.

ప్రాచీన భారతదేశంలో పట్టణీకరణ దాదాపు జరగలేదన్నది 19 వ శతాబ్దపు చరిత్రకారుల మరోవాదన. సింధు నాగరికతలో బైటపడిన పట్టణాల ఉనికి ఈ వాదన తప్పని మునుపే తేల్చింది. ఆ తర్వాతి కాలంలో ఇసుము వాదకం పెరగడంతో గంగాపరీవాహక ప్రాంతానికి విస్తరించినప్పుడు మలిదశ పట్టణీకరణ జరిగింది. బౌద్ధ ప్రచారకుల 'పాలి' భాషలోని పత్రాలలో ఈ పట్టణాల వర్ణన ఉంది. ఇవి సింధు ప్రాంతపు తొలిదశ పట్టణాలకన్నా పెద్దవి. తప్పకాలలో లభిస్తున్న నాణేలను బట్టి ఈ కాలంలో వ్యాపారం ఈ పట్టణ కేంద్రాల నుండి విస్తృతంగా జరిగేదని స్పష్టం అవుతోంది. హామీ పత్రాలు, ప్రామిసరీ నోట్లు వంటివి కూడా ఈ అంశాన్ని ధృవపరచడమే గాక విస్తృత స్థాయిలో వ్యాపారం జరిగిందని కూడా రుజువు చేస్తున్నాయి. సముద్రవ్యాపారం జరిగిందని క్రీ.పూ మొదటి సహస్రాబ్ది అంతం నాటికి రోమ్ సామ్రాజ్యంతో సైతం ఖండాంతర వాణిజ్యం జరిగిందని రుజువులున్నాయి. పట్టణీకరణ జరగకుండా ఇది సాధ్యం కాదు. ఖండాంతరాలకు పోగలిగిన ఓడల నిర్మాణం జరిగిందంటే ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధి జరిగిందని, సాంకేతిక నైపుణ్యం మెరుగుపడిందని, శాస్త్రవిజ్ఞానం పెరిగిందని విదితమౌతొంది.

బలపడిన పట్టణ వ్యాపార వర్గాల అవసరాలకునుగుణంగా మత ప్రచార విస్తరణ సైతం జరిగింది. బౌద్ధం, జైనం విస్తరించడం వెనక ఈ పట్టణ వ్యాపార వర్గాలపాత్రపై ఇంకా లోతైన అధ్యయనం అవసరం. మార్కులను నిరోధించే పురోహిత వర్గాల, మతపెద్దల ఆధిపత్యాన్ని సవాలు చేస్తూ నడిచిన భక్తి ఉద్యమాలనూ లోతుగా అధ్యయనం చెయ్యాలి వస్తుంది. ప్రాచీన భారతీయ సమాజంలో జడత్వానికి, స్వబ్ధతకు మతం తోడైందన్న ఏకపక్ష వాదనకు భిన్నంగా వివిధ సందర్భాలలో పురోగామి పాత్రను సైతం మతోద్యమాలు పోషించాయన్న కోణాన్ని మనం చూడాలి.

“ముఖ్యంగా హిందూ పునరుద్ధరణ వాదం, సాంస్కృతిక జాతీయత పేరుతో ఈ కాలంచెల్లిన వాదనలు మళ్ళీ ముందుకొస్తున్నాయి. వైదిక సంస్కృతి అంటే బైట నుండి వచ్చిన ఆర్యులు తెచ్చినదే అన్న వాదనతో మన ప్రాచీన చరిత్రను అధ్యయనం చెయ్యకుండా నిరోధిస్తున్నారు. ఉపనిషత్తుల కాలంలో, తొలి నాటి బౌద్ధం విస్తరించిన కాలంలో అంటే క్రీ.పూ 500 సంవత్సరాలనాటి కాలంలో జరిగిన మేధో వికాసాన్ని సరైన చారిత్రక నేపథ్యంలో అధ్యయనం చేయడాన్ని ఈ మూఢత్వం నిరోధిస్తుంది.”

ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం, తూర్పుదేశాల నిరంకుశవాలనా విధానం - అనే ఈ రెండు ప్రతిపాదనలూ కాలం చెల్లినవి అయినా ఇవి ఇప్పటికీ మనదేశంలోనూ, ప్రపంచంలోనూ ఎంతగా వేళ్ళానుకుని ఉన్నాయో చూస్తే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అంతేగాదు, ఈ కాలం చెల్లిన సిద్ధాంతాలు మళ్ళీ, మళ్ళీ తలెత్తి ప్రాచుర్యంలోకి వస్తున్నాయి.

ముఖ్యంగా హిందూ పునరుద్ధరణ వాదం, సాంస్కృతిక జాతీయత పేరుతో ఈ కాలంచెల్లిన వాదనలు మళ్ళీ ముందుకొస్తున్నాయి. వైదిక సంస్కృతి అంటే బైట నుండి వచ్చిన ఆర్యులు తెచ్చినదే అన్న వాదనతో మన ప్రాచీన చరిత్రను అధ్యయనం చెయ్యకుండా నిరోధిస్తున్నారు. ఉపనిషత్తుల కాలంలో, తొలి నాటి బౌద్ధం విస్తరించిన కాలంలో అంటే క్రీ.పూ 500 సంవత్సరాలనాటి కాలంలో జరిగిన మేధో వికాసాన్ని సరైన చారిత్రక నేపథ్యంలో అధ్యయనం చేయడాన్ని ఈ మూఢత్వం నిరోధిస్తుంది. బైట నుండి వచ్చిన మానవ సమూహాలు ఇక్కడ స్థానిక సమూహాలతో కలిసి ఆ సంవర్షంలో జరిగిన వికాసం, మార్పులు వీటిని ఏ మాత్రమూ పట్టించుకోవడం లేదు. వీటిని వక్కనపెట్టి 'శుద్ధ ఆర్యుల' మూలాలను రూపొందించే వక్రీకరణాలలో మునిగిపోయారు పునరుద్ధరణవాదులు.

మన ప్రాచీన చరిత్రను అధ్యయనం చెయ్యాలంటే ప్రారంభించాల్సినది సామ్రాజ్యాలతో

కాదు. జనపదాలతో. జనపదం అంటే ఒకానొక తెగ నివసించిన భౌగోళిక ప్రాంతం. ఆ జనపదాలు ఎలా మార్పులు చెంది ఇతర జనపదాలతో కలిసి రాజ్యాలుగా ఏర్పడ్డాయో ఆక్రమానికి ఏయే శక్తులు, పరిణామాలు దోహదం చేశాయో దానిని అధ్యయనం చెయ్యాలి. ఒక సామ్రాజ్యం తర్వాత మరొకటి వచ్చిందన్న క్రమాన్ని బట్టి మన ప్రాచీన చరిత్ర మనకు అర్థం కాదు. లేదా, ఒకానొక చక్రవర్తి, లేదా మహారాజునో గొప్పగా కీర్తిస్తూ, వారికి క్షత్రియ, కులీన, ఘోదాను దైవత్వాన్ని ఆపాదిస్తూ రూపొందించిన శాసనాల ఆధారంగానో చరిత్రను తెలుసుకోలేము.

బౌద్ధ సాంప్రదాయంలో 'సంఘం' ప్రధానమైనది. వివిధ బౌద్ధసంఘాల చరిత్రలను ప్రక్షిప్తం చేసిన సాహిత్యం ప్రాచీన చరిత్ర అధ్యయనానికి తోడ్పడుతుంది.

యూరోపియన్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు తోడ్పడే విధంగానో, లేక హిందూ పునరుద్ధరణ వాద దృక్పథానికి బలంచేకార్యే విధంగానో గాక ప్రాచీన భారతదేశ చరిత్రను శాస్త్రీయంగా అధ్యయనం చేయాలి. అంతా జడత్వమే. చలనరహితమే అని అనుకుంటే ఇక అధ్యయనం చేసే అవసరమూ కనబడదు. పునరుద్ధరణవాదుల కుట్రలను తిప్పికొట్టే ప్రయత్నమూ ముందుకు పోదు.

✽

‘మార్క్సిస్టు’ పై మీ అభిప్రాయాలు తెలపండి!

‘మార్క్సిస్టు’ సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక పైనా, పత్రికలోని నిర్దిష్ట వ్యాసాలపైనా మీ అభిప్రాయాలనూ, సూచనలనూ ఆహ్వానిస్తున్నాం. ఆయా వ్యాసాలపై మీరు చర్చించాల్సిన అంశాలున్నా, అదనపు సమాచారమున్నా క్లుప్తంగా రాసి పంపండి.

మీ లేఖలు అందాల్సిన చిరునామా!

ఎడిటర్, మార్క్సిస్టు (సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక), ఎం.బి. విజ్ఞానకేంద్రం,
డోర్ నెం. 27-30-3, ఆకులవారి వీధి, గవర్నర్ పేట, విజయవాడ-520 002

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - కులం

దదాల సుబ్బారావు ✍️

రచయిత సిపిబి(ఎం)
రాష్ట్ర కార్యదర్శివర్గ సభ్యులు

మన దేశాన్ని వేలాది సంవత్సరాలుగా కులం పట్టిపీడిస్తున్నది. వర్ణ వ్యవస్థ, కులవ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా చార్యుకులు మొదలుకొని భక్తి ఉద్యమంలో అనేకమంది సంఘ సంస్కర్తలు పోరాడారు. ఆధునిక కాలంలో మహానీయులు జ్యోతిబాపూలే, బాబాసాహెబ్ డా॥ అంబేద్కర్ లాంటి యోధులు, కమ్యూనిస్టు పార్టీ కుల వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. కులం రూపాంతరం చెందుతుందే తప్ప నిర్మూలన కావడం లేదు. కనీసం కులం బలహీనపడడం లేదు. కేంద్రంలో బిజెపి పార్టీ గద్దెనెక్కిన తరువాత అనేక రూపాలలో కులతత్వవాదులు, మతోన్మాదశక్తులు విజృంభించి దళితులపైన, ముస్లింలు, క్రైస్తవ మైనారిటీలపైన దాడులు చేసి చంపేస్తున్నారు. దళిత స్త్రీలను అతి ఘోరంగా మానభంగం చేసి చంపుతున్నారు. వివస్రసు చేసి ఊరేగిస్తున్నారు. సభ్య సమాజంలో ఇంత కన్నా నీచమైన పని మరొకటి ఉండదు. అయినా పాలకులు వీటిని అరికట్టే చర్యలు చేపట్టడం లేదు.

కులానికి ఆయువుపట్టు పూర్వజీవ వ్యవస్థ దీనికి ముందు మనదేశంలో వర్ణవ్యవస్థ అమలైంది. ఆదిమకాలం తరువాత ఏర్పడిన వర్ణ వ్యవస్థలో 4 వర్ణాలు ఉన్నాయి. వర్ణవ్యవస్థ ప్రారంభంలో పలానా వృత్తి, పలానా వర్ణమే చేయాలనే నియమం లేదు. ఎవరైనా ఏ వృత్తి నైనా చేయవచ్చు. కనుకనే మొర అనే శూద్ర మహిళకు పుట్టిన మౌర్యచంద్రగుప్తుడు రాజైనాడు. మరొక రాజు ఋషిగా మారాడు. కానీ మనుధర్మశాస్త్రం మాత్రం వృత్తి మారకూడదని, ఏ వర్ణం, ఏ వృత్తి చేయాలనే నియమాలను రూపొందించి, వాటిని శాసనాలుగా మార్చింది. వేలాది సంవత్సరాలుగా అది అమలవుతున్నది. ఆనాటి మనుధర్మ సూత్రాల అమలు వల్ల నేటికీ ఆ కులవృత్తుల్లో కొన్ని మార్పులు ఉన్నా, వశం పారపర్యంగా అవే వృత్తులు అమలవుతున్నాయి. వర్ణవ్యవస్థలో బ్రాహ్మణులు వేదాలు చదవడం, చదివించడం, పూజలు చేయడం, చేయించడం,

దానాలు పుష్కకోపడం లాంటివి సూచించింది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కూడా బ్రాహ్మణులకు పూజారి వ్యవస్థ గుత్తహక్కుగా ఉంది. ఆధునిక కాలంలో బ్రాహ్మణులు అన్ని వృత్తులు, వ్యాపారాలు, ఉద్యోగాలు చేపడుతున్నారు. చివరికి దేశాన్ని రాష్ట్రాలను పాలించేవారిగా ఎదిగారు. కానీ పూజారి వ్యవస్థ వారి చేతుల్లో నుండి జారిపోవడానికి అంగీకరించడంలేదు. నేడు కేరళలో దేవాలయల్లో పూజారులుగా దళిత, వెనుకబడిన కులస్థులను నియమించడాన్ని బిజెపి జీర్ణించుకోలేకపోతున్నది. బ్రాహ్మణుల గుత్తాధిపత్యాన్ని బద్దలు కొట్టడానికి తీసుకొన్న చర్యను ప్రజాతంత్ర, అభ్యుదయవాదులు హర్షించగా కొంతమంది దళిత నాయకులలో కూడా కువిమర్పులు చేసిన వారు లేకపోలేదు.

వర్ణవ్యవస్థలో వైశ్యులు ప్రారంభంలో వ్యవసాయం వృత్తిగా చేపట్టినా, సమాజం అభివృద్ధి చెందుతూ మార్కెట్ వ్యవస్థ ఏర్పడిన తరువాత వ్యాపారం వైశ్యుల వృత్తిగా మారింది. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో చిన్న కిరాణా కొట్టు మొదలుకొని పట్టణాల్లో అనేక వ్యాపారాలు వైశ్య కులస్థులే చేసేవారు. పెట్టుబడిదారీవిధానం అభివృద్ధి చెందే క్రమంలో వైశ్యులు కూడా వర్తక వ్యాపారాలలో పట్టుసాధించి కుబేరులుగా అభివృద్ధి చెందారు. అమలవుతున్న సరళీకరణ విధానాలు కూడా వీరికే అభి చేకూర్చుతున్నాయి. ఆ విధంగా ఆర్థికవ్యవస్థలో కీలకంగా ఉన్నారు. మన దేశంలో కోటిశ్వరులు, శతకోటిశ్వరులు, బాగా బలిసిన సంపన్నులు 55 కుటుంబాలుండగా, 45 కుటుంబాలకు పైగా కేవలం వైశ్య కులస్థులే అగ్రస్థానంలో ఉన్నారు. సరేంద్రమోదికి దత్తపుత్రులుగా ఉన్న అనేకమంది పెట్టుబడిదారులు, బడా పెట్టుబడిదారులైన అంబానీ సోదరులు, గౌతమ్ ఆదానీలాంటి వాళ్ళు బనియా కులానికి చెందినవారే. మన ప్రధానమంత్రి సరేంద్రమోదికి వీరిపై ఎందుకింత ప్రేమ. దీనికి రెండు కారణాలు ఒకటి - బిజెపి పెట్టుబడి

దారుల, బహుళజాతి సంస్థల అనుకూల పార్టీ కాబట్టి సమాజంగానే వర్ణ రీత్యా వారి అభివృద్ధికి సరేంద్రమోది కూడా కంకణం కట్టుకున్నారు. రెండోకారణం ఈయన పుట్టింది వ్యాపారకులం లోనే. ఈయన 'ఘంచి' అనే వ్యాపారకులంలో పుట్టాడు. ఈ కులస్థులు ప్రధానంగా ఆయిల్ వ్యాపారంలో ఉండేవారు. ఘంచి కులం అగ్రకులం. కేంద్ర ప్రభుత్వం 2002 తరువాత ఈ కులాన్ని ఒబిసి కేటగిరిలో చేర్చింది. అందువల్ల సరేంద్రమోది నేను బిసి కులస్థుడనని చెప్పుకుంటాడు. టీ అమ్మోవాడినని ప్రచారం చేసుకుంటున్నాడు. నేను బిసి కులస్థుడను కాబట్టి అగ్ర కులాల్లో రాజకీయ నాయకులు నేను ప్రధానమంత్రికావడాన్ని సహించలేకపోతున్నారు, కక్ష గట్టి నన్ను ప్రధానిమంత్రి పదవినుండి దించివేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నారుని ప్రతిపక్షాలపై దుష్ప్రచారం చేస్తున్నాడు. వ్యాపార కులమైన అగ్రకులంలో పుట్టి మనుధర్మ సూత్రాలను అమలు చేస్తున్నాడు. కానీ నేను బిసి కులస్థుడనని చెప్పుకుంటూ బిసి కులస్థులలో సానుభూతికై తాపత్రయపడుతున్నాడు.

కాలక్రమంలో వర్ణవ్యవస్థ రూపం మారి కులవ్యవస్థగా అవతరించిన తరువాత శూద్ర కులాలుగా ఉన్న కమ్మ, రెడ్డి, వెలమ, కాపు కులాలుసాంప్రదాయంగా వ్యవసాయదారులుగా ఉండేవారు. అనేక చారిత్రక కారణాల వల్ల ఈ కులస్థులు భూమిపై హక్కు సంపాదించి, సంపద వీరి చేతుల్లోకొచ్చే క్రమంలో అగ్రకులాలుగా పైకి ఎదిగారు. వెనుకబడిన కులాలుగా ఉన్న ఇతర శూద్రకులాలను అణగదొక్కుతున్నారు. ఈ కులాల నుండి కూడా కొంతమంది వ్యాపారస్థులుగా, పెట్టుబడిదారులుగా, బడా పెట్టుబడిదారులుగా అభివృద్ధి చెందారు. 55 బడా పెట్టుబడిదారీ కుటుంబాల్లో దాదాపు 10 కుటుంబాలు మాత్రమే బ్రాహ్మణ, పార్సీ, కమ్మ,

రెడ్డి కులస్తులు ఉన్నారు. వీరు వర్ణధర్మాన్ని మనువాద కుల ఆచారాలను ధిక్కరించి పెట్టుబడిదారులుగా అభివృద్ధి చెందారు. భవిష్యత్తులో మరింతగా అభివృద్ధి చెందుతారు. పెట్టుబడి దారీవిధానం అభివృద్ధి చెంది క్రమంలో కొంత మంది దివాళా తీయవచ్చు. కొంతమంది పైకి ఎదిగి రావచ్చు. ఇది అనివార్యం. కానీ వైశ్య కులస్తులే నేటికీ ఆధిపత్యం చలాయిస్తున్నారు.

మనం వర్ణ దృక్పథంతో పరిశీలిస్తే వ్యాపారులు, చిన్నపెట్టుబడిదారులు, బడా పెట్టుబడి దారులు, భూస్వాములు, ధనిక రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులుగా వర్గీకరిస్తాము. వర్ణసమాజంగా చూసినప్పుడు కులం కన్పించదు. కాని పూలదండలో దారంలా కులవ్యవస్థ ఉంది. కులవ్యవస్థలో జీవిస్తున్నాం. అగ్రకులాల వారైనా, శూద్రకులం నుండి అభివృద్ధిచెందిన వారైనా పెట్టుబడిదారులుగా అభివృద్ధి చెంది దానికి కుల పట్టింపుల జోలికి పోరు. కానీ సామాజిక జీవనంలో కులాన్ని ఆచరిస్తూనే ఉన్నారు. పెట్టుబడిదారీ పూర్వ వ్యవస్థ బద్దలు కాకుండానే మన దేశంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం రుద్దబడి అభివృద్ధి చెందుతున్నది. పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి చెందితే కుల వ్యవస్థ విచ్చిన్నానికి మార్గాలు ఏర్పడుతాయి అని అనేకమంది అభిప్రాయపడ్డారు. కానీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కూడా కులం వారి అభివృద్ధికి ఒక సాధనంగా ఉపయోగపడుతుంది.

కులం ఉపరితలంలో మాత్రమే లేదు. ఉత్పత్తిలో కూడా కులం పునాదిగా ఉంది. పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధికి శాస్త్రసాంకేతిక రంగాలు బాగా దోహదపడుతున్నాయి. బటి రంగాల్లో పనిచేస్తున్న యువతీయువకులు కొంత మంది కులాంతర వివాహాలు చేసుకుంటున్నారు. కాలేజీల్లో చదువుతున్న యువతీయువకులు కూడా ఛాందస భావాలు విడనాడి ప్రేమించి కులాంతర వివాహాలు చేసుకుంటున్నారు. వీటిని అంగీకరించలేని తల్లిదండ్రులు రక్తసంబంధం కూడా వదులుకొని దంపతులను హత్యలు చేస్తున్నారు. దీనిని ముద్దుగా పరువు హత్యలు అని చెప్పుకుంటున్నారు. పత్రికలు కూడా ఇవి కులదురంహకార హత్యలుగా చూడకుండా పరువు హత్యలుగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. రక్తం పంచుకొని పుట్టిన బిడ్డల అభిప్రాయాలను తల్లిదండ్రులు గౌరవించకుండా హత్యలు చేయస్తున్నారు. అంటే రక్త సంబంధం కన్నా మనువాద భావజాలం కుల పిచ్చి వీరిని ఆవరించి ఉంది. ఇటీవల తెలంగాణలో కుల దురంహకార హత్య మిర్చాలగుడలో జరిగింది. వైశ్య కులానికి చెందిన అమృత వర్షిణి, దళిత కులానికి చెందిన

“వర్ణసమాజంగా చూసినప్పుడు కులం కన్పించదు. కాని పూలదండలో దారంలా కులవ్యవస్థ ఉంది. కుల వ్యవస్థలో జీవిస్తున్నాం. అగ్రకులాల వారైనా, శూద్రకులం నుండి అభివృద్ధిచెందిన వారైనా పెట్టుబడిదారులుగా అభివృద్ధి చెంది దానికి కుల పట్టింపుల జోలికి పోరు. కానీ సామాజిక జీవనంలో కులాన్ని ఆచరిస్తూనే ఉన్నాం. పెట్టుబడిదారీ పూర్వ వ్యవస్థ బద్దలు కాకుండానే మన దేశంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం రుద్దబడి అభివృద్ధి చెందుతున్నది.”

కులాంతర వివాహం చేసుకున్న ప్రణయ్, అమృత

ప్రణయ్ ఇద్దరూ ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నారు. అమృత వర్షిణి కుటుంబం వీరి పెళ్లికి సానుకూలత చూపలేదు. అయినా వీరిద్దరు బ్రహ్మ సమాజంలో పెళ్లి చేసుకున్నారు. అమృత వర్షిణి గర్భిణి. అయినా సరే అమృత తండ్రి మారుతీ రావు తన అల్లుడిని చంపించడానికి కోటి రూపాయలు ఒప్పందం కుదుర్చుకుని కిరాయి గూండాలతో ప్రణయ్ ని హత్య చేయించాడు. వ్యాపారంలో కోట్ల రూపాయలు సంపాదించిన మారుతీరావు సంపన్నుడిగా ఉన్నా అతని సామాజిక స్థితి అగ్రకుల దురంహకారంతో నిండి ఉంది. కాబట్టి కూతురు భర్త అని కూడా చూడకుండా హత్య చేయించాడు. మారుతీరావు ఒక్కడే కాదు, హత్యలు చేయిస్తున్న తల్లిదండ్రులలో అనేక మంది వ్యాపారస్తులుగా ఉన్నవారు కూడా ఉన్నారు. కుల దురంహకార హత్యలు ఉత్తరాదిరాష్ట్రాల్లో జరుగుతున్నాయి. బిజెపి గద్దెనెక్కినప్పటి నుండి ఈ విచ్చలవిడి హత్యలు ఉత్తరాది నుండి దక్షిణాదికి విస్తరిస్తున్నాయి. దీనికి కారణం బిజెపి రాజకీయ గురువైన ఆర్. ఎస్. ఎస్ మనువాద భావజాలమే. రాజ్యాంగం పేర్కొన్న లౌకికవాద సిద్ధాంతాన్ని ప్రక్కన పెట్టి బిజెపి పాలకులు పరోక్షంగా మనువాద విధానాల అమలు ద్వారా ఈ హత్యలను ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

పూర్వ సమాజమైనా, పెట్టుబడిదారీ సమాజమైనా కులం యొక్క ప్రభావం ఏమాత్రం తగ్గలేదు. కులం ప్రభావం పోవాలంటే పూర్వ భావజాలానికి, మనువాద భావజాలానికి, కులతత్వానికి వ్యతిరేకంగా దీర్ఘకాల పోరాటం చేయాలి. కులానికి ఆయువుపట్టుగా పూర్వ వ్యవస్థతో పాటు హిందూమతం నిలబడింది. హిందూమతం ప్రజలను, కార్మికులను కులాలుగా చీల్చి వారిలో కుల కుంపటి రాజేస్తున్నది. బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్లు హిందూమతాన్ని న్యూనీకరిస్తూ, ప్రచారం చేస్తూ రెచ్చగొడుతూ పబ్లిం గడుపుకొంటున్నారు. బిజెపి మతోన్మాదానికి, కులదురంహకారానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూనే లౌకికవాదాన్ని బలపర్చుకుంటూ కులాంతర వివాహాలను ప్రోత్సహించాలి. సామాజిక న్యాయం అమలులో కులాంతర వివాహాలు ప్రముఖపాత్ర పోషిస్తాయి. పెట్టుబడి దారీ విధానంలో కార్మికవర్గం, శ్రమజీవులు వారు అనుభవిస్తున్న దోపిడికి వ్యతిరేకంగా ఒక పక్క పోరాడుతూనే మరొక పక్క కుల దురంహకారానికి, కుల వివక్షకు వ్యతిరేకంగా సామాజిక న్యాయం అమలుకై జమిలి పోరాటం చేయవలసి ఉంది. అప్పుడే ప్రజల మధ్య ఐక్యత ఏర్పడుతుంది. ఆ విధంగానే మతోన్మాదల దుశ్చర్యలకు అడ్డుకట్టవేయగలుగుతాం. ✽

ఐరోపాలో మళ్లీ మోగుతున్న సైనికవాద సైరన్ను

ఎన్ వెంకట్రావు ✍️

రచయిత 'మార్క్సిస్టు' సంపాదకుడు

సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య చాలా కాలంగా దాగున్న అంతర్గత వైరుధ్యాలు బద్దలవుతున్న తరుణంలో ఐరోపాలో సైనిక వాదం పెరగడం, పాలక పక్షాలు పెద్ద ఎత్తున సైనికీకరణకు పాల్పడడం ప్రపంచానికి ప్రమాద సంకేతాలు పంపిస్తోంది. చుట్టూముడుతున్న ఆర్థిక సంక్షోభాన్నీ, అనేక దేశాల్లో పెరుగుతున్న కార్మికవర్గ ప్రతిఘటనూ పోరాటాలనూ ఎదుర్కొనడానికి ఐరోపా పాలక వర్గాలు ఫాసిస్టు తరహా రాజకీయాలవైపు పయనిస్తున్నాయి. దీనికీతోడు అమెరికాలో డొనాల్డ్ ట్రంప్ అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత అనుసరిస్తున్న విధానాలు ఐరోపా యూనియన్ లో కాకరేపుతున్నాయి. ఐరోపాలో ముఖ్యంగా పశ్చిమ ఐరోపా దేశాల్లో సైనికీకరణ సన్నాహాలు ఊపందుకున్నాయి. ఆయా దేశాల్లో ఒకవైపు ఫాసిస్టు శక్తులు పెరుగుతుంటే, మరోవైపు ఐరోపాలో ఆర్థికంగా అగ్రస్థానంలో ఉన్న జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ ల నాయకత్వంలో స్వంత ఐరోపా సైనిక కూటమిని ఏర్పాటు చేయాలన్న డిమాండ్లు బలపడుతున్నాయి.

నవంబర్ నెలలో ఫ్రాన్స్ యావత్పూ ప్రజా పోరాటాలతో రగిలిపోతూ ఉంటే అధ్యక్షుడు ఇమ్మాన్యుయేల్ మాక్రాన్ ప్రభుత్వం దేశంలో యువకులు తప్పనిసరిగా కొన్నాళ్ల సైన్యంలో పనిచేయాలన్న పాత పద్ధతిని పునరుద్ధరిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. నవంబర్ 19న ఫ్రెంచ్ యువ జన శాఖ మంత్రి గ్రాబ్రియోల్ అట్టల్ 'లి పారిసేన్' పత్రికకు ఇంటర్వ్యూ ఇస్తూ వచ్చే ఏడాది జూన్ నాటికి యువకులను తప్పనిసరి మిలిటరీ సర్వీసులోకి చేర్చే ప్రక్రియ ప్రారంభించాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పారు. దీనికి సంబంధించి పార్లమెంటులో చట్టం చేసేందుకు ఆయన బిల్లు తయారుచేస్తున్నారు. ఫ్రెంచ్ యువతలో నిరుద్యోగం, పేదరికం పట్ల పెరుగుతున్న అగ్రహాన్ని దారిమళ్లించి వారిని యుద్ధ సన్నాహాలవైపుకు తీసుకుపోవడానికి ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వం ఈ చర్య తీసుకుంటోందని విశ్లేషకులు చెబుతున్నారు. మాక్రాన్ ప్రభుత్వం ఒకవైపు దేశంలోని కార్మి

రేట్ వర్గాలకు పన్నుల్లో భారీ రాయితీలు కల్పిస్తూ మరోవైపు కార్మిక వర్గంపైన తీవ్రమైన భారాలు మోపుతోంది. ప్రజలు కట్టే పన్నులు పెంచింది, జీతాలు, జీవన భృతులకు కోతలు పెడుతోంది. ప్రభుత్వ రంగ ఉద్యోగులను తొలగించి, కార్మికులకు చాలీచాలని జీతాలు ఇచ్చే ప్రయత్నాలు రంగాన్ని ప్రోత్సహిస్తోంది. మరోవైపు దేశ వనరులను సైనికీకరణవైపు మళ్లిస్తోంది. ఈ ఏడాది జూలై 13న అధ్యక్షుడు మాక్రాన్ 2019-2025 సంవత్సరాలకు గాను ఆరేళ్ల సైనిక ప్రణాళికా చట్టం (ఎల్పిఎం) ప్రకటించారు. దీని ప్రకారం 2025 నాటికి ఫ్రెంచ్ సైనిక ఖర్చులు దేశ జిడిపిలో 2 శాతానికి పెరగాలి. అంటే ఈ వ్యయం 2018లో 3,420 కోట్ల యూరోలు (సుమారు 3 లక్షల కోట్ల రూపాయలు) నుండి 2025 నాటికి 30000 కోట్ల యూరోలు (24 లక్షల కోట్ల రూపాయలు)కు పెరుగుతుంది. సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలు పెరుగుతున్న తరుణంలో, ప్రపంచ వ్యాపితంగా సామ్రాజ్యవాదులు ఉద్రిక్తతలు సృష్టిస్తున్న నేపథ్యంలో ఫ్రాన్స్ పెద్ద ఎత్తున యుద్ధ సన్నాహాలు చేస్తున్న విషయాన్ని ఈ రక్షణ రంగ కేటాయింపులు తెలియజేస్తున్నాయి. దేశంలోని యువతీ, యువకులందరినీ సాయుధులను చేయడం కూడా ఈ నేపథ్యంలోనే చూడాలి.

ఇక జర్మనీ కూడా ఇటీవలి కాలంలో సైనికీకరణ పట్ల పాత వైఖరి విడనాడి దేశాన్ని యుద్ధ సన్నాహాలవైపుకు తీసుకుపోతోంది. ఈ ఏడాది ఫిబ్రవరి 16 నుండి 18 వరకు మ్యూనిచ్ లో జరిగిన 54వ ప్రపంచ భద్రతా సదస్సులో జర్మన్ రక్షణ మంత్రి ఉర్సులా వాన్ డెర్ లెయెన్ ప్రసంగిస్తూ జర్మనీ తిరిగి పాత దురాక్రమణదారీ సామ్రాజ్యవాద సైనిక విధానానికి మళ్లుతున్నట్లు పరోక్షంగా ప్రకటించారు. "జర్మనీ ఇకపై ప్రపంచ రాజకీయాల్లోనూ, భద్రతా వ్యవహారాల్లోనూ మరిన్ని 'బాధ్యతలు' తీసుకోవాలని నాలుగేళ్ల క్రితమే నిర్ణయం తీసుకున్నాం" అని రక్షణ మంత్రి ప్రకటించారు.

అప్పటినుండి ఇప్పటివరకు ఇస్లామిక్ ఉగ్రవాద వ్యతిరేక ఆపరేషన్ లోనూ, ఆఫ్ఘన్ యుద్ధంలోనూ, మాళీ సైనిక చర్యల్లోనూ జర్మనీ పాల్గొంటూ వస్తోందని ఆమె పేర్కొన్నారు. ప్రపంచ వ్యాపిత సైనిక చర్యల్లో జర్మనీ మరింత ఎక్కువగా పాల్గొనబోతున్నట్లు ప్రకటించారు.

మ్యూనిచ్ ప్రకటనకు అనుగుణంగానే జర్మన్ ప్రభుత్వం రెండో ప్రపంచయుద్ధానంతరం ఎన్నడూ లేనంత ఎక్కువ డబ్బును రక్షణ రంగానికి కేటాయిస్తూ ఈ ఏడాది బడ్జెట్ ప్రవేశపెట్టింది. ఒకవైపు సైన్యానికి కేటాయింపులు పెంచుతూ మరోవైపు అంతర్గత భద్రత పేరుతో పోలీసు బలగాలకూ, వలసల నిరోధానికి పెద్ద ఎత్తున నిధులు పెంచింది. ప్రస్తుత బడ్జెట్ లో రక్షణ రంగానికి నిధులు 4 శాతం పెంచింది. దాంతో గత ఏడాది 3900 కోట్ల యూరోలు (సుమారు 3 లక్షల కోట్ల రూపాయలు) నుండి 4300 కోట్ల యూరోలు (3.5 లక్షల కోట్ల రూపాయలు)కు రక్షణ కేటాయింపులు పెరిగాయి. ఇది జర్మనీ జిడిపిలో 1.5 శాతమే. అయితే జిడిపిలో 2 శాతం నిధులు రక్షణకు కేటాయించాలన్న 'నాటో' షరతును చేరాలంటే ఈ నిధులు సరిపోవనీ, నిధులు ఇంకా పెంచాలని రక్షణ మంత్రి లెయెన్ డిమాండ్ చేస్తున్నారు. రెండేళ్ల క్రితం వేల్స్ లో జరిగిన నాటో శిఖరాగ్ర సభలో 2 శాతం కేటాయింపులకు జర్మనీ అంగీకరించింది. అంటే రానున్న కాలంలో మరో 3 లక్షల కోట్ల రూపాయల బడ్జెట్ పెంచడానికి జర్మనీ ప్రభుత్వం సిద్ధపడింది.

ఒకవైపు బడ్జెట్ లో సైనిక ఖర్చులు పెంచుతూనే మరోవైపు నాటో నుండి విడగొట్టుకుని జర్మనీ-ఫ్రాన్స్ ల నేతృత్వంలో స్వతంత్ర ఐరోపా సైనిక కూటమిని ఏర్పాటు చేయాలన్న డిమాండ్లు ఇటీవలి కాలంలో పెరిగిపోతున్నాయి. "నిజమైన ఐరోపా సైన్యాన్ని తయారుచేసుకోవాలి" అని

నవంబర్ 15వ తేదీన ఫ్రాన్స్ లోని స్ట్రాస్ బర్గ్ లో జరిగిన ఒక సమావేశంలో జర్మన్ ఛాన్సలర్ ఏంజెలా మెర్కెల్ పిలుపునిచ్చారు. ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఐరోపా కూటమి ఆర్థిక, రాజకీయ ప్రయోజనాలను కాపాడడానికి ఇటువంటి సైన్యం అవసరమని ఆమె పేర్కొన్నారు. “మనం ఐక్యంగా ఉంటే మన ప్రయోజనాలను మరింత బాగా కాపాడుకోగలమన్న విషయం ఐరోపా వాసులం గా మనకు తెలుసు” అని ఆమె అన్నారు. “ఐక్య ఐరోపా మాత్రమే ప్రపంచ యువనికపై బలమైన గొంతు వినిపించగలదు, తన విలువలనూ, ప్రయోజనాలనూ రక్షించుకో గలదు... రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల తరువాత శాంతిని శాశ్వతం గా కాపాడాలంటే పూర్తిగా సాయుధమైన, నిజమైన ఐరోపా సైన్యం అవసరం ఉన్నది. ఒంటరిగా ఉంటే ప్రపంచంలో సమర్థంగా వ్యవహరించే అవకాశాలు తక్కువ ఉంటాయి. కాబట్టి మనం ఒక ‘ఐరోపా భద్రతా మండలి’ని రూపొందించుకోవాలి. సభ్య దేశాలకు ఈ మండలిలో వంతుల వారీగా సభ్యత్వం (ఐరాస భద్రతా మండలి పద్ధతిలో) ఉండాలి” అని ఆమె పిలుపునిచ్చారు. జర్మనీలోని ప్రధాన పార్టీలన్నీ ‘ఐరోపా సైన్యం’ అన్న ప్రతిపాదనకు మద్దతిస్తున్నాయి. ప్రభుత్వంలో ప్రధాన పార్టీ అయిన సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ (ఎస్పీడి) నాయకురాలు ఆండ్రీయా సహెస్ బెర్గ్ లో ఆ పార్టీ నడిపిన ఒక చర్చాగోష్టిలో మాట్లాడుతూ “మనం చిన్న చిన్న దేశ రాజకీయాలను పక్కన పెట్టాలి. ప్రస్తుత పరిస్థితులకు ఐరోపా జవాబును వెదకాలి. ఐరోపాలో 28 (దేశాల్లో) సైన్యాలు ఉన్నాయి. 27 వైమానిక సేనలు, 23 నౌకా సేనలు ఉన్నాయి. దీనంతటినుండి కావలసిందేమంటే ఒక ‘ఐరోపా సైన్యం’ అని ఆమె పేర్కొన్నారు. ఐరోపా సైన్యం అనేది నాటోకు వ్యతిరేకం కాదు, దాని పనిని సులభం చేసే సైన్యం అని స్ట్రాస్ బర్గ్ సమావేశంలో ఛాన్సలర్ మెర్కెల్ పేర్కొన్నారు.

అయితే ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు మాక్రాన్ మాత్రం మనసులోని అసలు మాట దాచుకోలేదు. అంతకు వారం రోజుల క్రితమే ఆయన “నిజమైన యూరోపియన్ సైన్యం” ఏర్పాటు చేసుకోవాలన్న ప్రతిపాదన చేస్తూ ఇది అమెరికాకు కూడా వ్యతిరేకంగా ఉంటుందని పేర్కొన్నాడు. దానిపై అమెరికా అధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్ ఆగ్రహోద్రగ్నడైనాడు. ఇది “చాలా అవమానకరమైన వ్యాఖ్య” అంటూ “అమెరికా, చైనా, రష్యాలకు నుండి ఐరోపాను రక్షించుకోవడానికి స్వంత సైన్యాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలని ఇమ్మ్యూన్యూయల్ మాక్రాన్ ప్రతిపాదించారు. కానీ

“ సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య తగాదాల వల్ల ప్రపంచ దేశాలపై ఆధిపత్యం కోసం రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలు సంభవించాయి. కోట్లాది మంది ప్రజలు ప్రాణాలు కోల్పోయారు. మరిన్ని కోట్ల మంది క్షతగాత్రులైనారు. చెప్పనలవి కాని విధ్వంసం జరిగింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తో ఓటమి పాలైన జర్మనీ కూటమి తరువాత ఫాసిజాన్ని ఆశ్రయించి ప్రపంచాన్ని తిరిగి జయించాలనుకున్నది. ”

ఫ్రెంచ్ ప్రభుత్వ విధానాలకు నిరసన వ్యక్తం చేస్తున్న ప్రజలు

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల్లో వాళ్లు జర్మనీ నుండి రక్షించుకోవాల్సి వచ్చింది. మరి ఇది (ఐరోపా సైన్యం) ఫ్రాన్స్ కు ఏ విధంగా తోడ్పడుతుంది.... నాటో (కూటమికి) డబ్బు చెల్లిస్తే చెల్లించండి లేకపోతే మానేయండి” అని ట్రంప్ ఒక ట్వీట్టర్ మెసేజ్ లో పేర్కొన్నారు.

సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య తగాదాల వల్ల ప్రపంచ దేశాలపై ఆధిపత్యం కోసం రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలు సంభవించాయి. కోట్లాది మంది ప్రజలు ప్రాణాలు కోల్పోయారు. మరిన్ని కోట్ల మంది క్షతగాత్రులైనారు. చెప్పనలవి కాని విధ్వంసం జరిగింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తో ఓటమి పాలైన జర్మనీ కూటమి తరువాత ఫాసిజాన్ని ఆశ్రయించి ప్రపంచాన్ని తిరిగి జయించాలనుకున్నది. హిట్లర్ నాయకత్వంలో ఫాసిజం ప్రపంచాన్ని మరో ప్రపంచయుద్ధ వినాశనంలో ముంచెత్తింది. కాని సోవియట్ ఎర్రసేన త్యాగాలు, ప్రపంచ ప్రజాతంత్ర శక్తుల ఐక్యత ముందు అది ఓటమి పాలైంది. రెండు యుద్ధాలు ఐరోపాలో భారీ విధ్వంసం సృష్టించాయి. అదే సమయంలో యుద్ధ సంక్షోభం నుండి ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఏర్పడింది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత సోవియట్ నాయకత్వంలోని సోషలిస్టు వ్యవస్థను నిలువరించే ఏకైక లక్ష్యంతో -వారి మధ్య తగాదాలు ఉన్నప్పటికీ- అమెరికా నాయకత్వంలో సామ్రాజ్యవాదులు ఏకమైనారు. సోషలిజాన్ని చుట్టుముట్టి అంతమొందించే లక్ష్యంతో ఉత్తర అట్లాంటిక్ సైనిక కూటమి (నాటో) ఏర్పాటు చేశారు. ఇందులో అట్లాంటిక్ మహా సముద్రానికి రెండు వైపులా ఉన్న ఉత్తర అమెరికా, ఐరోపాకు చెందిన 29 దేశాలు సభ్యత్వం కలిగిఉన్నాయి. 1949 ఏప్రిల్ 4న బ్రెస్సెల్స్ ప్రధాన కేంద్రంగా ఏర్పడిన ఈ సంస్థలో తొలుత 12 దేశాలు మాత్రమే ఉండేవి.

నాటో కూటమి నుండి రక్షణ కోసం సోవియట్ నేతృత్వంలోని సోషలిస్టు శిబిరం పోలెండ్ రాజధాని వార్సలో 1955 మేలో ఒక సైనిక ఒప్పందం చేసుకున్నాయి. నాటో నుండి దాడి జరిగితే ఉమ్మడిగా ఎదుర్కోవడం ఈ ఒప్పందం లక్ష్యం. సోవియట్ బూచిన చూపించి నాటో దేశాలు సైనిక వ్యయాన్ని విపరీతంగా పెంచుతూ వచ్చాయి. కొత్తకొత్త ఆయుధాలు తయారు చేస్తూ ఆయుధపోటీని తీవ్రం చేశాయి. ప్రపంచ

అర్థిక సంక్షోభం ఐరోపాను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్న నేపథ్యంలో అక్కడ ప్రజల్లో పెరుగుతున్న అసంతృప్తిని దారి మళ్లించేందుకు ఐరోపా పాలక పక్షాలు మితవాద, ఫాసిస్టు శక్తులకు ఊతమిస్తున్నాయి. దేశాలను సైనిక వాదం వైపు మళ్లిస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదం సృష్టించిన యుద్ధ బీభత్సాల నుండి, పేదరికం నుండి తప్పించుకోవడానికి ఐరోపాకు వలస వస్తున్న వారికి వ్యతిరేకంగా స్థానిక ప్రజల్లో ప్రచారం చేస్తూ జాత్యహంకారాన్ని రెచ్చగొడుతున్నాయి.

చాన్ని వందసార్లు భస్మీపటలం చేసేంతగా అణ్వాయుధాలను పోగుచేసుకున్నాయి. భద్రత పేరుతో సోవియట్ యూనియన్ ను చుట్టుముట్టే దుకు ప్రపంచ వ్యాపితంగా సైనిక స్థావరాలు నెలకొల్పాయి.

1990వ దశకంలో సోషలిస్టు శిబిరం కూలిపోవడంతో వార్తా ఒప్పందం రద్దయింది. సామ్రాజ్యవాదులకు నాటో ఒక సాయుధ గూండాలా పనిచేయడం ప్రారంభించింది. తూర్పు యూరప్ కు చెందిన అనేక దేశాలను దీనిలో చేర్చుకుని రష్యా సరిహద్దుల వరకు విస్తరించింది. ప్రస్తుతం అమెరికా, కెనడా, పశ్చిమ, తూర్పు యూరప్ కు చెందిన 29 దేశాలు సభ్యత్వం కలిగి ఉన్నాయి. మరో అయిదు దేశాలు సభ్యత్వం కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాయి. నాటో దేశాల సైనిక వ్యయం మొత్తం ప్రపంచ సైనిక వ్యయంలో 70 శాతం ఉందంటే అది ఏ స్థాయిలో ప్రపంచాధిపత్యం కోసం పని చేస్తున్నదో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

1991 తరువాత సామ్రాజ్యవాదులు తమ మధ్య తగాదాలు పక్కన బెట్టి ప్రపంచాన్ని నయా-ఉదారవాద దోపిడీ విధానాలవైపు మళ్లించారు. అమెరికా నాయకత్వంలోని ఏకాధ్యవ ప్రపంచాన్ని అంగీకరించని దేశాలను నయానా భయానా లొంగదీసుకోవడంలో నాటో కీలక పాత్ర నిర్వహించింది. ఈ క్రమంలో అది అనేక దేశాల మీద దురాక్రమణ దాడులకు పాల్పడింది. బోస్నియా, హెర్జెగోవినాలో జోక్యం చేసుకుని మారణ కాండ సృష్టించింది. కొనాసోపై దాడి చేసింది. ఆఫ్ఘన్ పై దాడి చేసింది. ఆ యుద్ధంలో నాటో ఇప్పటికీ నిమగ్నమై ఉంది. ఇరాక్ లో ప్రభుత్వాన్ని మార్చే క్రమంలో దేశాన్ని సర్వ నాశనం చేసింది. లిబియాపై దాడి చేసి మారణ కాండ జరిపింది.

2008 ఆర్థిక సంక్షోభం ప్రభావం విస్తరిస్తున్న కొద్దీ క్రమంగా మళ్లీ సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్రమవుతున్నాయి. అమెరికాలో డొనాల్డ్ ట్రంప్ అధికారంలోకి

వచ్చిన తరువాత ఆయన అనుసరించే 'అమెరికా ఫస్ట్' విధానాలు ఈ వైరుధ్యాలను మరింతగా పెంచుతున్నాయి. ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం ప్రకారం దేశాల మధ్య సుంకాల విషయంలో ట్రంప్ అనుసరించిన దుందుడుకు వైఖరి ఐరోపా దేశాలకు ఆగ్రహం తెప్పించింది. యూరప్ నుండి దిగుమతయ్యే ఆటో భాగాలపై సుంకం పెంచుతున్నట్లు ట్రంప్ చేసిన ప్రకటనను ఐరోపా యూనియన్ దేశాలు తీవ్రంగా ఖండించాయి. కెనడాలో జరిగిన జి-7 దేశాల సదస్సులో మిగిలిన దేశాలన్నీ ట్రంప్ ను నిలదీశాయి. ఇరాన్ అణు కార్యక్రమంపై అమెరికా, ఐరోపా యూనియన్, చైనా, రష్యా, ఇరాన్ ల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం నుండి అమెరికా ఏకపక్షంగా వైదొలగడం, ఇరాన్ తో సంబంధాలు గల దేశాల సంస్థలపై ఆంక్షలు పెట్టడం వంటి చర్యలు ఐరోపా దేశాల ప్రయోజనాలకు భంగకరంగా మారడంతో ఈ దేశాలకూ అమెరికాకూ మధ్య వైరుధ్యం మరింత పెరిగింది. దీంతో బాటు పారిస్ వాతావరణ ఒప్పందం నుండి ట్రంప్ ఏక పక్షంగా వైదొలగడం, నాటో కూటమి ఖర్చులను ఇయ్య దేశాలు మరింతగా భరించాలని ఒత్తిడి తీసుకురావడం కూడా ఐరోపా దేశాల ఆగ్రహానికి కారణం.

ఆర్థిక సంక్షోభం ఐరోపాను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్న నేపథ్యంలో అక్కడ ప్రజల్లో పెరుగుతున్న అసంతృప్తిని దారిమళ్లించేందుకు ఐరోపా పాలక పక్షాలు మితవాద, ఫాసిస్టు శక్తులకు ఊతమిస్తున్నాయి. దేశాలను సైనిక వాదం వైపు మళ్లిస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదం సృష్టించిన యుద్ధ బీభత్సాల నుండి, పేదరికం నుండి తప్పించుకోవడానికి ఐరోపాకు వలసవస్తున్న వారికి వ్యతిరేకంగా స్థానిక ప్రజల్లో ప్రచారం చేస్తూ జాత్యహంకారాన్ని రెచ్చగొడుతున్నాయి.

గత కొద్ది మాసాలుగా ఐరోపా ఖండం కార్మికసమైత్యంతో అట్టుడుకుతోంది. ఆర్థిక సంక్షోభ భారాలు, ఆర్థిక అసమానతలకు

వ్యతిరేకంగా ఐరోపా అంతటా ప్రజా పోరాటాలు వెల్లువెత్తు తున్నాయి. ఇటు ఫ్రాన్స్ నుండి అటు జర్మనీ, గ్రీస్, బల్గేరియా వరకు ఐరోపా దేశాలన్నిటా కార్మిక వర్గం వేలు, లక్షల సంఖ్యలో వీధుల్లోకి వచ్చి ప్రభుత్వాల విధానాలకు, రోజురోజుకీ తమపై పడుతున్న భారాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు జరుపుతున్నారు.

నవంబర్ 23న ఐరోపాలోని అన్ని దేశాల్లో అమెజాన్ సంస్థ గోదాముల్లో పని చేసే వేలాది మంది కార్మికులు ఐక్య ఉద్యమానికి దిగారు. దుర్భరమైన పని పరిస్థితులను నిరసిస్తూ జర్మనీ, స్పెయిన్, పోలాండ్, ఫ్రాన్స్, బ్రిటన్ తదితర దేశాల్లో ఒకే రోజున వేలమంది కార్మికులు సమ్మెలు చేశారు. నిరసన ర్యాలీలు చేపట్టారు. నవంబర్ 8వ తేదీన లండన్ లో అండర్ గ్రౌండ్ రైల్వే డ్రైవర్లు 24 గంటల సమ్మెకు దిగడంతో రోజూ 8 లక్షల మంది ప్రయాణీకులను గవ్యా లకు చేరవేసే రైల్వే వ్యవస్థ ఎక్కడికక్కడ నిలిచిపోయింది. బ్రిటన్ లోని రెండు ప్రయవేటు రైల్వే సంస్థల్లో 6,000 మంది కండక్టర్లను తొలగించి డ్రైవర్లతో సర్వీసులు నిర్వహించాలన్న నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా నవంబర్ 3 నుండి 24 వరకు ప్రతి శనివారం కార్మికులు 24 గంటల సమ్మె నిర్వహించారు. ఐరోపాలోని ర్యాన్ ఎయిర్ సంస్థ విమాన సిబ్బంది సెప్టెం బర్ లో బెల్జియం, నెదర్లాండ్స్, స్పెయిన్, పోర్చుగల్, జర్మనీ తదితర దేశాల్లో ఒకేసారి సమ్మెకు దిగారు. ప్రజాసంక్షేమంపై సిరిజా ప్రభుత్వ కోతలకు వ్యతిరేకంగా గ్రీస్ లో ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల కార్మికులు సమ్మెలోకి దిగారు. బుఖారెస్ట్ వెట్రో కార్మికులు వెరంగైన వేతనాలకోసం సమ్మె చేస్తున్నారు.

ఈ పోరాటాలన్నిటిలోకీ ఫ్రాన్స్ లో ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ప్రజా పోరాటం విస్తృతమైనది. దేశంలోని మూడొంతుల మంది ప్రజల మద్దతు తో సాగుతున్న పోరాటాన్ని అణచివేయడానికి అధ్యక్షుడు ఇమ్మాన్యుయెల్ మాక్రాన్ ప్రభుత్వం పోలీసులనూ, సైన్యాన్ని ఉపయోగించి దమన కాండకు పాల్పడుతున్నా పోరాటం పెరుగుతోందే గాని తగ్గడం లేదు. ఇంధన ధరలకు వ్యతిరేకంగా ప్రారంభమైన పోరాటం, తగ్గిపోతున్న కార్మిక వర్గ జీవన ప్రమాణాలకు, పెరుగుతున్న అసమానతలకు వ్యతిరేకంగా మారింది. నవంబర్ నెలలో రెండు శనివారాలు జరిగిన ఆందోళనల్లో దేశవ్యాపితంగా 3 లక్షల 80వేల మందికి పైగా పాల్గొన్నారు 2,400 చోట్ల రోడ్లు దిగ్గొంధించారు. వీరంతా పనుపు రంగు ఫ్లోరోసెంట్ దుస్తులు ధరించి వస్తున్నందున ఉ

ద్యమాన్ని “పసుపు దుస్తుల” (గిలెట్స్ జవనెస్) ఉద్యమం అంటున్నారు. రాజకీయ పార్టీలక తీతంగా కార్మికవర్గం, ముఖ్యంగా తీవ్రమైన నిరుద్యోగ సమస్యను ఎదుర్కొంటున్న యువకులు పెద్ద ఎత్తున ఆందోళనల్లోకి కదిలారు. ఇదంతా సోషల్ మీడియా కదిలించిన ఉద్యమం. ప్రభుత్వం ఇంధన చార్జీలు పెంచినట్లు ప్రకటించిన వెంటనే సోషల్ మీడియాలో ప్రారంభమైన నిరసనోద్యమం క్రమంగా వీధుల్లోకి వచ్చింది. ప్రజలు ఎక్కడిక్కడ రోడ్ల దిగ్బంధనం గావించారు. వేల సంఖ్యలో ప్రదర్శనలు, ర్యాలీలకు తరలి వచ్చారు. అన్ని సంఘాలు, సంస్థలు, రాజకీయ పార్టీలు దీనికి మద్దతు ఇస్తున్నాయి. పెట్రోల్ ధరలు పెద్ద ఎత్తున పెంచినందుకు నిరసనగా ప్రారంభమైన ఈ నిరసనలు నేడు మాక్రాన్ ప్రభుత్వ విధానాలపై సమర శంఖం పూరిస్తున్నాయి.

ఫ్రెంచ్ నిరసనోద్యమ ప్రకంపనలు ఐరోపా మొత్తం వినిపిస్తున్నాయి. ఫ్రెంచ్ ప్రజా పోరాటానికి మద్దతుగా బెల్జియంలో శనివారం నాడు రిఫైనరీల దిగ్బంధనానికి అక్కడి కార్మిక వర్గం పూనుకుంది. బెల్జియం, సెర్బియాల్లో కూడా ఇంధనంపై పన్నుల పెంపుకు వ్యతిరేకంగా నిరసన ప్రదర్శనలు జరిగాయి. ఉద్యమాన్ని అణచివేయడానికి మాక్రాన్ ప్రభుత్వం తీవ్ర నిర్బంధం కాండకు దిగింది. వేలాది మంది పోలీసులను మోహరించింది. గత శనివారం నాడు నిరసన ప్రదర్శనలు నిర్వహిస్తున్న ప్రజలపై పోలీసులు జరిపిన దాడుల్లో 600 మందికి పైగా గాయపడ్డారు. అనేక చోట్ల ప్రదర్శకులు పోలీసులతో ఘర్షణ పడ్డారు. 200 మంది వరకు ప్రదర్శకులను అరెస్టు చేశారు. ఈ వారం దేశవ్యాపితంగా జరిగిన ప్రదర్శనల్లో 19 మందికి గాయాలైనాయి. రాజధాని పారిస్లో పోలీసులకు వ్యతిరేకంగా 8,000 మంది ప్రదర్శకులు రోడ్లపై బారికేడ్లు నిర్మించారు. పారిస్లోని ప్రఖ్యాత ఛాంప్స్-ఎలిసీస్ ఎవెన్యూ వద్ద 5000 మందికి పైగా రోజంతా ర్యాలీ జరిపారు. ఫ్రాన్స్ ప్రధాన భూభాగానికి దూరంగా ఎక్కడో మెడగాస్కర్ కు తూర్పుదిశగా హిందూమహా సముద్రంలో ఉన్న ఫ్రెంచ్ ఆధీనంలోని దీవిలో ఇంధన దరలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు తిరుగుబాటు చేస్తే మాక్రాన్ ప్రభుత్వం దాన్ని అణచివేయడానికి వేలాది మంది సైన్యాన్ని దింపింది. దేశవ్యాపితంగా సమ్మెలు, ప్రదర్శనలపై నిషేధం విధించింది. అయినప్పటికీ ప్రజలు ఆందోళన విరమించడం లేదు. ఫ్రాన్స్ అంత తీవ్రంగా లేవట్టి మొత్తం ఐరోపా ఖండు కార్మిక పోరాటాలతో రగిలి పోతోంది.

“ సరిగ్గా రెండో ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు కూడా యూరప్ లో ఇటువంటి పరిణామాలే జరిగాయి. మహా మాండ్యం సృష్టించిన సంక్షోభం ప్రజలను దివాళా తీయించింది. నిరుద్యోగం, పేదరికం విలయతాండవం చేశాయి. జర్మనీలో నిరుద్యోగం 40 శాతానికి పెరిగింది. ఈ పరిస్థితిని నాజీ నరహంతకుడు హిట్లర్ బాగా ఉపయోగించుకున్నాడు. వర్సెయిల్స్ ఒప్పందం జర్మనీ ఆధిపత్యానికి గండి కొట్టిందని ఆ ఒప్పంద దేశాలపై వ్యతిరేకత రెచ్చగొట్టాడు.”

ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు మక్రాన్, జర్మన్ ఛాన్సలర్ మార్కెల్

సరిగ్గా రెండో ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు కూడా యూరప్ లో ఇటువంటి పరిణామాలే జరిగాయి. మహా మాండ్యం సృష్టించిన సంక్షోభం ప్రజలను దివాళా తీయించింది. నిరుద్యోగం, పేదరికం విలయతాండవం చేశాయి. జర్మనీలో నిరుద్యోగం 40 శాతానికి పెరిగింది. ఈ పరిస్థితిని నాజీ నరహంతకుడు హిట్లర్ బాగా ఉపయోగించుకున్నాడు. వర్సెయిల్స్ ఒప్పందం జర్మనీ ఆధిపత్యానికి గండి కొట్టిందని ఆ ఒప్పంద దేశాలపై వ్యతిరేకత రెచ్చగొట్టాడు. యూదులు, జిప్సీలకు వ్యతిరేకంగా జర్మన్ ఆధిపత్య వాదాన్ని ప్రచారం చేశాడు. దేశాన్ని సైనికీకరణ గావించాడు. నిరుద్యోగ యువతను సైన్యంలో చేర్చుకుని వారిని సామ్రాజ్యవాద యుద్ధంలో తుపాకీ గుళ్లుగా ఉపయోగించు కున్నాడు. జర్మనీ, ఇటలీ తదితర దేశాల్లో ఫాసిజం నేరుగా అధికారంలోకి వచ్చింది. కానీ ఇతర దేశాల పాలక వర్గాలు కూడా ఆర్థిక సంక్షోభం నుండి గట్టెక్కడానికి, కార్మికవర్గ పోరాటాలను అణచివేయడానికి ఫాసిజాన్ని ఆశ్రయించాయి.

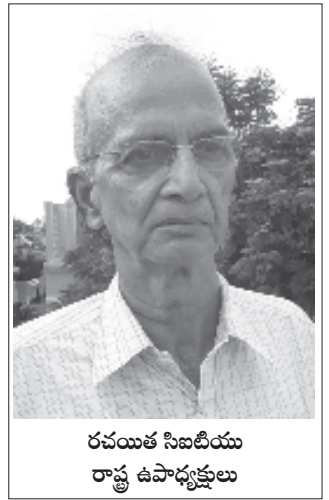
దశాబ్దాలు దాటింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ ముగింపు శతవార్షిక సంస్మరణ దినాన్ని ఈ నవంబర్ లోనే ప్రపంచ మంతలా జరుపుకున్నారు. సరిగ్గా ఈ తరుణంలో మళ్లీ ఐరోపాలో ఒకవైపు ఫాసిస్టు శక్తులు బలపడుతుండడం, పాలక వర్గాలు సైనికీకరణ చర్యలకు పాల్పడుతుండడం, కొత్త సైనిక కూటముల కోసం కనరత్తులు చేస్తుండడం ప్రపంచానికి ప్రమాద సూచి కలు పంపుతున్నది. 2015లో జర్మన్ ప్రభుత్వ విదేశాంగ విధాన సలహా దారుగా పనిచేసిన ఎమి రిటన్ ప్రొఫెసర్ హెర్బ్రైడ్ ముంకెల్ రాసిన “పవర్ ఇన్ ది మిడిల్” పుస్తకంలో... “కేంద్ర శక్తిగా ఉన్న జర్మనీ మరోసారి ఐరోపాలో ‘అధి పతిగా, క్రమ శిక్షణలో పెట్టే దేశంగా’ ఎదగాలి అని పేర్కొన్నాడు.

పాలక వర్గాల ఈ భావజాలం వల్లనే నేడు ఐరోపాలో నాజీల ఆరాధన పెరిగిపోతోంది. రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో నాజీలతో కుమ్మక్కయిన ఫాసిస్టు నియంత, ఫ్రెంచ్ జనరల్ ఫిలిప్పె పెటాయిన్ ను ఇటీవల మాక్రాన్ పొగడ్డలతో ముంచెత్తడం ఈ భావజాలంలో భాగమే. జర్మనీ సమాజంలోనే కాదు సైన్యం (బుండెస్వేర్)లో కూడా నేడు నాజీ సంస్థలు చురుకుగా పనిచేస్తున్నాయి.

ఐరోపాను మితవాద, ఫాసిస్టు ధోరణుల నుండి, సైనికీకరణ ప్రమాదం నుండి రక్షించే శక్తి అక్కడి కార్మికవర్గ పోరాటాలకు మాత్రమే ఉంది. ఒకవైపు చీకటి శక్తులు ఆ ఖండాన్ని కబళించడానికి ప్రయత్నిస్తున్న తరుణంలో కార్మిక పోరాటాలు తీవ్రం కావడం పురోగామి శక్తులకు ఆనందదాయకం. ✽

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసి ఏడు

వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం

రచయిత సిబిటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు

పి. అజయకుమార్

వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం శ్రామిక ప్రజల కోర్కెలను, ప్రజాతంత్ర హక్కులను, రాష్ట్రాలు, స్థానిక సంస్థల అధికారాలను, లౌకికతత్వాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. పని, విద్య, ఆరోగ్యాలను ప్రాథమిక హక్కులుగా గుర్తిస్తుంది. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, స్వతంత్ర విదేశాంగ విధానాన్ని ఆమోదిస్తుంది. సామాజిక సంక్షేమానికి, లింగ సమానతకు, ఆర్థిక అసమానతల తగ్గింపుకు, సంపదల పునఃపంపిణీకి, సామాజిక తరగతుల ప్రత్యేక హక్కుల గుర్తింపుకు, వారిపై జరిగే దాడులు, అత్యాచారాల నివారణకు, ప్రజా స్వామ్యాన్ని బలోపేతం చేయటానికి కట్టుబడి ఉంటుంది.

వామపక్ష ప్రజాతంత్ర సంఘటనలో వామ పక్ష పార్టీలు, వాటి ప్రజా సంఘాలు, వర్గ సంఘాలు, వామపక్ష గ్రూపులు, మేధావులు, అనేక పార్టీలలో చెల్లాచెదురుగా ఉన్న సోషలిస్టులు, లౌకిక బూర్జువా పార్టీలలో ఉన్న ప్రజాస్వామిక సెక్షన్లు, సామాజిక తరగతులకు చెందిన ప్రజాస్వామిక సంస్థలు, అణచివేతకు గురవుతున్న తరగతుల సమస్యలను చేపడుతున్న సామాజిక ఉద్యమాలు ఉంటాయి.

వామపక్ష ప్రజాతంత్ర సంఘటన ఒక ప్రత్యామ్నాయ శక్తిగా ఎదిగేందుకు వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం ఉపయోగపడు తుంది. దేశంలో స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన దగ్గరి నుండి అమలవుతున్న పెట్టుబడిదారుల, భూ స్వాముల అనుకూల విధానాలకు ప్రత్యామ్నాయంగా వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయాన్ని ప్రజల ముందు ఉంచి, దాని కోసం పోరాటాలు నిర్మించేందుకు అవకాశం వస్తుంది. పోరాటాల సమగ్ర అభివృద్ధి ద్వారా వామపక్ష ప్రజాతంత్ర సంఘటన ఒక ప్రత్యామ్నాయ శక్తిగా ఎదగ గలదు. అలా ఎదిగితే ఆ ప్రత్యామ్నాయ శక్తి వైపు ప్రజలు చూస్తారు.

అటువంటి ప్రత్యామ్నాయ శక్తులు అభివృద్ధి

కానిచోట మితవాద శక్తులు అధికారంలోకి వస్తు న్నట్లు ప్రపంచ అనుభవాలు తెలియజేస్తున్నాయి, మన దేశంలో బీజేపీ ఆ శూన్యాన్ని ఆక్రమించింది. ప్రజాస్వామ్యానికి ప్రమాదం వచ్చింది. బిజెపి ప్రభుత్వం నిరంకుశ పోకడలు పోతున్నది. మత తత్వాన్ని రెచ్చగొడుతూ ప్రజల మనస్సుల్లో విషబీజాలు నాటుతోంది. సామాజిక తరగతు లపై విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టే శక్తులను కేవలం ఎన్నికల ద్వారానే అధికారానికి దూరం చేయ లేము. ప్రత్యామ్నాయ విధానాల కోసం చేసే పోరాటాలు, వాటి ఉద్యతి, అది కల్పించే ప్రభావంతోనే ప్రజలను మతోన్మాద శక్తులకు దూరం చేయగలం. మరోవైపు లౌకిక పార్టీలతో కూడా కలిసి మతోన్మాద వ్యతిరేక వేదికను ఏర్పాటు చేసి మతోన్మాద శక్తులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం నిర్వహించడం ద్వారానే ప్రజలలో విషబీజాలు నాటుకోకుండా చూడగలం.

మతోన్మాద వ్యతిరేక పోరాట వేదిక ఏర్పా టు, అది పూర్తి స్థాయిలో సదస్సులు, మతోన్మాద ఘటనలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు నిర్వహి స్తునపుడు మాత్రమే తమ రాజకీయ ప్రయోజ నాల కోసం వామపక్షేతర లౌకిక పార్టీలు మతోన్మాదులతో కమ్యూక్లపకుండా చూడగలం. ఒక పక్క వామపక్ష ప్రత్యామ్నాయం కోసం, మరో ప్రక్క మతోన్మాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు నడిపితే మతోన్మాద శక్తులను ఎన్నికలలో ఓడించే పని తేలికవుతుంది. ఇదేమీ లేకుండా మతోన్మాద శక్తులను ఓడించటం అంత తేలికకాదు. మతోన్మాదానికి అన్ని వైపుల నుండి మద్దతు ఉంది. మోడీ ప్రభుత్వం నయా సరళీ కరణ, కార్పొరేట్ అనుకూల విధానాలను అతి వేగంతో, నిర్బీతిగా అమలు చేస్తోంది. వాటికి వ్యతిరేకత రాకుండా చూసేందుకు ప్రజల మధ్య విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టడంలో సఫలమవుతోంది. అందుకే ఈ ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉండాలని స్పందన, విదేశీ కార్పొరేట్ శక్తులు, ఫైనాన్స్ పెట్టు

బదులు, సామ్రాజ్యవాదం కోరుకుంటున్నాయి. మతోన్మాద శక్తులను ఓడించటం అంత తేలికకాదు అనటానికి మరో కారణం ఉంది. మోడీ ప్రభుత్వం అనుసరించే ఆర్థిక విధానాలకు - దేశ స్థాయిలో ఉన్న మరో ప్రధాన బూర్జువా పార్టీ లేదా రాష్ట్రాల స్థాయిలలో ఉన్న ప్రధాన ప్రాంతీయ బూర్జువా పార్టీలు అనుసరించే ఆర్థిక విధానాలకు తేడా లేదు. ఎవరు వచ్చినా ప్రజలకు ఈతిబాధలు తప్పటం లేదు. కాకపోతే ప్రజలకు మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదు. అందుకనే ప్రభుత్వాలు మారుతున్నాయి తప్ప విధానాలలో మార్పు లేదు. విధానాలలో మార్పులేకుండా ప్రభుత్వాలు అటూ ఇటూ చేతులు మారుతున్న క్రమంలోనే మతోన్మాద శక్తులు మరింత బలపడుతున్నాయి. నిరుద్యోగానికి, అభివృద్ధి జరగకపోవటానికి కారణంగా మైనార్టీలను, రిజర్వేషన్లను చూపిస్తున్నాయి. అశాస్త్రీయ భావాలను ప్రచారం చేస్తున్నాయి. పౌరుగు దేశాలపై విద్వేషాలను రెచ్చగొడుతున్నాయి. ప్రత్యామ్నాయ విధానాలతో కూడిన వామపక్ష ప్రత్యామ్నాయం, దానికి నాయకత్వం వహించే శక్తులు బల పడితేనే ప్రజలకు ఒక ప్రత్యామ్నాయాన్ని చూపించవచ్చు. వామపక్ష పార్టీలు బలపడటం ఇందుకు కీలకమవుతుంది.

వామపక్ష ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమానికి - భారత రాజ్యాంగానికి కొన్ని అంశాలలో దగ్గర పోలికలు ఉన్నాయి. రాజ్యాంగం పనిని, విద్యను ప్రాథమిక హక్కులుగా గుర్తించింది. ఈ హక్కులు ఆదేశిక సూత్రాలలో భాగంగా ఉన్నప్పటికీ రాజ్యం వీటిని పరిగణలోకి తీసుకుని చట్టాలను తయారు చేయాలి. కానీ 2004లో వామపక్ష పార్టీల మద్దతు మీద ఆధారపడిన యూపీఏ - 1 ప్రభుత్వం వచ్చే వరకు పాలకులు ఈ హక్కులను గుర్తించలేదు. అంతకు ముందు ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన ఉపాధి పథకాలన్నీ

కంటితడుపు పథకాలుగా మిగిలిపోయాయి. వామపక్షాల ఒత్తిడితో మొదటిసారిగా యూపిఎ - 1 ప్రభుత్వం జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ చట్టం, 2005ను తీసుకొచ్చింది. పరిమిత ఉపాధికరణాల చట్టపరంగా హక్కును గుర్తించటం ఇదే మొదటిసారి.

2002లో 6 నుండి 14 సంవత్సరాల వయసు గల వారికి నిర్బంధ ఉచిత విద్యను ప్రాథమిక హక్కుగా గుర్తించి రాజ్యాంగంలో చేర్చినా, మరలా వామపక్ష పార్టీల వత్తిడితోనే యూపిఎ - 1 ప్రభుత్వం 2005లో దీనిపై బిల్లును తయారు చేయకతప్పలేదు. అది తిరిగి 2009లో గాని చట్టరూపంలోకి రాలేదు. విద్యాహక్కు చట్టం వచ్చిన తర్వాత కూడా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు రెండూ కలిసి విద్యపై పెట్టే ఖర్చు జిడిపిలో 2012-13లో 3.1 శాతం ఉండగా, 2016-17లో 2.6 శాతానికి తగ్గింది. యూపిఎ - 1 ప్రభుత్వం ఏర్పడినప్పుడు ప్రకటించిన కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమంలో 5 సంవత్సరాల్లో విద్యపై పెట్టే ఖర్చును జిడిపిలో 6 శాతానికి చేరుస్తామని వాగ్దానం చేసింది. అయినా మన్మోహన్ సింగ్ ప్రభుత్వ హయాంలో మొదలై మోడీ ప్రభుత్వ హయాంలో విద్యపై రోజు రోజుకీ ప్రభుత్వ ఖర్చు దిగజారుతోంది. భవనాలు, ఇతర మౌలిక సౌకర్యాల కొరత కొనసాగుతోంది. 2009లో విద్యాహక్కు ను ప్రాథమిక హక్కుగా గుర్తించిన తర్వాత అలస్యం గా విద్యాహక్కును గుర్తించిన దేశాలలో 135 వ స్థానంలో భారతదేశం ఉంది. అది కూడా ఆచరణలో పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేయబడుతోంది.

రాజ్యాంగంలోని 41 వ అధికరణం పని చేయటాన్ని హక్కుగా గుర్తించింది. అదే అధికరణం నిరుద్యోగ భృతినీ, వృద్ధాప్యంలో, అనారోగ్యంలో ప్రభుత్వం నుండి సహాయం పొందే హక్కును ఇచ్చింది. యూపిఎ - 1 ప్రభుత్వం వామపక్ష పార్టీల ఒత్తిడితో 2005 లో గానీ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ చట్టం తేలేదు. అది పాక్షిక చట్టం. పట్టణాలలో ఉపాధికి గ్యారంటీ లేదు. గ్రామీణ ప్రాంతాలకు కూడా అవసరమైన మేర నిధులు ఇవ్వకుండా ప్రభుత్వాలు కోత పెడుతున్నాయి. చట్టంలో పేర్కొన్నన్ని రోజులు కూడా ఉపాధి కల్పించడం లేదు. కనీస వేతనాలు లేవు. అయినా ఈ పథకం పైన కూడా పెద్ద ఎత్తున పాలక వర్గాల సైద్ధాంతిక దాడి, దుష్ప్రచారం జరుగుతోంది. రాజ్యాంగంలో పేర్కొన్న విధంగా నిరుద్యోగ భృతినీ ఇంత వరకూ ప్రభుత్వం ఇవ్వలేదు.

41 వ అధికరణం ప్రకారం అనారోగ్యం

“21 వ అధికరణం ద్వారా రాజ్యాంగం జీవించే హక్కును కల్పించింది. ఇది ప్రాథమిక హక్కు జీవితాన్ని కోల్పోకుండా చూడాల్సిన బాధ్యత రాజ్యానిది. నివాసం, బట్టలు, ఆహారం, మంచి పర్యావరణం కలిగి ఉండే హక్కులు కూడా జీవించే హక్కులో భాగమేనని అనేక కేసులలో సుప్రీంకోర్టు చెప్పింది. కానీ తిండిలేక, తలదాచుకునే నీడలేక, కాలుష్యాన్ని తట్టుకోలేక చనిపోవటాన్ని ఈ రోజు మనం చూస్తున్నాం.”

వచ్చినప్పుడు అదుకోవాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే. పౌరులందరికీ అటువంటి గ్యారంటీని ప్రభుత్వం ఇప్పటి వరకూ కల్పించలేదు. జిడిపిలో ప్రభుత్వ ఆరోగ్య ఖర్చు 1.3 శాతాని కంటే తక్కువగా ఉంది. యూపిఎ - 1 ప్రభుత్వం వామపక్షాల నూచనలతో కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమంలో 5 సంవత్సరాల్లో ప్రభుత్వం ఖర్చును 3 శాతానికి పెంచుతామని చెప్పింది. 2002 నాటి జాతీయ ఆరోగ్య విధానం ప్రభుత్వ ఆరోగ్య ఖర్చును జిడిపిలో 2 శాతం లక్ష్యంగా పెట్టింది. మోడీ ప్రభుత్వం తన కొత్త జాతీయ ఆరోగ్య విధానంలో 2025 నాటికి ప్రభుత్వ ఖర్చును 2.5 శాతానికి పెంచుతామని చెప్పింది. ఇది ప్రజల ఆరోగ్యంతో ప్రభుత్వం ఆటలాడుకోటమే. ఫలితంగా ఈ రోజుకీ ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల్లో సరిపోను డాక్టర్లు, మందులు, ఇతర సిబ్బంది, పరికరాలు, బెడ్లు లేవు. వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమంలో జిడిపిలో ప్రభుత్వ ఖర్చు 5 శాతంగా పేర్కొనబడింది.

21 వ అధికరణం ద్వారా రాజ్యాంగం జీవించే హక్కును కల్పించింది. ఇది ప్రాథమిక హక్కు జీవితాన్ని కోల్పోకుండా చూడాల్సిన బాధ్యత రాజ్యానిది. నివాసం, బట్టలు, ఆహారం, మంచి పర్యావరణం కలిగి ఉండే హక్కులు కూడా జీవించే హక్కులో భాగమేనని అనేక కేసులలో సుప్రీంకోర్టు చెప్పింది. కానీ తిండిలేక, తలదాచుకునే నీడలేక, కాలుష్యాన్ని తట్టుకోలేక చనిపోవటాన్ని ఈ రోజు మనం చూస్తున్నాం. లక్షలాది మంది రైతులు అత్యహత్యలు చేసుకోటానికి ప్రభుత్వ విధానాలు కారణం. ప్రత్యేకించి కౌలు రైతుల పరిస్థితి దయనీయంగా ఉంది. వీరి జీవించే హక్కును ఒకరకంగా రాజ్యాంగ లాగేనుకున్నట్లే.

ఆదాయంలో అసమానతలు తగ్గించేందుకు రాజ్యాంగ ప్రయత్నించాలని 38(2) వ అధికరణం అదేశించింది. అంటే ఆర్థిక అసమానతలను

తగ్గించే బాధ్యత రాజ్యానిది. ప్రభుత్వం ఆర్థిక అసమానతలను తగ్గించే ప్రయత్నం చేయటం లేదు సరికదా, తన విధానాల ద్వారా రోజు రోజుకీ పెంచుతున్నది. సరళీకరణ విధానాలు అగ్నికి ఆజ్యం పోస్తున్నాయి.

రాజ్యాంగం యొక్క పీఠికలో భారత దేశాన్ని లౌకిక రాజ్యంగా చేస్తామని 1976లో 42 వ సవరణ చేశారు. కానీ భారత రాజ్యాంగంలో గానీ, చేసిన చట్టాలలోగానీ మతానికి రాజ్యానికి ఉన్న సంబంధాన్ని ఎక్కడా పేర్కొనలేదు. దీని వలన అన్ని మతాలను రాజ్యం సమానంగా చూడాలనే అర్థం వచ్చింది. వ్యక్తిగతంగా ఉండాల్సిన మతాన్ని మత ఆచారాలను రాజ్యంతో కలిపి కలగా పులగం చేస్తున్నారు. పశ్చిమ దేశాలకు మనకు ఈ విషయంలో తేడా ఉంది. పశ్చిమ దేశాల్లో లౌకికతత్వం అంటే మత స్వేచ్ఛ, మతంతో సంబంధం లేని సమాన పౌరసత్వం, మతాన్ని రాజ్యం నుండి విడదీయటం. మతాన్ని రాజ్యం నుండి విడదీస్తూ రాజ్యాంగ సవరణ చేయాలని వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం సూచిస్తోంది.

మాట్లాడే స్వేచ్ఛ, భావాల్ని వ్యక్తం చేసే స్వేచ్ఛలు ఉన్నాయి. ఆయుధాలు లేకుండా ఒక చోట సమీకరణ అయే హక్కు ఉంది. అసోసియేషన్లు, యూనియన్లు పెట్టుకునే హక్కు ఉంది. ఇవన్నీ ప్రాథమిక హక్కులు. రాజ్యాంగంలోని 19 (ఎ), (బి), (సి) అధికరణాలు వీటిని ప్రస్తావించాయి. ఇవి అమలు జరుగుతున్నాయా లేదా అని పరిశీలిస్తే వీటిని గురించి ఎంత తక్కువ మాట్లాడితే అంత మంచిది. ఒక విధంగా అప్రకటిత అత్యవసర పరిస్థితి నడుస్తోంది. యూనియన్లు పెట్టుకునే ప్రయత్నం చేస్తే ఉద్యోగం పోవటం ఖాయం. వారిని రక్షించేవారు లేరు.

అందరు కార్మికులకి - వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక లేదా ఇతర కార్మికులందరికీ తగిన చట్టం ద్వారా గానీ లేదా ఆర్థిక నిర్మాణం ద్వారా గానీ లేదా ఏ ఇతర మార్గంలో గానీ జీవన

“జీవన వేతనం అంటే సౌకర్యంగా జీవించటానికి అవసరమైనంత వేతనం. కానీ మన దేశంలో కనీస వేతనానికి కూడా దిక్కులేదు. కనీస వేతనాల చట్టం రాజ్యాంగం అమల్లోకి రాకముందు 1948లో వచ్చింది. జీవన వేతనానికి సంబంధించిన అధికరణం జనవరి 26, 1950 నుండి అమల్లోకి వచ్చింది. ఆ తరువాత యినా కనీస వేతన చట్టాన్ని తీసేసి జీవన వేతన చట్టం చేయాలి గదా! ఎందుకు చేయలేదు?”

కనీస వేతనాలకు నోచుకోని కాంట్రాక్టు కార్మికులు

వేతనం ద్వారా రక్షణ కల్పించే కృషి చేయాలని 43 వ అధికరణం రాజ్యాన్ని ఆదేశించింది. మంచి ప్రమాణాలతో జీవించటానికి అవసరమైన పని పరిస్థితులు ఉండేలా, సామాజిక, సాంస్కృతిక, విశ్రాంతి సౌకర్యాలను అనుభవించేలా రాజ్యం కృషి చేయాలని ఈ అధికరణం చెప్పింది. వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం కనీస వేతనం రూ.18 వేలు, దాని మీద డివి ఉండాలని కోరింది. జనతా ప్రజాతంత్ర కార్యక్రమంలో పేర్కొన్న జీవన వేతనం రాజ్యాంగంలో ఉంది.

జీవన వేతనం అంటే సౌకర్యంగా జీవించటానికి అవసరమైనంత వేతనం. కానీ మన దేశంలో కనీస వేతనానికి కూడా దిక్కులేదు. కనీస వేతనాల చట్టం రాజ్యాంగం అమల్లోకి రాకముందు 1948 లో వచ్చింది. జీవన వేతనానికి సంబంధించిన అధికరణం జనవరి 26, 1950 నుండి అమల్లోకి వచ్చింది. ఆ తరువాత యినా కనీస వేతన చట్టాన్ని తీసేసి జీవన వేతన చట్టం చేయాలి గదా! ఎందుకు చేయలేదు?

కనీస వేతనం దేన్ని బట్టి నిర్ణయించాలనే

సమస్య వచ్చింది. 1957లో జరిగిన భారత కార్మిక మహాసభ (కార్మిక సంఘాలు, యాజమాన్య సంఘాలు, ప్రభుత్వాలతో కూడినది) కనీస వేతన నిర్ణయానికి కొన్ని ప్రామాణికాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని ఏకగ్రీవ సిఫార్సు చేసింది. ఆహారం, బట్టలు, ఇంటి అద్దె, రవాణా, కరెంటు చార్జీలను తీసుకోవాలని చెప్పారు. వీటన్నిటికీ వచ్చే మొత్తానికి మరో 25 శాతాన్ని విద్య, వైద్యం, వినోదం, విశ్రాంతి, పండుగలు, పబ్బాల ఖర్చులకుగాను కలిపి కనీస వేతనం నిర్ణయించాలని సుప్రీంకోర్టు తీర్పు చెప్పింది.

1957 భారత కార్మిక మహాసభ సిఫార్సులు, 1991 సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ప్రకారం కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించాలని ఇంత వరకు కనీస వేతన చట్టంలో ప్రభుత్వం చేర్చలేదు. దాంతో కనీస వేతనం కూడా లేకుండా పోయింది.

39వ అధికరణం ప్రకారం రాజ్యం తన పౌరులకు తగినంత జీవనోపాధి కల్పించాలి. వనరుల యాజమాన్యం, నియంత్రణ సమాజం చేతుల్లో ఉండేలా, వాటిని ఉమ్మడి ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించేలా ప్రభుత్వం తన విధా

నాలను నిర్దేశించుకోవాలి. ఉమ్మడి ప్రయోజనానికి విరుద్ధంగా ఉత్పత్తి సాధనాలు, సంపద కేంద్రీకరణ జరగకుండా చూసే విధంగా ఆర్థిక వ్యవస్థను నడిపించాలి. సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలి. ఈ ముఖ్యమైన అధికరణంలో చెప్పిన అంశాలకు విరుద్ధంగా రాజ్యం వ్యవహరిస్తున్నది.

భారత జాతీయోద్యమ స్ఫూర్తితో రాజ్యాంగం రచించబడింది. స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం జరిగే సందర్భంలో భారతజాతీయ కాంగ్రెసు అనేక తీర్మానాలు చేసింది. 1931లో కరాచీలో జరిగిన సమావేశంలో ప్రజల పౌర హక్కులు, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యాల పరిరక్షణకు కట్టుబడి ఉంటానని చెప్పింది. దోపిడీని అంతం చేస్తానని, సామాజిక భద్రతనుకల్పిస్తానని, భూసంస్కరణలు అమలు చేస్తానని వాగ్దానం చేసింది.

ఇదే భారత జాతీయ కాంగ్రెసు 1947లో అధికారంలోకి వచ్చిన కొద్ది కాలంలోనే తెలంగాణ ప్రాంతంలో భూస్వాముల దోపిడీకి, కట్టుబానిసత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడిన రైతాంగం, కూలీల పోరాటాన్ని ఉక్కుపాదంతో అణచివేసింది. తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రాంతాలలో వేలాది మంది కమ్యూనిస్టులను వేటాడి ఊచకోత కోసింది. తెలంగాణ ప్రాంతంలో భూస్వాముల అధిపత్యాన్ని తిరిగి ప్రతిష్ఠించింది. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి భారత జాతీయ కాంగ్రెసుకు అధికారం దఖలు పడగానే కాంగ్రెస్ పార్టీ తనవర్గ స్వభావాన్ని బయట పెట్టింది.

అధికారంలో ఉన్నది బడా పెట్టుబడి దారుల నాయకత్వంలోని పెట్టుబడిదారులు, భూస్వాముల ప్రభుత్వముని స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత జరిగిన పరిణామాలు రుజువు చేశాయి. స్వాతంత్ర్య పోరాట సందర్భంలో కాంగ్రెసు ప్రకటించిన లక్ష్యాలు నేటికీ నేరవేరలేదు. రాజ్యాంగ ఆదేశాలను ప్రభుత్వాలు బేఖాతరు చేస్తున్నాయి. ప్రత్యేకించి సరళీకరణ విధానాల అమలు కాలంలో రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలకు - ప్రభుత్వ విధానాలకు పొంతన లేకుండా పోయింది.

వామపక్ష ప్రజాతంత్ర ప్రత్యామ్నాయం కోసం, సానుకూలంగా ఉండే రాజ్యాంగ నిబంధనల అమలు కోసం వామపక్ష ప్రజాతంత్ర సంఘటన అభ్యర్థనలో దీర్ఘకాలిక పోరాటాలు జరిగిన నాడే ప్రత్యామ్నాయ విధానాల అమలు సాధ్యమవుతుంది. వామపక్ష ప్రజాతంత్ర సంఘటన చేసే పోరాటం బలాబలాలలో మార్పుకు దారితీస్తుంది. అంతిమంగా జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి బాటలు వేస్తుంది.

✽

కౌలురంగంలో

క్షేత్రస్థాయి కృషి - నిర్మాణం

నాగభోయిన రంగారావు ✍️

రచయిత ఆంధ్రప్రదేశ్
కౌలు రైతు సంఘం అధ్యక్షులు

భారతదేశ విప్లవోద్యమంలో వ్యవసాయ విప్లవం ఇరుసులాంటిది. అందువలన వ్యవసాయ విప్లవాన్ని తేవటం తక్షణ కర్తవ్యంగా మన ముందున్నది. ఈ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలంటే వ్యవసాయంలో వస్తున్న మార్పుల కనుగుణంగా మన కృషి ఉండాలి.

నేడు గ్రామసీమలలో తీవ్ర మార్పులు వచ్చాయి. గతంలో లాగా గట్టుమీద కూర్చోని కూలీల చేత పని చేయించే విధానం నేడు లేదు. అప్పటి కూలీ, వృత్తిదారుడు నేడు కౌలురైతుగా మారి సాగులోకి వచ్చి తను, తన కుటుంబ సభ్యులు పనిచేస్తూ, అవసరమైనప్పుడు కొద్దిమంది కూలీలను పెట్టుకొని, తన పొలంలో పని లేనప్పుడు ఇతర పనులకు వెళుతూ, ఆ కూలీ డబ్బులు తెచ్చి తన పంటకు పెట్టుబడి పెట్టే పంటలు పండించే పరిస్థితి నేడు వచ్చింది. కొద్దిపాటి భూములు కలిగిన పేద రైతులు కూడా అదనంగా కొంత భూమిని కౌలుకు తీసుకొని సాగు చేస్తున్నారు. కౌలు రైతు భూమికి కౌలు చెల్లించాలి, పంటకు పెట్టుబడి పెట్టాలి. అందువలన కౌలు రైతు రెండు పెట్టుబడులు పెట్టాలి. ఈ మార్పు గ్రామంలోని భూ యజమానులకు, ఇతర ధనవంతులకు వరంగా మారింది. అధిక కౌలుధరలు, వడ్డీలు, విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు, పనిముట్లు అధిక ధరలు, మార్కెట్లో పంటలను తక్కువ ధరలకు కొనటం లాంటి దోపిడీ రూపాలు తీవ్రం అయ్యాయి. ఈ పరిస్థితులలో కౌలు రైతులు కేంద్రంగా గ్రామాలలో పోరాటాలు నిర్వహించాల్సి ఉంది.

గతంలో కూలీలు, పేదరైతులు, మధ్య తరగతి, ధనికరైతులు, భూస్వాములు వ్యవసాయంలో ఉండడం వలన విప్లవోద్యమంలో ఎవరు కలిసోచ్చేవారు, ఎవరు శత్రువర్గం, ఎవరు ఏ పాత్ర నిర్వహించాలనే తర్కం ఉండేది. వీరిని గుర్తించడంలో గందరగోళం ఉండేది. నేడు ఆ పరిస్థితి మారింది. ఎవరు దోపిడీ గురయ్యేది. ఎవరు దోపిడీ చేసేవారు

అనేది నేడు క్లియర్ గా ఉన్నది. ప్రభుత్వం యేటా 1.6 కోట్ల టన్నుల ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి లక్ష్యంగా పెట్టుకొని అందుకు పెట్టుబడి రుణాలు 70 వేల కోట్లు, ఇన్ ఫుట్ సబ్సిడీలు, పరిహారాల కోసం 23 వేల కోట్ల రూపాయలను కేటాయిస్తున్నది. ఇవన్నీ వాస్తవ సాగుదార్లు అయిన కౌలురైతులకు ఇవ్వాలి. దీనికి చట్టం కూడా ఉన్నది. కానీ అధికారుల సహకారంతో పంటలు వేయని భూ యజమానులు ఇవన్నీ పొందుతున్నారు. ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు పంటలు నష్టపోయినా పరిహారం కౌలురైతులకు రాదు. ఇదొక తీవ్ర వైరుధ్యంగా గ్రామాలలో ముందుకు వచ్చింది.

దీంతో కౌలు రైతులు పెట్టుబడుల కోసం ప్రయివేటు వ్యక్తులపై ఆధారపడే పరిస్థితి ఏర్పడింది. తమ కళ్లముందే కౌలురైతులు పంటలు పండించడం, ఆ పంట రాగానే బాకీలు వసూలు చేసుకోవచ్చని గ్రామాలలో డబ్బు ఉన్నవారు, ఎరువుల కొట్లవారు, కమీషన్ ఏజంట్లు ఎంత అప్పు అయినా కౌలు రైతులకు ఇస్తున్నారు. భూమి తక్కువగా ఉండటం కౌలుకు చేసే వారు ఎక్కువమంది వుండడం వలన ఏటా కౌలు ధరలు పెరుగుతున్నాయి. వడ్డీ రేట్లు ఎక్కువ ఉంటున్నాయి. నాసిరకం మందులు అమ్మటం, ఎక్కువ ధరలు వేయటం కల్పిలు చేయటం, మార్కెట్లో పంటల ధరలు దిగ్గోయటం లాంటి విజరుగుచున్నా ప్రభుత్వం నియంత్రణ చేయటం లేదు. అందువలన ఈ దోపిడీ రూపాలు యధేచ్ఛగా సాగుతున్నాయి. కౌలు రైతులు తీవ్రంగా నష్టపోతున్నా ప్రశ్నాస్పృహయం లేక భూ యజమానులు, ఇతరు లపై ఆధారపడే స్థితి నేడు ఉంది. అంతేగాక భూమి, పెట్టుబడి ఇస్తున్నారనే సానుకూలవైఖరి కొంతమంది కౌలు రైతులలో ఉంది. ప్రభుత్వం ఏమీ చేయటం లేదు అనే భావన గ్రామాలలో ఉంది.

రైతు సంఘాల పోరాట ఫలితంగా 2011 సంవత్సరంలో భూ అదీకృత సాగుదార్ల

చట్టం వచ్చింది. దీని ప్రకారం ప్రతి కౌలు రైతును భూ యజమాని ప్రమేయం లేకుండా ప్రభుత్వమే గ్రామసభ ద్వారా గుర్తించి కార్డు ఇవ్వాలి. పంట రుణాలతో పాటు అన్ని సౌకర్యాలు కౌలు రైతులకు కల్పించాలి. ఈ చట్టాన్ని అమలు చేయటకు జిల్లా కలెక్టరు అధ్యక్షతన జిల్లాస్థాయిలో, తహసీల్దార్ అధ్యక్షతన మండల స్థాయిలో, వి.ఆర్.ఓ అధ్యక్షతన గ్రామ స్థాయిలో స్టేట్ హోల్టర్లు కమిటీలు వేయాలి. ఈ కమిటీలలో రెవెన్యూ, వ్యవసాయ శాఖ, బ్యాంకు సిబ్బంది ఉంటారు. కానీ ఈ చట్టం అమలు కావడం లేదు. రెవెన్యూ, బ్యాంక్ అధికారులు భూ యజమానుల కొమ్ముకాస్తున్నారు. పంటలు సాగు చేయని వారికి అన్నీ కట్టబెడుతున్నారు.

నేడు మారిన పరిస్థితులలో గ్రామాలలో వర్గ ఉద్యమాలు పెంపొందించాలంటే కౌలు రైతులను కేంద్రంగా చేసుకోవాలి. వర్గ ఉద్యమాల ద్వారానే మనం స్వతంత్రంగా బలపడతాము. భూ యజమానులు, పెత్తందార్ల చక్రబంధంలో ఉన్న కౌలురైతులను సమీకరించాలంటే మన కృషి చాలా శక్తివంతంగా ఉండాలి. కౌలురైతులను నిత్యం అంటిపెట్టుకొని ఉండేలా మనపని ఉండాలి. అందుకు పక్కా ప్రణాళిక ఉండాలి. గ్రామాన్ని యూనిట్ గా చేసుకొని, ప్రతి గ్రామాన్ని వర్గపోరాట కేంద్రంగా చేయటమే లక్ష్యంగా ఉండాలి.

కార్యకర్తలు 2011 భూ అదీకృత సాగుదార్ల చట్టంపై అవగాహన, పూర్తి పట్టు కలిగి ఉండాలి. కౌలురైతులకు వచ్చే అనుమానాలను తీర్చగలిగాలి. అధికారులు, భూయజమానులు పెట్టెఆటంకాలను సమర్థవంతంగా తిప్పికొట్టాలి. అలా చేయగలిగితేనే కౌలురైతులకు మనపై నమ్మకం, విశ్వాసం కలుగుతుంది.

ముందుగా కార్యకర్తలను బద్ధి గ్రామాలను ఎంపిక చేసుకోవాలి. గ్రామంలోని కౌలు రైతుల

“భూ యజమానులు, వడ్డీ వ్యాపారులు, కమీషన్ ఏజంట్ల ప్రభావంలో ఉండే కౌలురైతులు ధరభాస్సులు పెట్టుకోవటానికి ముందుకు రావా లంటే కార్యకర్తలు చాలా కష్టపడాలి. కౌలు రైతులలో విస్తృత ప్రచారం నిర్వహించాలి. సంఘటితమై పోరాడితే సాధించుకో గల్గుతామనే నమ్మకం కల్పించాలి. సంఘం అండగా ఉంటుందనే విశ్వాసం, ధైర్యం కల్పించాలి.”

సమాచారం సేకరించాలి. స్వంత భూమి లేని కౌలు రైతులు, కొద్దిపాటి భూమి ఉండి అదనంగా కౌలుకు చేసే వారు, సామాజిక తరగతుల వారీ ఏవరాలు, కౌలురేట్లు, వడ్డీరేట్లు ఎలా వున్నాయనే ఏవరాలు తెలుసుకోవాలి. గ్రామంలో లేని భూయజమానులు, కమీషన్ ఏజంట్ల సమాచారం తీయాలి. ఈ సమాచారం ఆధారంగా ప్రాధాన్యతను నిర్ణయించుకొని గ్రామ ప్రణాళికలు రూపొందించాలి.

గ్రామంలో విస్తృతంగా ప్రచారం చేయాలి. కరవత్రాలు పంపిణీ చేయాలి. కౌలు రైతుల ఇంటింటికి తిరగాలి. చట్టం కల్పించిన హక్కుల గురించి వివరించాలి. ప్రభుత్వంపై ఆక్షిప్తీ తెచ్చి సాధించుకొనే అవకాశాల గురించి చర్చించాలి. మొదట్లో భూ యజమానుల, కమీషన్ ఏజంట్ల, పెత్తందార్ల దోపిడీ గురించి చర్చపెట్టకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. లేకపోతే అదిలోనే వారు కౌలురైతులను బెదరగొడతారు. గ్రామంలో ఉన్న పరిస్థితిని బట్టిచాకచక్యంగా వ్యవహరించాలి. గ్రామంలో లేని భూయజమానులు భూములకు చెందిన కౌలురైతులపై శ్రద్ధపెట్టాలి. ఆ తర్వాత సొంతభూమి లేకుండా కౌలుకు చేసేవారిని సమీకరించాలి. ఆ విధంగా ఉద్యమం నిలదొక్కుకొనే కౌలది మిగతా వారు తోడౌతారు. కౌలు రైతులు సంఘటితం అయ్యే కొద్దీ కౌలు తగ్గింపు, వడ్డీరేట్లు తగ్గింపుతదితర అంశాలు తీసుకోవాలి.

“పోరాటం ద్వారానే కౌలురైతులకు గుర్తింపు కార్డులు వస్తాయి. వేసిన పంటను బట్టి స్టేట్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్ ప్రకారం రుణాలు వస్తాయి. వడ్డీధారం తగ్గుతుంది. డబ్బుచేతిలో ఉంటే నాణ్యమైన విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు ఎక్కడినుండైనా కొనగల్గుతారు. అధిక రేట్ల భారం పడదు. పంటల భీమా, ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు పరిహారాలు వస్తాయి. పంటను కల్లంలో తక్కువ ధరకు అమ్ముకోకుండా తగిన సమయంలో మంచిధరకు అమ్ముకొనుటకు సమయం ఉంటుంది. కౌలురైతుకు ఇన్ని అవకాశాలు వచ్చి వ్యవసాయం లాభసాటి అవుతుంది”. ఈ

విషయాన్ని కౌలురైతులలో ప్రచారం చేయాలి. గుర్తింపు కార్డుల కోసం కౌలురైతులచే దరఖాస్తులు పెట్టించడం చాలా కీలకమైనపని. భూ యజమానులు, వడ్డీ వ్యాపారులు, కమీషన్ ఏజంట్ల ప్రభావంలో ఉండే కౌలురైతులు ధరభాస్సులు పెట్టుకోవటానికి ముందుకు రావాలంటే కార్యకర్తలు చాలా కష్టపడాలి. కౌలు రైతులలో విస్తృత ప్రచారం నిర్వహించాలి. సంఘటితమై పోరాడితే సాధించుకోగల్గుతామనే నమ్మకం కల్పించాలి. సంఘం అండగా ఉంటుందనే విశ్వాసం, ధైర్యం కల్పించాలి. అప్పుడు మాత్రమే కౌలురైతులు ముందుకు వస్తారు. అందువలన కార్యకర్తల పనిలో దరఖాస్తులు పెట్టించే కార్యక్రమం చాలా ముఖ్యమైనది. పట్టుదలతో ఈ కాంపెయిన్ చేయాలి. గ్రామంలో ఎక్కువ సమయం ఉండాలి. ఇదే క్షేత్రస్థాయి కృషి అంటే.

కార్డులు, రుణాలు పొందడం: ఇది కౌలురైతులను సంఘటితం చేసి పోరాటంలోకి దించే కార్యక్రమం. కౌలు రైతులు దరఖాస్తులు పెట్టుకున్న తర్వాత కార్డులు పొందాలంటే రెవెన్యూ వారు భూయజమానుల కొమ్ముకాస్తు చట్టంలో లేని అంశాలు ముందుకు తెచ్చి ఆటంకాలు కల్పిస్తుంటారు. ఈ ఆటంకాలను ఎదుర్కొని కార్డులు పొందాలంటే కౌలురైతులు అందరు ఏకమై పోరాడాల్సిందే. కార్డులు వచ్చిన తర్వాత బ్యాంకు రుణాలు పొందాలన్నా బ్యాంక్ అధికారులు పెట్టే ఆటంకాలు అన్నీ ఇన్నీ కాదు. చట్టవిరుద్ధంగా పంటలు లేని భూ యజమానులకు పంట రుణాలు ఇచ్చి డబుల్ ఫైనాన్స్ పేరుతో కౌలురైతులకు రుణాలు ఇవ్వరు. ఈ పరిస్థితులలో పంటరుణాలు రావాలంటే కౌలురైతులు సంఘటితమై బ్యాంక్ ముట్టడి, పిటిటింగ్ లాంటి మిలిటెంట్ పోరాటాలు అని వార్యంగా చెయ్యాల్సిందే. అలా పోరాడితేనే చట్టం అమలు అవుతుంది. రాష్ట్రంలో అనేక గ్రామాలలో ఇలాగే పోరాడి రుణాలు సాధించడం జరిగింది.

గ్రామంలోని కౌలు రైతులందరూ ఒకేసారి రారు కాబట్టి సంవత్సరం పొడవునా దరఖాస్తులు పెట్టించడం, కార్డులు, రుణాలు సాధించడం చెయ్యాల్సి ఉంటుంది. సంవత్సరం అంతా కౌలురైతులతో కృషి చేయాలి. గుర్తింపు కార్డులు విలువ ఒక సంవత్సరం మాత్రమే కావున మరుసటి సంవత్సరం తిరిగి దరఖాస్తులు పెట్టించే క్యాంపెయిన్ మొదలుపెట్టాల్సిందే. అంటే నిరంతరం మనం కౌలురైతులతో గ్యాప్ రాకుండా ఉండాలి. గ్యాప్ వచ్చిందంటే ఆ ఉద్యమం నిలువదు. పెత్తందార్లు మింగేస్తారు. అందువలన కౌలు ఉద్యమ స్వభావంలోనే నిరంతరకృషి అనేది ఉంది.

ఈ కాంపెయిన్లో భాగంగానే ఇన్ ఫుట్ సబ్సిడీలు, పరికరాలు సాధించాలి. ఎప్పటికప్పుడు వచ్చే సాగునీటి సమస్యలు, విత్తనాలు, పంటలు తెగుళ్లు, మార్కెట్ ధరల సమస్యపై క్యాంపెయిన్ చేయాలి. అంతోగా, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ రైతు వ్యతిరేక విధానాలపై ప్రచారం చేస్తూ ఉండాలి. ప్రభుత్వం బాధ్యత నుండి తప్పుకొని విత్తన పరిశోధనలు, ఉత్పత్తిని కార్పొరేటు సంస్థలకు అప్పజెప్పడం, ఎరువులు, పురుగుమందుల తయారీ పంపిణీ, మార్కెట్లో పంటల ధరలు నిర్ణయించడం అంతా కార్పొరేటు కంపెనీలకు అప్పజెప్పడం మూలాన ఈ రోజు కౌలురైతులు కార్పొరేట్ల కబంధ హస్తాలలో సలిగిపోతున్నారు. ఈ విధానాలు తిప్పికొట్టే విధంగా రైతులను సమీకరించాలి.

అంతర్గత కార్యకర్తలు: కౌలు ఉద్యమం సంఘటితమై నిలకడగా కొనసాగాలంటే ఆ గ్రామంలో స్థానిక కార్యకర్తలు తప్పనిసరిగా ఉండాలి. కౌలురైతులలో యువకులు విస్తారంగా ఉన్నారు. అనేక మంది చదువుకున్న వారు కూడా వేరే ఉపాధి అవకాశాలు లేక కౌలు వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. మహిళలు పెద్దసంఖ్యలో ఉన్నారు. క్యాంపెయిన్ జరిగే సమయంలోనే చురుకైన వారిని గుర్తించి తర్ఫీదు ఇవ్వాలి. పోరాటాలు జరిగే సమయంలో క్రమశిక్షణా తరగతులు నిర్వహించాలి. గ్రామకమిటీలు, కాలనీ కమిటీలు వేసి రెగ్యులర్ గా సమావేశాలు నిర్వహించాలి. ఆ విధంగా క్యాడర్ తయారీపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టాలి. క్షేత్రస్థాయి నిర్మాణం అంటే ఇదే.

ఈ విధంగా శక్తివంతంగా కృషి చేయటం ద్వారా రాష్ట్రవ్యాపిత ఉద్యమం నిర్మితమౌతుంది. తీవ్రమైన వర్గ ఉద్యమం కాబట్టి బలాబలాల్లో మనకు అనుకూలంగా మార్పు వస్తుంది. కౌత్కార్యకర్తలు వస్తారు. ప్రజా పునాది ఏర్పడుతుంది. మొత్తం రాష్ట్ర రాజకీయాలపై ప్రభావం చూపుతుంది. ✽

బిజెపి నిరంకుశత్వంతో దూరమౌతున్న కాశ్మీర్

ఎ. కోటిరెడ్డి ✍️

రచయిత ప్రజాశక్తి సహాయ సంపాదకులు

జమ్మూకాశ్మీర్ గవర్నర్ ఆ రాష్ట్ర అసెంబ్లీని రద్దుచేయటంతో పరిస్థితి మరింతగా క్షీణించింది. అసెంబ్లీని రద్దు చేసిన తర్వాత గవర్నర్ వెల్లడించిన విషయాలు కాశ్మీర్ ను తన గుప్పిట్లో పెట్టుకోవటానికి బిజెపి పాల్పడుతున్న అప్రజాస్వామిక చర్యలను వెల్లడించాయి. అసెంబ్లీలో రెండు స్థానాలు మాత్రమే ఉన్న పీపల్స్ కాన్ఫరెన్స్ నాయకుడు సజ్జాద్ లోనెను ముఖ్యమంత్రిగా చేయమని కేంద్రం తనను కోరిందని, దానిని తాను అంగీకరించకుండా అసెంబ్లీని రద్దుచేశానని గవర్నర్ నవంబరు 27న వెల్లడించాడు. మొత్తం 87 స్థానాలున్న జమ్మూకాశ్మీర్ అసెంబ్లీలో పిడిపి, నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్, కాంగ్రెస్ పార్టీలకు కలిపి 55 స్థానాలున్నాయి. మూడు పార్టీలు కలిసి ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయాలనే నిర్ణయానికి వచ్చాయి. అసెంబ్లీలో పూర్తి మెజారిటీ ఉన్న పక్షాలను పక్కన పెట్టి, 2 స్థానాలు మాత్రమే ఉన్నవారిని ముఖ్యమంత్రిని చెయ్యమని బిజెపి నాయకత్వంలోని కేంద్ర ప్రభుత్వం గవర్నర్ ను కోరటం ఎంత అప్రజాస్వామికం! కాశ్మీర్ యుల మనోభావాలతో సంబంధం లేకుండా తమ స్వప్రయోజనాల కోసం కేంద్రంలోని ప్రభుత్వాలు ఇటువంటి అప్రజాస్వామిక చర్యలకు పాల్పడటం వలననే ఆ రాష్ట్ర ప్రజలలో క్రమంగా భారతదేశంపై వ్యతిరేకత పెరుగుతున్నది.

2014 డిసెంబరులో జరిగిన అసెంబ్లీ ఎన్నికల అనంతరం జరిగిన పరిణామాలు రాష్ట్రంలోని పరిస్థితులు వేగంగా దిగజారటానికి, ప్రజలలో కేంద్ర ప్రభుత్వం పట్ల మరింతగా వ్యతిరేకత పెరగటానికి దారితీశాయి. ఆ ఎన్నికలలో పిడిపి 28, బిజెపి 25, నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ 15, కాంగ్రెస్ 12, పాంథర్స్ పార్టీ 3, పీపల్స్ కాన్ఫరెన్స్ 2, సిపిఎం 1, ఇండి పెండెంట్స్ 1 స్థానాలలో విజయం సాధించారు. స్వంతంగా ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయటానికి అవసరమైనన్ని స్థానాలు ఎవరికీ రాకపోవటం, వివిధ పార్టీలు భిన్నమైన అభిప్రాయాలు కలిగివుండటంతో పిడిపి, బిజెపిలు కలిసి ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయ

టానికి ఆరు మాసాలు పట్టింది. భిన్నదృక్పథాలు కలిగిన పిడిపి, బిజెపి- పిడిపి కొన్ని సందర్భాలలో వేర్పాటువాదులకు మద్దతు ఇస్తుంటుంది. ఎటువంటి స్వయం ప్రతిపత్తి లేకుండా జమ్మూకాశ్మీర్ దేశంలో భాగంగా మారాలని బిజెపి డిమాండ్ చేస్తున్నది.

భిన్నాభిప్రాయాలు కలిగిన ఈ రెండు పార్టీలు కలిసి ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేసినప్పటికీ కాశ్మీర్ ను ఎదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క సమస్యనూ పరిష్కరించలేకపోయాం. కాశ్మీర్ యులలోని సందేహాలను తొలగించి వారికి చేరువకాలేకపోయాయి. మతోన్మాదాన్ని రెచ్చగొట్టటానికి ప్రయత్నిస్తున్న బిజెపి, సంఘ పరివార్ చర్యల పట్ల ఈ ప్రభుత్వం ఉదాసీనంగా వ్యవహరించింది. జమ్మూకాశ్మీర్ లో ఉన్న సైనికదళాలు వ్యవహరిస్తున్న తీరు, ప్రభుత్వ విధానాలపై అసంతృప్తి చెంది ఆందోళనలలో పాల్గొంటున్న యువత, కాశ్మీర్ కు స్వాతంత్ర్యం కావాలని కోరుతున్నవారు, పాకిస్తాన్ మద్దతుతో వేర్పాటువాద కార్యకలాపాలు, హింసాత్మక చర్యలకు పాల్పడుతున్న వారి మధ్య విచక్షణ చూపకుండా వ్యవహరిస్తున్నారు. బుర్హాన్ పని ఎన్కౌంటర్, అనంతరం జరిగిన అల్లర్ల పట్ల వ్యవహరించిన తీరు ప్రజలను మరింత దూరం చేశాయి. పని ఎన్కౌంటర్ అనంతరం నెలరోజులకు పైగా జరిగిన ఆందోళనలలో 120 మందికి పైగా సాధారణ ప్రజలు చనిపోయారు. స్వతంత్ర కాశ్మీర్ కావాలనేవారి సంఖ్య క్రమంగా పెరుగుతున్నది. పాకిస్తాన్ మద్దతుతో వేర్పాటువాద చర్యలకు పూనుకొనేవారి సంఖ్య కూడా పెరుగుతున్నది. కేంద్రంలోని బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డిఎ, రాష్ట్రంలో అధికారంలో ఉన్న పిడిపి, బిజెపి ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన అవకాశవాద విధానాలే ఇందుకు ప్రధాన కారణం. ఫలితంగా ఎప్పుడూ లేని అసంతృప్తి ప్రజలలో పెరిగిపోయింది. సైనికులు, పోలీసులపై రాళ్లు రువ్వటం, ఉగ్రవాదులను బలపరచటం, వారికి సహాయ సహకారం అందించటం తదితర రూపాలలో పెరిగిన అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

కేంద్రం కూడా దారి తప్పినవారిని సరైన దారికి తెచ్చే విధానాలను అనుసరించకుండా నిరంకుశ విధానాల ద్వారానే రాష్ట్రంలోని పరిస్థితిని అదుపు చేయాలని భావిస్తున్నది. కేంద్ర అనుసరిస్తున్న విధానాలు కాశ్మీర్ యువతను, ప్రజలను మరింతగా దూరం చేస్తున్నాయి. ప్రభుత్వ విధానాలతో దూరమైన యువతను ఉగ్రవాదులు, వేర్పాటువాదులు సులభంగా దారి తప్పిస్తున్నారు.

కాశ్మీర్ రాజకీయ సమస్య

కాశ్మీర్ సమస్యను శాంతి భద్రతల సమస్యగా కేంద్రం చూస్తున్నది. కాశ్మీర్ రాజకీయ సమస్య, ఆ సమస్యను రాజకీయంగా పరిష్కరించటానికి పూనుకోవాలి. బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత కాశ్మీర్ ను గురించి తప్పుడు ప్రచారం చేస్తున్నది. కాశ్మీర్ ప్రజలను వేర్పాటువాదులని, ఉగ్రవాదులకు మద్దతిస్తున్నారని, కాశ్మీర్ కు స్వయం ప్రతిపత్తి కల్పిస్తున్న ఆర్థికల్ 370 వలన అక్కడ వేర్పాటువాద ఉద్యమాలు పెరుగుతున్నాయని, కాశ్మీర్ లో శాంతి భద్రతలు నెలకొనాలంటే ఆర్థికల్ 370ని రద్దుచేయాలని తప్పుడు ప్రచారం చేస్తున్నారు. చిన్న విషయాలకు, సాధారణ సమస్యలు ఎదురైనా రాష్ట్రంలో వెంటనే కర్ఫ్యూ విధిస్తున్నారు. చిన్నపాటి ఘర్షణలు జరిగిన సందర్భాలలో కూడా మీడియాపై ఆంక్షలు విధిస్తున్నారు. ఇంటర్నెట్ ను నిలిపివేస్తున్నారు. పత్రికల యాజమాన్యాలు, ఎడిటర్లను బెదిరిస్తున్నారు.

బిజెపి మతోన్మాద ప్రచారం కూడా ఇందుకు తోడ్పడుతున్నది. ప్రతి అంశానికి మతం రంగుపులిమి, ప్రజలను మతపరంగా విభజించే విధానాలను అనుసరించటంతో ముస్లిం మతోన్మాదం కూడా పెరుగుతున్నది. ముస్లింలంతా తీవ్రవాదులని బిజెపి, సంఘ పరివార్ ప్రచారం చేస్తున్నది. హిందువులు తీవ్రవాద, హింసాత్మక చర్యలకు పాల్పడినా వారిని సమర్థిస్తున్నది. జమ్మూప్రాంతంలో జనపరిలో ఎనిమిది సంవత్సరాల వయసున్న ముస్లిం గిరిజన బాలిక

“యువత దూరమౌతున్న పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోవాలంటే జమ్మూకాశ్మీర్ చరిత్రకు సంబంధించిన విషయాలను తెలుసుకోవాలి. మత ప్రాతిపదికగా దేశం భారత్, పాకిస్తాన్లుగా విడిపోయిన పరిస్థితుల్లో హిందువులు మెజారిటీగా ఉన్న భారతదేశంలో ముస్లీంలు మెజారిటీగా ఉన్న జమ్మూకాశ్మీర్ విలీనమైన పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోవాలి.”

అసిఫా బానోను హిందూత్వ సంస్థల అనుచరులు మానభంగం చేసి, దారుణంగా హత్య చేసినపుడు బిజెపి హంతకులను బహిరంగంగా సమర్థించింది. జమ్మూలోని ఆ పార్టీ నాయకులు, కార్యకర్తలు, రాష్ట్రమంత్రులు హంతకులకు మద్దతుగా ప్రదర్శనలు జరిపారు. భాదీత బాలిక తరపున న్యాయవాదులు వాదించకుండా కట్టడి చేయటానికి ప్రయత్నించారు. కాదని వాదించటానికి పూనుకున్న మహిళా న్యాయవాదిని బెదిరించారు. న్యాయం కావాలని పోరాడుతున్న వారిని పాకిస్తాన్ అనుయాయులని ముద్రవేస్తున్నారు. ప్రస్తుత అసెంబ్లీ రద్దుకు ముందు ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయటం కోసం పిడిపి, నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్, కాంగ్రెస్లు ఒక ఒప్పందానికి వచ్చినపుడు పాకిస్తాన్ జోక్యంతోనే ఈ ఒప్పందం కుదిరిందని బిజెపి కార్యదర్శి రాం మాధవ్ ప్రకటించాడు. దీనిని రుజువు చేయాలని ఒమర్ అబ్దుల్లా సవాలు చేయటం, ప్రజల నుండి వ్యతిరేకత వ్యక్తం కావటంతో ఆయన తన ప్రకటనను వెనక్కు తీసుకున్నట్లు ప్రకటించినప్పటికీ, కాశ్మీర్కు సంబంధించి బిజెపి ఆలోచనా సరళిని ఇది తెలియజేస్తున్నది. దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలోని కాలేజీలు, యూనివర్సిటీలలో చదువుతున్న కాశ్మీర్ విద్యార్థులను అనేక విధాలుగా వేధింపులు, హింసకు గురిచేస్తున్నారు. కాశ్మీర్లో నెల కొన్న పరిస్థితులు, ప్రభుత్వం, సైనికదళాల వ్యవహార సరళిని గురించిన అంశాలపై చర్చిస్తున్నా చనిపోయిన నాయకులకు నివాళులర్పిస్తున్నా వారిని వేర్పాటువాదులని ముద్రవేస్తున్నారు. ఢిల్లీలోని జెఎన్టీయూ, బెంగళూరు, మరెక్కో ప్రాంతాలలో ఈ విధమైన వేధింపులు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. ఈ విధంగా ప్రభుత్వం ప్రజలకు దూరం కావటం, కాశ్మీరీయులను వేరుచేయటం, పౌరహక్కులను అణచివేయటంతో యువత ఉగ్రవాదం వైపుకు మొగ్గుతున్నారు.

కేంద్రంలో బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత కాశ్మీర్లో తీవ్రవాద కార్యకలాపాలు రెట్టించుకు పైగా పెరిగాయి. గతంలో ఉ

గ్రవాదులు నిర్వహిస్తున్న కార్యకలాపాలను సామాన్య ప్రజలు పట్టించుకునే వారుకాదు. తీవ్రవాదులు, సైన్యానికి మధ్య జరుగుతున్న ఘర్షణలు, కాల్పులు తమకు సంబంధం లేని విషయాలు అన్నట్లుగా ఎక్కువ మంది ప్రజలు భావించేవారు. బిజెపి అనుసరిస్తున్న నిరంకుశ విధానాల వలన పరిస్థితులు మారిపోయాయి. ఇప్పుడు సామాన్య ప్రజలలో కూడా ఎక్కువ మంది తీవ్రవాద కార్యకలాపాలకు పాల్పడుతున్న వారికి మద్దతు ఇస్తున్నారు. సైనికులు, పోలీసులు తీవ్రవాదులను వెంటాడు తున్నప్పుడు, వారిపై కాల్పులు జరుపుతున్నప్పుడు ప్రజలు తీవ్రవాదులకు రక్షణగా ముందుకు వస్తున్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో కొందరు గాయపడినా, మరణించినా లెక్కచేయటం లేదు. కొన్ని సందర్భాలలో మహిళలు, పిల్లలు కూడా తీవ్రవాదుల రక్షణ కోసం సైన్యానికి ఎదురు వెళుతున్నారు. పోలీసుల కాల్పులలో మరణించిన తీవ్రవాదుల అంత్యక్రియలకు వేలసంఖ్యలో ప్రజలు హాజరవుతున్నారు.

యువత దూరమౌతున్న పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోవాలంటే జమ్మూకాశ్మీర్ చరిత్రకు సంబంధించిన విషయాలను తెలుసుకోవాలి. మత ప్రాతిపదికగా దేశం భారత్, పాకిస్తాన్లుగా విడిపోయిన పరిస్థితుల్లో హిందువులు మెజారిటీగా ఉన్న భారతదేశంలో ముస్లీంలు మెజారిటీగా ఉన్న జమ్మూకాశ్మీర్ విలీనమైన పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోవాలి. అప్పుడు మాత్రమే కాశ్మీర్ పరిస్థితి, ప్రజల ఆకాంక్షలు, వేర్పాటువాద ఉద్యమం, పాకిస్తాన్ పాత్ర, మతోన్మాదం నిర్వహిస్తున్న విచ్చిన్నకరపాత్ర తదితరాలను అర్థం చేసుకోగలం.

జమ్మూకాశ్మీర్ విలీనమైన పరిస్థితులు
జమ్మూకాశ్మీర్లో కోటిమందికి పైగా జనాభాఉన్నారు. కాశ్మీర్లోయ, జమ్మూ, లడక్, మూడుప్రాంతాలుగా భౌగోళికంగాజమ్మూకాశ్మీర్ విభజితమై ఉన్నది. కాశ్మీర్లోయలో 54.77 లక్షలు, జమ్మూలో 44.30 లక్షలు, లడక్లో

2.36 లక్షల జనాభా ఉన్నది. ముజఫరాబాద్, బాల్టిస్తాన్, గిల్గిట్, హంజాలోయతో కూడిన ఉత్తర కాశ్మీర్ పాకిస్తాన్ ఆధీనంలో ఉన్నది. దేశ విభజన సమయంలో జమ్మూకాశ్మీర్ను మహారాజు హరిసింగ్ పాలిస్తున్నాడు. దేశాన్ని భారత్, పాకిస్తాన్లుగా విభజించిన బ్రిటన్ జమ్మూకాశ్మీర్ను స్వతంత్రదేశంగా ఉంచాలని ప్రయత్నం చేసింది. భారతదేశం విడిచిపోతున్న బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదులు సంస్థానాలకు భారత్, పాకిస్తాన్లో చేరటం, లేదా స్వతంత్రంగా ఉండటం అనే అవకాశాలను కల్పించారు. ఆనాడు హిందువుగా ఉన్న జమ్మూకాశ్మీర్ మహారాజు హరిసింగ్ భారత్లో చేరటానికి అంగీకరించకుండా కాశ్మీర్ను స్వతంత్రదేశంగా ఉంచుతానని చెప్పాడు. ఈనాటి బిజెపి పూర్వాపతారమైన నాటి ప్రజా పరిషత్ భారత్లో కాశ్మీర్ విలీనాన్ని వ్యతిరేకించి, స్వతంత్ర దేశంగా ఉంచాలని వాదించింది. నాడు హరిసింగ్ సాగిస్తున్న నిరంకుశ పూర్వదల్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా షేక్ అబ్దుల్లా నాయకత్వంలోని నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్ పోరాటం చేస్తున్నది. రాజు అధికారాన్ని ఒదులుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తూ నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్ 'క్విట్ కాశ్మీర్' ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించటంతో జమ్మూకాశ్మీర్ ప్రభుత్వం ఆయనను జైలులో పెట్టింది.

బ్రిటీష్ వారి మద్దతుతో గిరిజన తెగలను రెచ్చగొట్టి చొరబాటును ప్రోత్సహించటం ద్వారా కాశ్మీర్ను తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలని పాకిస్తాన్ ప్రయత్నించింది. హరిసింగ్ సైనికులు చొరబాటుదారులను ఎదిరించలేకపోయారు. దురాక్రమణదారులు శ్రీనగర్లోకి చొచ్చుకొచ్చారు. హరిసింగ్ కాశ్మీర్ నుండి పారిపోయి జమ్మూలో తలదాచుకున్నాడు. షేక్ అబ్దుల్లా నాయకత్వంలో నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్ కాశ్మీర్ ప్రజలను సమీకరించి, పాక్ చొరబాటుదారులను తిప్పికొట్టటంలో ప్రధానపాత్ర నిర్వహించింది. పజలు సంఘటితంగా దురాక్రమణదారులను ఎదిరించాలని పిలుపునిచ్చింది. నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్ అధికారాన్ని చేపట్టి, జమ్మూకాశ్మీర్లోకి అక్రమంగా ప్రవేశించిన చొరబాటుదారులను తరిమికొట్టటానికి సైనిక సహాయం అందించాలని భారత ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేసింది. నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్ ప్రభుత్వ విజ్ఞప్తి మేరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం విమానాల ద్వారా జమ్మూకాశ్మీర్కు సైన్యాన్ని తరలించింది. సైన్యం, నేషనల్ కాన్ఫెడరేన్స్ కలిసి శ్రీనగర్, ప్రస్తుత జమ్మూకాశ్మీర్ ప్రాంతం నుండి దురాక్రమణ దారులను తరిమికొట్టారు. అనంతరం జమ్మూకాశ్మీర్ను భారత్లో విలీనం చేయటానికి షేక్ అబ్దుల్లా అంగీకరించాడు. అధికారం నేషనల్

కాస్మిన్స్ చేతికి పోవటం, విలీనానికి అంగీకరించటం, షేక్ అబ్దుల్లా నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వానికి ప్రజలంతా మద్దతు తెలపటంతో గత్యంతరం లేని స్థితిలో అధికారం కోల్పోయిన మహారాజు హరిసింగ్ జమ్మూకాశ్మీర్ ను భారత్ లో విలీనం చేయటానికి అంగీకరించక తప్పలేదు.

ఆ సమయంలో దేశం మత ప్రాతిపదికన బారత్, పాకిస్థాన్ లుగా విభజితమై ఉంది. సరిహద్దుల్లో, దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలలో మత కలహాలు రగిలి, లక్షలాది మంది ఆహుతై పోయారు. లక్షల మంది ప్రజానికం సరిహద్దుకు అటూ ఇటూ భయానకమైన పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నారు. వుట్టిననేలను, ఉన్న ఊరిని వదిలి కట్టబట్టలతో లక్షల మంది రెండు వైపులా సరిహద్దులను దాటారు. తాము సంపాదించుకున్న డబ్బు, స్థిర, చరాస్తులతో పాటు, అనేకమంది తమ ఆవులను కూడా కోల్పోయారు. మతమారణకాండ జరుగుతున్న ఇటువంటి పరిస్థితులలో కూడా మత కలహాలు లేకుండా కాశ్మీర్ ప్రశాంతంగా ఉంది. లౌకికతత్వం, మత సామరస్యం కాశ్మీర్ లో ఎంతబలంగా వేళ్ళానుకున్నాయో దానికి ఈ పరిస్థితి మంచి ఉదాహరణగా నిలుస్తుంది. ఇటువంటి పరిస్థితిలో హిందువులు మెజారిటీగా ఉన్న భారతదేశంలో ముస్లింలు మెజారిటీగా ఉన్న జమ్మూకాశ్మీర్ విలీనం అవుతున్న సందర్భంలో జమ్మూకాశ్మీర్ నాయకత్వం, ప్రజలు తమకు కొన్ని రక్షణలు కావాలని కోరారు. నాటి కేంద్ర ప్రభుత్వం, దేశ రాజకీయ నాయకత్వం కాశ్మీర్ నాయకుల కోర్కె న్యాయమైనదని అంగీకరించి, జమ్మూకాశ్మీర్ కు ప్రత్యేక ప్రతిపత్తిని ఇచ్చే కొన్ని నిబంధనలను రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం జమ్మూకాశ్మీర్ ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు సంతకం చేసిన ఒప్పందంలో స్వయం ప్రతిపత్తిని గురించి నిర్దిష్టంగా నిర్ణయాలు చేశారు. అయినప్పటికీ ఆ ఒప్పందం అమలు జరగలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం 1953, తిరిగి 1965లో షేక్ అబ్దుల్లాను అరెస్ట్ చేయటంతో ప్రజలలో అసంతృప్తి పెరిగింది.

ఆర్టికల్ 370

భారత రాజ్యాంగం ధర్మ రూపొందించిన రాజ్యాంగంలో జమ్మూకాశ్మీర్ కు కొన్ని ప్రత్యేకహక్కులు కల్పించే ఆర్టికల్స్ ను చేర్చారు. జమ్మూకాశ్మీర్ కు ఇచ్చిన ప్రత్యేక హక్కులను 370 అధికరణంలో పొందుపరిచారు. జమ్మూకాశ్మీర్ కు రాజ్యాంగాన్ని రూపొందించటం కోసం ప్రత్యేక రాజ్యాంగసభ ఏర్పాటుకు అవకాశం కల్పించారు. జమ్మూకాశ్మీర్ కు ప్రధాన

“ ఇటువంటి పరిస్థితిలో హిందువులు మెజారిటీగా ఉన్న భారతదేశంలో ముస్లింలు మెజారిటీగా ఉన్న జమ్మూకాశ్మీర్ విలీనం అవుతున్న సందర్భంలో జమ్మూకాశ్మీర్ నాయకత్వం, ప్రజలు తమకు కొన్ని రక్షణలు కావాలని కోరారు. నాటి కేంద్ర ప్రభుత్వం, దేశ రాజకీయ నాయకత్వం కాశ్మీర్ నాయకుల కోర్కె న్యాయమైనదని అంగీకరించి, జమ్మూకాశ్మీర్ కు ప్రత్యేక ప్రతిపత్తిని ఇచ్చే కొన్ని నిబంధనలను రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచారు. ”

మంత్రి, రాష్ట్రపతి ఉండటానికి అవకాశం కల్పించారు. ప్రస్తుతం ముఖ్యమంత్రి, గవర్నర్ లను 1965కు ముందు ప్రధాని, రాష్ట్రపతి అని పిలిచేవారు. భారత రాజ్యాంగం జమ్మూకాశ్మీర్ కు విస్తృత స్వయం ప్రతిపత్తిని ఇచ్చింది. రాజ్యాంగం ఇచ్చిన హక్కుల ప్రకారం జమ్మూకాశ్మీర్ కు సంబంధించి రక్షణ, విదేశీ వ్యవహారాలు, కమ్యూనికేషన్ లకు సంబంధించి మాత్రమే కేంద్రం చట్టాలు చేయగలదు. మిగిలిన అధికారాలన్నీ రాష్ట్ర శాసనసభకు ఉంటాయి. ఈ అంశాలను పొందుపరిచిన ఒప్పందంపై కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ప్రతినిధులు 1952లో సంతకాలు చేశారు. రాజ్యాంగంలోని 352, 356, 360 అధికరణాలను జమ్మూకాశ్మీర్ కు వర్తింపజేయాల్సిన అవసరం లేదని నిర్ణయించారు. ఈ అంశాలను భారత పార్లమెంటు ఆమోదించింది. జమ్మూకాశ్మీర్ అసెంబ్లీ అంగీకరించింది. అయినా అమలు జరగలేదు.

ఆర్టికల్ 370: ఇతర రాష్ట్రాలకు వర్తింపే రాజ్యాంగంలోని కొన్ని అధికరణాలు జమ్మూకాశ్మీర్ కు వర్తించవు. 356వ అధికరణం రాష్ట్రపతికి అసాధారణ అధికారాలను కట్టబెడుతున్నది. దేశానికి ఎదురయే ప్రమాదాన్ని అధిగమించటం అనేపేరుతో ఏ రాష్ట్రంలో నైనా రాష్ట్రపతి పాలన విధించవచ్చు. ఆర్టికల్ 352 ప్రకారం దేశంపై విదేశాల నుండి దాడి జరిగినప్పుడు, లేదా దేశీయంగా సాయుధ తిరుగుబాటు ప్రమాదం ఎదురైనప్పుడు జాతీయ అత్యవసర పరిస్థితిని ప్రకటించవచ్చు. దేశంలోని కొన్ని భాగాలలో ద్రవ్య వ్యవస్థ సక్రమంగా లేదని రాష్ట్రపతి భావిస్తే ఆర్టికల్ 360 ప్రకారం ద్రవ్యపరంగా అత్యవసర పరిస్థితి విధించవచ్చు. కాని ఈ ఆర్టికల్స్ ఏ ఏ జమ్మూకాశ్మీర్ కు వర్తించవు. ఇతర దేశాలు మనదేశంపై యుద్ధం ప్రకటిస్తే మినహా ప్రభుత్వం జమ్మూకాశ్మీర్ లో అత్యవసర పరిస్థితిని విధించలేదు. ఈ ఆర్టికల్స్ ద్వారా తీసుకున్న ఏ చర్యనైనా జమ్మూకాశ్మీర్ అసెంబ్లీ ఆమోదం లేకుండా ఆ రాష్ట్రంలో అమలులోకి రావు. కాని కాలక్రమంలో ఆ

రాష్ట్రానికున్న స్వయం ప్రతిపత్తిని కేంద్రం హరించింది. దాదాపుగా దేశ చట్టాలన్నింటినీ జమ్మూకాశ్మీర్ లో కూడా అమలు జరపటంతో ఆ రాష్ట్రానికి ఇచ్చిన స్వయం ప్రతిపత్తి కరిమింగిన వెలగపండు చందమైంది.

ఆర్టికల్ 356: జమ్మూకాశ్మీర్ పౌరులకు ఆర్టికల్ 356 కొన్ని ప్రత్యేకహక్కులను ఇచ్చింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలో జమ్మూకాశ్మీర్ కు చెందిన వారే ఉండాలి. భారతదేశంలోని ఇతర ప్రాంతాల వారు రాష్ట్రంలో భూములు, ఇళ్ళు, ఇతర స్థిరాస్తులు కొనుగోలు చేయటం సాధ్యం కాదు. రాష్ట్రానికి చెందనివారు రాష్ట్రంలో పరిశ్రమలు కూడా ఏర్పాటు చేయరాదు. ఎటువంటి వ్యాపారాలూ ప్రారంభించరాదు. ఆ రాష్ట్రానికి చెందనివారు అక్కడ స్థిర నివాసం ఏర్పాటు చేసుకోవటం కూడా సాధ్యంకాదు.

1953 తర్వాత ఆర్టికల్ 370కి తూట్లు పొడవటం, ఆధికారాలను కేంద్రం చేతిలో కేంద్రీకరించుకోవటం పెరిగింది. కేంద్రం ఊక్యం, కేంద్ర చట్టాలను కాశ్మీర్ లో అమలు జరపటానికి అవకాశం కల్పించేలా 42వ రాజ్యాంగ ఉత్తర్వులను జారీచేశారు. కాశ్మీర్ లో ఎన్నికల యంత్రాంగం, న్యాయవ్యవస్థలను సుప్రీంకోర్టు పరిధిలోకి తెచ్చారు. ఈ విధంగా ఆ రాష్ట్రానికిచ్చిన స్వయం ప్రతిపత్తి క్రమంగా హరించుకుపోవటానికి కాంగ్రెస్ ప్రధాన కారణం. తమ హక్కులు హరించటం, ఫలితంగా ప్రజలు, యువతలో పెరిగిన అసంతృప్తితో తీవ్రవాద కార్యకలాపాలకు ప్రోత్సాహం వస్తున్నది. వేర్పాటువాద కార్యకలాపాలను అరికట్టి, జమ్మూకాశ్మీర్ ప్రజలకు దగ్గర కావాలంటే రాజ్యాంగంలో ఆ రాష్ట్రానికి ఇచ్చిన ప్రత్యేక హక్కులను పరిరక్షించాలి. స్వయం ప్రతిపత్తిని పునరుద్ధరించాలి. దారి తప్పిన యువతను ప్రధాన స్రవంతిలోకి తీసుకురావటానికి ఓపికగా కృషిచేయాలి. నిరుద్యోగ యువతకు ఉద్యోగాలు కల్పించాలి. సైన్యం కదలికలపై ఆంక్షలు విధించాలి. ఇటువంటి సానుకూల చర్యలు తీసుకొని, కాశ్మీరీయుల గుర్తింపు, హక్కులను పరిరక్షించటం ద్వారానే కాశ్మీర్ ను కాపాడుకోగలం. ✽

దేశభక్తి ముసుగులో ఆర్ఎస్ఎస్ సైతాన్

రచయిత ప్రజాశక్తి టుక్ టుక్ సహాయ సంపాదకులు

గుల్ల తిరుపతిరావు ✍️

సంఘమిత్ర సంస్థ ప్రచురించిన 'దేశభక్తి ముసుగులో...' అనే పుస్తకం చదివిన తరువాత 'చెప్పేవి శ్రీరంగ నీతులు - దూరేవి...' అన్న సామెత ఆర్ఎస్ఎస్ కు కరెక్టుగా సరిపోతుందని పిస్తుంది. దేశభక్తి, హిందూ దర్మ పరిరక్షణ అంటూ తిరిగే ఆర్ఎస్ఎస్ విద్వేష చరిత్ర ఈ పుస్తకంతో మరోసారి బట్టబయలైంది. ఆర్ఎస్ఎస్ లో 12 ఏళ్ళ పాటు వివిధ స్థాయిల్లో పని చేసి, ఆ సంస్థ చేసిన మోసాలను చూడలేక, వారితో అంతరంగిక పోరాటం చేయలేక పశ్చాత్తాపంతో సంస్థ నుంచి బయటకొచ్చిన పోరెడ్డి విజయశంకర్ అనుభవాల సారాంశం ఇది. కేవలం 32 పేజీలున్న ఈ చిన్ని పుస్తకం ద్వారా ఆర్ఎస్ఎస్ కపటత్వాన్ని తెలియజేస్తూ అందులో ఎవరు చేరినా వారి జీవితాలు ఎలా ఛిద్రమైపోతాయో రేఖామృతంగా చెప్పారు. పుస్తకంలోని ముఖ్యఘట్టాలు ఆయన మాటల్లోనే...

ఆర్ఎస్ఎస్ లోకి ఆకర్షించి ఉన్మాదిగా మార్చే ప్రక్రియ

నేను 2003లో కడప ఆర్ట్స్ కళాశాలలో డిగ్రీలో (HEPSY గ్రూపులో) చేరాను. దగ్గరలో సిపి బ్రౌన్ లైబ్రరీ ఉండేది. అక్కడ ఆర్ఎస్ఎస్ శాఖ నడిచేది. నా క్లాస్ మేట్ దేవేందర్ రాజు అనే ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్త ఎక్సర్ సైజు చేద్దామని చెప్పి నన్ను ఆశాఖకు తీసుకెళ్లేవాడు. అక్కడ కరాటే, ఆటలు, కర్రసాము, పాటలు, కథలు చెప్పేవాళ్ళు. ఇవి ఆసక్తికరంగా అనిపించి రోజూ అక్కడికి వెళ్ళేవాణ్ణి. కొన్ని నెలలు గడిచాక అక్కడకు వెళ్ళకుండా ఉండలేకపోయాణ్ణి. ద్రగ్ గుకు బానిస అయిన చందంగా ఆ కార్యక్రమాలకు బానిస అయ్యాను.

మొదటిగా ఎవరినైనా పరిచయం చేసుకుని, స్నేహం చేసి, వ్యాయామాల పేరుతో ఆకర్షించి సదరు వ్యక్తిని మెల్లమెల్లగా కార్యక్రమాల్లోకి తీసుకువస్తారు. ఈ దశలోనే ఆట, పాట, కథల

పేరుతో అతనికి తెలియకుండా కొన్ని మత విద్వేషాలు అతడిలో నింపుతారు. ఇది పాల్గొన్న వ్యక్తికి తెలియదు. దాన్ని అంత నర్మగర్భంగా ఎక్కిస్తారు. దీన్నే 'వ్యక్తిత్వ వికాస శిక్షణ' అని చెప్తారు.

శిక్షా పర్గ్ లో బోధించేదంతా హిందూ, ముస్లిము విద్వేషమే

పరిచయాలు వచ్చిన వారందరినీ వారం, పదిరోజులు నిర్వహించే ప్రాథమిక శిక్షాపర్గ్ కు పిలుస్తారు. వారికి క్రమశిక్షణ పేరుతో ఉదయాన్నే 4.45 ని.లకు నిద్రలేపి వివిధ కార్యక్రమాలు చేయిస్తుంటారు. ఇందులో పాటలు పాడించినా, ఆటలు ఆడించినా, యోగా, కరాటే ఇలా ఏం చేయించినా ముస్లింలు, క్రైస్తవుల మీద దాడికి పురిగొల్పేదిగానే ఉంటుంది.

పాటలు నేర్పించినపుడు 'గజ్జల మలారే.. గజ్జల మలారే.. బాంబు పెట్టి లేపుతాం కొడుకో.. బాబ్లీ మసీదు' ఇలాంటివి అనేకం పాడిస్తారు. ఆసనాల్లో భాగంగా శవాసనం వేయిస్తారు. హిందూ మతంపై విపరీతమైన అభిమానం కలిగేలా హిప్పట్రేజ్ చేస్తారు. 'మీరు శివాజీలాగా ఊహించుకోండి. శివాజీ ముస్లిములపై దండయాత్ర చేస్తున్నట్లు ఊహించుకోండి. చర్చిలపై దాడి చేస్తున్నట్లు ఊహించుకోండి. ముస్లిముల రక్తం పారుతున్నట్లు, భారతమాత విముక్తి అయినట్లు ఊహించుకోండి. ఇదే నిజమైన దేశభక్తి. మీరు ఈ పద్ధతి ద్వారా భగవంతుణ్ణి చేరుకుంటారు' అని చెబుతుంటారు. హిందూ మతం వర్ధిల్లాలని బిగ్గరగా నినాదాలు ఇస్తారు.

కరాటే నేర్పించే సమయంలో టార్గెట్ ను ఒక ముస్లిముగా చూపిస్తారు. 'ముస్లిముల ముక్కు మీద కొడుతున్నాననుకో... ముస్లిమువాడి గుండె పగిలి రక్తం బయటకు రావాల, కర్ర తీసుకొని కొడితే క్రైస్తవుల తలకాయ పగలాల' అని

విద్వేషాన్ని ఎక్కించేవారు.

ఇక ఆటలు విషయానికొస్తే అక్కడ 'సాహసకేళి' అనే ఆట ఆడిస్తారు. ఈ ఆటలో కొందరిని (శాఖలోని వారిని) హిందువులు గానూ, మరికొందరిని ముస్లిములుగానూ విభజిస్తారు. ఇందులో హిందువులందరూ కత్తులు పట్టుకుని బాబ్లీ మసీదును కూల్చి వేయడానికి వెళ్తుంటారు. అప్పుడు ముస్లిములు అడ్డం వస్తారు. ఈ పాత్రధారులకు ప్లాస్టిక్ రక్తపు సంచులు అమర్చుతారు. కత్తులు విసిరినప్పుడు ఆ ప్లాస్టిక్ రక్తపు సంచులు పగిలిపోయి రక్త ప్రవాహం జరుగుతుంది. 'బాబ్లీ మసీదును కూల్చి వేస్తాం. దానితోపాటు చుట్టుపక్కల చర్చిలను కూల్చివేస్తాం. బైబిళ్ళ దహనం చేస్తాం. పాస్తర్లను చంపేస్తాం' అని నినాదాలు ఇస్తారు. ఈ దేశంలో ముస్లిములు, క్రైస్తవులను చంపేసినట్లు, హిందూరాజ్యం ఏర్పడినట్లు పండుగ చేసుకుంటారు.

విపరీతమైన వివక్ష

పరకాలలో ఓసారి వైశ్యుడైన ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్త కాచం రమేష్ (తెలంగాణ ప్రాంత కార్యవాహు) ఇంటికి ప్రాంత స్థాయి కార్యకర్త అయిన ఎస్సీ టీచర్ ను తీసుకువెళ్ళాను. ఆ వైశ్యుడు టీచర్ తో చాలాసేపు మాట్లాడి 'నువ్వెక్కడుంటావు' అని అడిగాడు. ఎస్సీ కాలనీలో ఉంటానని ఆ టీచర్ చెప్పాడు. అప్పుడు రమేష్.. 'తరువాత మాట్లాడదాం, ముందు వెళ్లండి' అని పంపించి వేశాడు. దీంతో ఆ టీచరు చాలా బాధ పడ్డాడు. తరువాత ఆ వైశ్యుడు నన్ను తన ఇంటికి పిలిచి "నువ్వు ఎవరినిబడితే వారిని మా ఇంటికి తీసుకొస్తావా?". సిద్ధాంతాలు పుస్తకాల్లో ఉంటాయి. స్థానికంగా ఇలాంటివి కుదరవు' అన్నాడు.

భూపాల పల్లెలో బ్రాహ్మణుడైన కార్యకర్తకు ఓ పాఠశాల ఉంది. ఓ రోజు ఆ న్యూజ్లో

పనిచేసే ఎస్సీ అమ్మాయిని పిలిచి.. తనకు తల నొప్పిగా ఉందని జందూబామ్ రాయలని కోరాడు. తలనొప్పికదా అని అతడికి జందూబామ్ రాసింది ఆ అమ్మాయి. ఆ బ్రాహ్మణుడు మరుసటి రోజు కూడా మరోసారి తన వద్దకు రావాలని ఆ అమ్మాయిని పిలిచి బలాత్కారం చేయబోయాడు. ఆ అమ్మాయి.. 'సార్, ఇది తప్పుకదా' అని ప్రశ్నించింది. 'తప్పు కానేకాదు. బ్రాహ్మణులం. లోకజ్ఞానం కలవాళ్లం. నాతో కలిస్తే నీకు జ్ఞానవంతమైన పుత్రులు జన్మిస్తారు' అని అన్నాడు. అయితే ఆ అమ్మాయి తనను పెళ్లి చేసుకోవాలని ఆ బ్రాహ్మణుణ్ణి కోరింది. దాని కతడు 'మీరొక వేస్ట్ పేపర్ లాంటివాళ్లు. వాడు కోని వదిలేయడమే మా పని. మా సుఖాలు తీర్చడానికి బానిసలుగా మీరున్నారు' అన్నాడు. దీంతో ఆ అమ్మాయి ఆ స్కూలు మానేసింది. ఆ దళిత విద్యార్థిని ఓ స్వయం సేవకుడి చెల్లెలు. ఆమె సోదరుడు ఆ బ్రాహ్మణుణ్ణి కొట్టాడు. అప్పుడు ఆర్ఎస్ఎస్ పెద్దలు వచ్చి ఇంత చిన్న విషయానికే కొడతారా అని దళిత మహిళ సోదరుణ్ణి తిట్టారు. అతడు జరిగిన విషయమంతా నాకు చెప్పాడు. 'అన్నా హిందూవులంతా సమానమే అన్నావు. ఎక్కడ సమానం?' అని నన్ను ప్రశ్నించాడు. నేను దానికి సమాధానం చెప్పలేక పోయాను.

ఆర్ఎస్ఎస్లో స్త్రీలకు ప్రవేశం లేదు. కారణమేమిటి అనడిగితే.. స్త్రీ, పురుషులు ఉంటే.. పురుషులకు కోరికలు కలిగి సంస్థ పతనమవుతుంది. స్త్రీ వల్లే కదా 'మహాభారతం', 'రామాయణం' యుద్ధాలు వచ్చాయి. స్త్రీ ద్వారా విఘటన ఏర్పడుతుందని చెప్పేవారు. దీనిపై "శిక్షావర్గల్లో ఒక స్వయం సేవకుడు "స్త్రీ విఘటనకు కారణమైతే మరి భారతమాతను ఎందుకు పూజిస్తారు, భారత మాత స్త్రీయే కదా" అని ప్రశ్నించాడు. 'దీనికి తరువాత సమాధానం చెప్పమ'ని దాటవేశారు. మళ్లీ స్త్రీ అంటే దేవత అని పొగుడుతారు. వారి ఉద్దేశం స్త్రీ అంటే పురుషుని కోసం సృష్టించబడింది. పురుషుడి అవసరాలు తీర్చడమే స్త్రీ కర్తవ్యం అనేది ఆర్ఎస్ఎస్ భావన. కానీ బయటకు మరొకటి చెప్తంది.

చెప్పేందుకే నీతులు

ఆర్ఎస్ఎస్లో స్వదేశీ గురించి చెప్తూంటారు. ఆర్ఎస్ఎస్ ప్రాంత స్థాయి కార్యకర్త ఒకరు విదేశీ కారు 'ఫోర్డు' వాడుతున్నాడు. స్వదేశీ వస్తువులనే వాడాలని.. ఆయన.. ఎక్కడి కెళ్లినా గంటసేపు చేప్పేవాడు. ఆయన తొడిగి బట్టలు దగ్గర్నుంచి, ఫ్రీజ్, ఏసీ నుంచి కారు దాకా అన్నీ విదేశీనే వాడేవాడు. నేను కూడా

“ అనంతరం అయోధ్య రామ మందిరం విషయంలో సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇవ్వడానికి ముందురోజు మేమంతా సమావేశ మయ్యాం. రామమందిరం నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగా సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చినట్లైతే దేశంలో ముస్లిములను చంపి మతఘర్షణలు, అల్లర్లు సృష్టించాలని అఖిల భారతీయ కార్యకారిణి పిలుపును అమలు చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాం. దీని కోసం దేశంలోని అన్ని రెవెన్యూ జిల్లాల్లో సన్నాహక సమావేశాలు నిర్వహించాం. ”

ఇదే విషయాన్ని అడిగాను. 'మీరు వాడేవన్నీ విదేశీయే కదా' అని. ఆయన 'స్వదేశీవి నాణ్యత లేనప్పుడు క్వాలిటీవి కొనాలి కదా' అని సమాధానమిచ్చాడు. 'మనదేశం కనీసం ఫ్రీజ్లు, ఏసీలు తయారు చేసే స్థితిలో కూడా లేదా?' అని అడిగాను. దీనికి ఆయన వద్ద సమాధానం లేదు. ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్తలు తమ పిల్లల్ని సరస్వతీ శిశుమందిరంలో చేర్చారు. వీరంతా ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలులోనే చేర్చుతారు. మళ్లీ వీళ్లే ఇంగ్లీషు మీడియం మంచిది కాదు, తెలుగు మాధ్యమమే ఉండాలని చెప్పారు. నాటి జనరేషన్లో ఎవరైతే శిశుమందిరంలో చదివారో వారు.. ఇంగ్లీషులో నైపుణ్యం లేక ఉద్యోగాలు రాక ఉన్నారు.

దండాలకు, దౌర్జన్యాలకు మారుపేరు ఎబివిపి
ఎబివిపి (అఖిల భారత విద్యార్థి పరిషత్) నాయకులు వేలకు వేల రూపాయలు అక్రమంగా డబ్బు సంపాదించారు. కాలేజీలకు వెళ్లి బెదిరించి డబ్బులు తీసుకు వచ్చేవాళ్లు. అకౌంట్ బులిటీ వుండదు. మానుకోట జిల్లాలో ప్రతి సెంటర్లోనూ కోట్ల రూపాయలు సంపాదించిన ఎబివిపి కార్యకర్తలున్నారు. భూపాలపల్లిలో ఎబివిపి నాయకుడొకరికి చిన్న ఇల్లు తప్ప డబ్బులేదు. ఇప్పుడు మూడంతస్తుల మేడ కట్టాడు. టిఆర్ఎస్ పక్షాన మున్సిపల్ చైర్మన్ గానూ ఎన్నికయ్యాడు. కాలేజీల్లో చేసిన దండాలతోనే అతడు ఇంతటివాడయ్యాడు.

వరంగల్ నగరంలో ఎస్సీ, ఎస్టీలకు ఉచిత విద్య, హాస్టల్ సౌకర్యం కల్పిస్తామని ఆశచూపి.. వాళ్లను రోజూ ఉదయమూ, సాయంత్రమూ 'శాఖ'లకు తీసుకువచ్చేవారు. 'శాఖ'లకు రావడం ఇష్టంలేని వారిని కొట్టి మరీ శాఖలకు తీసుకువచ్చేవారు. అలాగే గిరిజనుల్లో కొందరిని ఎంపిక చేసుకొని వారికి శిక్షణ ఇచ్చి ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్తలుగా మలుస్తారు. ఆర్ఎస్ఎస్ వారికి ట్రైబల్స్ చదువుకంటే వారికి సిద్ధాంతం ఎక్కించడమే ముఖ్యం.

రామజన్మభూమి, ఆర్డికల్ 370, గోభక్తి అన్నీ ఎన్నికల స్టంట్

2011లో రామ జన్మభూమి సమస్యను చర్చలు ద్వారా పరిష్కరించుకోవాలని సుప్రీంకోర్టు సూచించింది. ఆ సమయంలో అయోధ్యలో రామమందిర నిర్మాణం జరపాలని పిలుపు ఇవ్వగా మానుకోట జిల్లాలోని 26 మండలాల్లోనూ యజ్ఞాలు చేశాము. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం రామజన్మభూమికి అడ్డుపడుతోందని ఆర్ఎస్ఎస్ ప్రచారం నడిపింది. అనంతరం అయోధ్య రామమందిరం విషయంలో సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇవ్వడానికి ముందురోజు మేమంతా సమావేశమయ్యాం. రామమందిరం నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగా సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చినట్లైతే దేశంలో ముస్లిములను చంపి మతఘర్షణలు, అల్లర్లు సృష్టించాలని అఖిల భారతీయ కార్యకారిణి పిలుపును అమలు చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాం. దీని కోసం దేశంలోని అన్ని రెవెన్యూ జిల్లాల్లో సన్నాహక సమావేశాలు నిర్వహించాం. ప్రతి నియోజకవర్గంలోనూ, ముస్లిములు ఎక్కువగా ఉన్న చోట కత్తులు, కర్రలు ఇతర మారణాయుధాలు చేబాని సిద్ధమయ్యాయి.

బిజిపి ప్రభుత్వం వచ్చినా లుగున్నరేళ్లు అవుతున్నా సర్సంఘచాలక్ మోహన్ జీ భాగవత్ రామ్యందిరం గురించి ఎక్కడా మాట్లాడలేదు. ఎన్నికలు దగ్గర పడుతుండడంతో ఇప్పుడు మళ్లీ రామమందిరం అంశాన్ని తెరమీదకు తెచ్చున్నారు. గతంలో ఇచ్చిన మాటకు నిలబడి రామ్యందిరం ఎందుకు నిర్మించలేదని ప్రశ్నించిన విశ్వ హిందూ పరిషత్ అంతర్జాతీయ అధ్యక్షులుగా ఉన్న రాఘవరెడ్డి, మాజీ అంతర్జాతీయ అధ్యక్షులు ప్రవీణ్ భాయ్ తొగాడియాలను తొలగించారు. ఇది సరేంద్రమోడీ, మోహన్ జీ భాగవత్ కుట్ర. అనంతరం 'నా హత్యకు కుట్ర పన్నుతున్నార' అని ప్రవీణ్ భాయ్ తొగాడియా ఓపెన్ గా పత్రికలకు చెప్పేరంటే పరిస్థితి ఎంతవరకూ వచ్చిందో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

“ గోవు దేవత కదా. మీ ఇళ్లల్లో ఎవరైనా ఆవును పెంచుతున్నారా’ అని ఒక ఆర్ఎస్ఎస్ సమావేశంలో అడిగాను. హాజరైన 150 మంది తమ ఇంట్లో గోవు లేదని చెప్పారు. ‘మరయితే గోవులో ఇన్ని లాభాలున్నప్పుడు మీరే పెంచుకో వచ్చు కదా’ అని అడిగాను. ‘ఇంట్లో గోవును ఎక్కడ పెంచాలి, దాని పేద ఎక్కడ వేయాలి’ అని నాపైన సీరియస్ అయ్యారు. దీన్నిబట్టి ఇది చెప్పడానికే కానీ, ఆచరించడానికి కాదు అని నాకు అర్థమైంది.”

2016లో జరిగిన కాశ్మీర్ ఎన్నికల్లో పిడిపి పార్టీ 370 ఆర్థికల్ బలపరచాలని ప్రచారం చేస్తే బిజెపి తొలగించాలని ప్రచారం చేసింది. ఆ అధికరణాన్ని రద్దు చేయాలని తెలంగాణా జిల్లాలో ‘కాశ్మీర్ కథ’ అనే పేరుతో కాలేజీల్లో సెమినార్లు నిర్వహించింది. 370 ఆర్థికల్ తొలగించాలని దేశవ్యాప్తంగా ఉద్యమం చేసింది. ఎన్నికల తర్వాత తనకు బద్దశత్రువైన పిడిపితోనే చేతులు కలిపి రెండు సంవత్సరాలు కలిసి పరిపాలన చేశారు. లోక్సభ ఎన్నికల నేపథ్యంలో వారితో పొత్తు విరమించుకున్నారు. ‘కాశ్మీర్లో తీవ్రవాదం పెరుగుతోంది. ఇది దేశభద్రతకు ప్రమాదం’ అని పొత్తు విరమణకు ఒక కొత్త కథ చెప్పారు. కాశ్మీర్లోని సైనికులు యుద్ధంలో వీరమరణం పొందితే ఆ ఫొటోలను కూడా బిజెపి ప్రచారానికి ఉపయోగించు కుంటోంది. కేంద్రంలో ఏ ప్రభుత్వం ఉన్నా సైన్యం తన బాధ్యతను నిర్వహిస్తుంది. సైన్యం చేసే యుద్ధాన్ని కూడా బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్ ఘనతగానే తమ ఖాతాలో వేసుకోవడం హాస్యాస్పదం. తెల్లారితే తాము సమానమని ప్రకటించు కునే ఆర్ఎస్ఎస్కు సెక్యూరిటీ లేకుండా రోజు గడవని పరిస్థితి. వారే సైన్యం అయితే మెహనీజీ భాగవత్ షెడ్ కేటగిరీ సెక్యూరిటీని ఎందుకు పెట్టుకుంటున్నట్లు? అన్ని రాష్ట్ర కార్యాలయాల వద్ద ఎందుకు సెక్యూరిటీ పెట్టుకుంటున్నట్లు? ఇది వారికే తెలియాలి.

గో పరిరక్షణ అనగానే ఆర్ఎస్ఎస్ చేసే తప్పుడు ప్రచారమే గుర్తొస్తుంది. నిత్యం గోవధను అడ్డుకుంటున్నట్టు నానాయాగి చేస్తుంటారు. దేశవ్యాప్తంగా విశ్వమంగళ గోగ్రామ యాత్ర పెద్దపెత్తున నిర్వహించారు. గోవు ద్వారా కలిగే ప్రయోజనాలు ఎన్నో ఉన్నాయని, ‘గో మూత్రం’ తాగితే ఆరోగ్యానికి మంచిదని, ఆవు పేదతో పేష్టు చేయొచ్చని, గోమూత్రం, పేదతో సేంద్రీయ ఎరువులు తయారు చేయొచ్చని చెప్పారు. గోమాత దేవతలతో సమానమని ప్రచారం

చేశారు. ‘గోవు దేవత కదా. మీ ఇళ్లల్లో ఎవరైనా ఆవును పెంచుతున్నారా’ అని ఒక ఆర్ఎస్ఎస్ సమావేశంలో అడిగాను. హాజరైన 150 మంది తమ ఇంట్లో గోవు లేదని చెప్పారు. ‘మరయితే గోవులో ఇన్ని లాభాలున్నప్పుడు మీరే పెంచుకో వచ్చు కదా’ అని అడిగాను. ‘ఇంట్లో గోవును ఎక్కడ పెంచాలి, దాని పేద ఎక్కడ వేయాలి’ అని నాపైన సీరియస్ అయ్యారు. దీన్నిబట్టి ఇది చెప్పడానికే కానీ, ఆచరించడానికి కాదు అని నాకు అర్థమైంది.

దేశంలో ఆర్ఎస్ఎస్ బలంగా ఉన్న బిజెపి పాలనలో ఉన్న గుజరాత్ నుంచే గో మాంసం ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి అవుతోంది. గోవధ నిషేధం పేరుతో ముస్లిములు, దళితులు, ఇతర మైనారిటీలపై దాడులు సాగించే ఆర్ఎస్ఎస్ గుజరాత్ జోలికి ఎందుకు పోవడం లేదు? నిజంగా గోవధ నిషేధంపై చిత్తుపడ్డి ఉంటే ముందుగా గుజరాత్లోనే గోవధ నిషేధించాలి. అలా ఎందుకు చేయడం లేదు?

2014 ఎన్నికలకు ముందు తెలంగాణలో ఆర్ఎస్ఎస్ ముఖ్య కార్యకర్తలను పిలిచి ఈసారి బిజెపిని గెలిపించుకోవాలని, లక్ష్యాలను సాధించుకోవాలని చెప్పారు. అయోధ్యలో రామ మందిరం, 370 ఆర్థికల్, గోవు ఈ మూడింటినీ లక్ష్యాలుగా పెట్టుకోవాలని చెప్పారు. ఎన్నికలకు ముందు ‘విభాగ’ ఆపై స్థాయి కార్యకర్తలందరికీ బిజెపి ప్రభుత్వం 50 వేలు సెల్ ఫోన్లు (ఒక్కొక్కటి రూ. 10 వేలు విలువైనది) ఇచ్చింది. ఆ ఎన్నికల్లో బిజెపికి పూర్తి మెజారిటీ వచ్చింది. ఎన్నికలయ్యాక ప్రచారకేలతో బర్బత్పురాలోని కేశవ నిలయంలో ఒక ప్రాంతం సమావేశం జరిగింది. రామమందిరం, 370 ఆర్థికల్, గోవులపై ఇచ్చిన హామీలను నెరవేర్చాలని ఆ సమావేశంలో ‘సర్ సంఘచాలక్’ను అడిగాం. దానికి మోహనీజీ భాగవత్ - ‘ఇప్పుడు మాట్లాడటానికి ఇది సమయం కాదన్నాడు. ‘గత రెండేళ్లుగా దీనిపై ఉద్యమం ఎందుకు చేశాం’

అని నిలదీశాము. ‘తర్వాత మాట్లాడదాం’ అని ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేదు. ఇందులో మోసం ఉందని మాకు అర్థమైంది. వెంకయ్య నాయుడు, మురళీధరరావు, కిషన్ రెడ్డి, దత్తాత్రేయ తదితరులను కూడా అడిగాము. ‘ఇది పొలిటికల్ స్టంట్. రాజకీయాంగా ఎన్నో చెప్పాలి. లేకపోతే గెటినీ కాలేము’ అని వారి వద్దనుంచి సమాధానం వచ్చింది. మేము పనిచేస్తున్నది ఇలాంటి నాయకుల పదవుల కోసమేగాని, దేశభక్తి కోసం కాదని అప్పుడు మాకు అర్థమైంది.

హత్యా రాజకీయాలు

ఆర్ఎస్ఎస్ ఎవరినైనా హత్య చేయదలి చిందంటే ఆ ప్రాంత కమిటీలో చర్చించి, నేరం తమ మీదకు రాకుండా ఒక కొత్త హిందూత్వ సంస్థను సృష్టించి, దానిద్వారా హత్య చేయస్తారు. తర్వాత ఆ సంస్థతో తమకు ఎలాంటి సంబంధమూ లేదని ప్రకటిస్తారు. హంతకులకు డబ్బులు, అమ్మాయిలను సరఫరా చేస్తుంది. వీరికి సమాజంలో రౌడీలతో సంబంధాలు ఉంటాయి. ప్రతి సంవత్సరమూ ఎవరెవరిని చంపాలో జాబితా తయారు చేస్తారు. జాబితా ప్రకారం.. ఒకరని కూడా వదిలిపెట్టకుండా చంపుతారు. క్రైస్తవ పాస్టర్లను, ముస్లిములను, ఆర్ఎస్ఎస్ వ్యతిరేక రచయితలను హత్య చేస్తారు. వీటికోసం కోట్లాది రూపాయలు ఖర్చు చేస్తారు. వీరు చేసిన హత్యలు ఎక్కడా బయటకు రావు. కల్బుర్గీ, గౌరిలంకేష్ హత్యలు కూడా ఆ కోవలోనివే. హైదరాబాద్లోని ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో బీఫ్ ఫెస్టివల్ ను నిర్వహించిన కొద్దిమందిని చంపేందుకు ప్రయత్నించి విరమించుకున్నాము. దీనికి ప్రధాన సూత్రదారి మాజీ ప్రాంత కార్యవాహి ఎక్కా చంద్రశేఖర్ జీ. భారతీయ సంస్కృతికీ, ఆర్ఎస్ఎస్ కు ఎలాంటి పోలికా లేదు. హింస, భౌతిక నిర్మూలన దీనికి నిత్యకృత్యాలు. ఈ సంస్థ హిందూ మత ఆచారాలకూ, సంప్రదాయాలకూ వ్యతిరేకమైనది. యూరప్ లోని ఫాసిస్టు తరహా సంస్థ ఇది.

భారతీయ కిసాన్ సంస్థ ప్రాంత సంఘటన కార్యదర్శి (పేరు కంచం వేణుగోపాల్) కడప లాడ్జ్ లో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఆయన ఎందుకు చనిపోయాడో ఇప్పుటికీ ఆధారాలు చెప్పలేదు. కడపలో ఒక కార్యకర్త రైలు కిందపడి చనిపోయాడు. వరంగల్ కార్యాలయంలో కృష్ణ మూర్తి ఒంటిపై కిరోసిన్ పోసుకుని నిప్పుంటించుకొని చనిపోయాడు. వీరందరూ ఆర్ఎస్ఎస్ ని వ్యతిరేకించిన వారే. ఆర్ఎస్ఎస్ ని ఎవరైనా వ్యతిరేకిస్తే నిక్షాణాలు, ఆధారాలు లేకుండా వారి జీవితాలు ముగిసిపోతాయి. ✽

రాజకీయ చదరంగంలో పావు సర్దార్ పటేల్

లైలా బవదమ్

రచయిత
ప్రముఖ పాత్రికేయురాలు

సర్దార్ పటేల్ విగ్రహాన్ని మొదట చూడటం తోనే వింతగా అనిస్తుంది. ప్రారంభోత్సవానికి ముందే విగ్రహం దుమ్ముతో కప్పబడి వున్నది. ఎత్తు పల్లాలుగా వున్న దారిలో వెళుతుండగా చెట్ల వెనుక నుండి విగ్రహం కనిపించి, కనిపించనట్లుగా వున్నది. విగ్రహం 7 కి.మీ.ల దూరం నుండి స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. కానీ పెద్ద, వయస్సు మీరిన చెట్లు చిన్నవిగా కనిపిస్తాయి. చుట్టుప్రక్కల పర్వతాలతో సమంగా విగ్రహం కనిపిస్తుంది. శాస్త్రీయ విజ్ఞానం ద్వారా ఏర్పాటు చేయబడిన ఒక అద్భుతాన్ని చూస్తున్నామన్న ఒక కనీస భావనను కలిగించాలి. కానీ దానికి బదులుగా, చుట్టు ప్రక్కల జరిగిన వినాశనం మరియు చూడతరంగా లేని నాగరికతలు ప్రాధాన్యతను సంతరించుకున్నాయి. అక్కడే విగ్రహం కూడ వున్నది. ఆ ముఖం యొక్క చురకుదనపు వ్యక్తీకరణ విగ్రహంలో ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఆ మహామనిషి అలక్ష్యం చేయబడినట్లుగా అనిపిస్తుంది. విగ్రహంలో ముఖం చిరచిరలాడుతున్న వ్యక్తీకరణలు కనిపిస్తున్నట్లుగా 3.2 కి.మీ.ల దూరంలో నిత్యం సర్దార్ సరోవర్ ద్యామను చూస్తూ యిబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్న ఒక నిరసనకారుడు ఎగతాళిగా పేర్కొంటాడు. వాస్తవానికి వెనుకవైపు నుండి ఒక అసాధారణ డిజైన్ ద్వారా దారి ఏర్పాటు చేయాలని నిర్ణయం తీసుకోబడింది. ఎందుకంటే ఆ విగ్రహం ఆనకట్టవైపు వున్నది. ఇంజనీర్లు విగ్రహం వున్న స్థితిపై స్పష్టంగా హెచ్చరించారు. అందువలన ఉక్కుమనిషి అయిన సర్దార్ పటేల్ చురుకుదనాన్ని వ్యక్తీకరించని స్థితిలో విగ్రహం వున్నది.

అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ఐక్యతా విగ్రహం ఏర్పాటు చేసిన స్థలంలో అడవి కాపాడబడుతూ వచ్చింది. ఒక పోలీస్ చెక్పోస్ట్తో పాటుగా, ఒక మైదానాన్ని చదునుచేసి దాని చుట్టూ సున్నం వేసిన యిటుకలతో బోర్డర్

ఏర్పాటుచేసి, అది అందరి దృష్టిలో పడే విధంగా తయారు చేయబడింది. యిప్పుడు నర్మదా నదీతీరంలో నిలబెట్టిన విగ్రహం వున్నటువంటి, కిరీటం ఆకారంలో వున్న ద్వీపం అయిన సాధుబెట్ లో ఒంటరిగా నివసించిన సాధువులను బలవంతంగా ఖాళీ చేయించడం జరిగింది. 70 మీ.ల పర్వత ప్రాంతంలో 15 మీటర్లు చదునుచేసి మిగిలిన 55 మీటర్ల ఎత్తులో ఒక వేదిక ఏర్పాటు చేయబడింది. దీనిపైనే ఐక్యతా విగ్రహం వున్నది. యిది 182 మీటర్ల ఎత్తువున్న సర్దార్ పటేల్ విగ్రహం. దీని పునాదితో కలుపుకొని మొత్తం 237 మీటర్లతో ఒక పెద్ద నిర్మాణంగా తయారయ్యింది. దీని కోసం చుట్టుప్రక్కల పరిసరాలు మొత్తం ధ్వంసం చేయబడినాయి. ప్రకృతినిష్ఠమైన సౌందర్యం, వేల టన్నుల కాంక్రీట్, వంతెనలు, రోడ్లు, వేదికలు, ప్రదర్శనశాలలు, అతిథి గృహాలు, హెూటళ్ళతో మార్చివేయబడినది.

అక్టోబర్ 31వ తేదీన సర్దార్ పటేల్ 143వ జన్మదినం సందర్భంగా ప్రధాని నరేంద్ర మోడీ గుజరాత్ రాష్ట్రంలోని నర్మద జిల్లాలో విగ్రహాన్ని ఆవిష్కరించినాడు. ఐక్యతా విగ్రహం అనేది బిజెపి తరహా జాతీయవాదం వైపు రాజకీయ చదరంగంలో వేసిన మరొక అడుగు. 2014 ఎన్నికలలో మోడీ ప్రచారానికి ముందే ఈ స్థలం ఎంపిక చేయబడింది. యిప్పుడు 2019 ఎన్నికలకు ముందు విగ్రహం ఆవిష్కరించబడింది. కాంగ్రెస్ మహా నాయకులైన మహాత్మా గాంధీ, సర్దార్ పటేల్ భావాలను గుజరాతీ మూలం ముసుగులో మోడీ, అతని బృందం నెమ్మదిగా వారి అపసరాల కొరకు వినియోగించుకుంటున్నారు. (ముఖ్యంగా ఆగ్రహం తెప్పించే విషయం ఏమంటే, సర్దార్ పటేల్ ఆర్ఎన్ఎస్ యొక్క హిందూ మత ఛాందసవాద దార్శనికతకు వ్యతిరేకంగా ఎం.ఎస్. గోల్వాలార్ కు ఒక లేఖ

(వ్రాసినాడు. భారత జాతి సమగ్రత కొరకు పని చేయాలని పటేల్ గోల్వాలర్ ను కోరినాడు). విగ్రహం ఏర్పాటు గురించి మోడీ మాట్లాడిన సందర్భంలో, చరిత్రలో సర్దార్ పటేల్ కు తగిన స్థానాన్ని కల్పించడంలో బిజెపిని, తనను తాను ప్రథములుగా చెప్పుకుంటాడు. బిజెపి ప్రధాన ఉద్దేశ్యం ఏమంటే, తానే (బిజెపి) అందరు గొప్ప నాయకులకు అన్ని ఘనతలను సమకూర్చినట్లు చిత్రించుకోవడం, కాంగ్రెస్ ను ఒక కుటుంబ పార్టీగా చిత్రించడం. కానీ కాంగ్రెస్ పార్టీ అధ్యక్షుడు రాహుల్ గాంధీ ఈ విధంగా ట్వీట్ చేసినాడు. “సర్దార్ పటేల్ విగ్రహం ఆవిష్కరించబడుతున్నది, కానీ ఆయన సహాయంతో నిర్మించబడిన ప్రతి వ్యవస్థ నాశనం చేయబడుతున్నది”, వ్యంగ్యంగా పేర్కొంటాడు.

లాంఛన ప్రారంభోత్సవానికి 12 రోజుల ముందు గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రి విజయ్ రూపాని రాష్ట్రవ్యాప్తంగా సర్దార్ పటేల్ యొక్క ఐక్యతా సందేశాన్ని వ్యాప్తిచేసే ఉద్దేశ్యంతో ఏర్పాటు చేసిన ‘ఏకీకా యాత్ర’ ను బార్ణాలీలో జెండా ఊపి ప్రారంభించినాడు. దక్షిణ గుజరాత్ లోని బార్ణాలీలోనే వలస పాలనకు వ్యతిరేకంగా సర్దార్ పటేల్ సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించినాడు. ‘ఏకీకా యాత్ర’ బిజెపి యొక్క 2019 లోక్ సభ ఎన్నికల ప్రచారం యాత్ర అని నిస్సంకోచంగా చెప్పవచ్చు. 5000 గ్రామాలను చుట్టివేస్తూ, పటేల్ విగ్రహం ఒక ప్రత్యేక తరహా విగ్రహమని తెలియపరుస్తూ, ఈ యాత్ర గుజరాత్ లోని 26 నియోజకవర్గాలను కవర్ చేయడం జరిగింది. రూపాని మోడీని పటేల్ తో సమానంగా పోలుస్తూ, మోడీ ఉక్కుమనిషి యొక్క బరువు బాధ్యతలను చేపట్టినట్లు పేర్కొంటాడు. పటేల్ 562 సంస్థానాలను భారతదేశంలో విలీనం చేసినట్లుగానే, మోడీ దేశంలోని అన్ని కులాలను ఐక్యం చేసే లక్ష్యంతో ఉంటున్నట్లు

“విగ్రహ నిర్మాణానికి వ్యతిరేకత తెలియజేయడం వారి హక్కుల పోరాటంలో ఒక భాగం మాత్రమే. అక్టోబర్ 31న వేల కొలది గిరిజన ప్రజలు నిరసన తెలుపడానికి గుమికూడినారు. వారు నలుపు రంగు బెలూన్లను ప్రాజెక్ట్ కు వీలైనంత సమీపంలో వున్న చెట్లకు కట్టినారు. కాలుతున్న టైర్లను రోడ్డుపై పడవేసి రోడ్డును దిగ్బంధించినారు. మోడీ బొమ్మలున్న వాల్ పోస్టర్లను నలుపుచేసి, కొన్నింటిని చింపివేసినారు.”

సర్దార్ పటేల్ విగ్రహం

పేర్కొంటాడు.

ఆదివాసీలు, పర్యావరణ కార్యకర్తల నుండి ప్రాజెక్ట్ పట్ల ప్రతిఘటన వ్యక్తమవుతూ వస్తుంది. యిది వారు చిరకాలంగా చేస్తున్న పోరాటం. ఎందుకంటే రాష్ట్రం యొక్క బలం ప్రాజెక్ట్ లోనే వున్నది. 1960లో సర్దార్ సరోవర్ డ్యాం కొరకు భూసేకరణ చేసినప్పటి నుండి ఆదివాసీలు పోరాడుతున్నారు. ఆనంద్ మజ్గోంకర్ అనే కార్యకర్త వడోదరా నుండి ఈ విధంగా పేర్కొంటాడు. “సర్దార్ సరోవర్ సిబ్బంది కాలనీల కొరకు సేకరించబడిన మొదటి ఆరు గ్రామాలు ప్రాజెక్ట్ ప్రభావిత గ్రామాలుగా గుర్తించబడలేదు. ప్రాజెక్ట్ ప్రభావిత గ్రామాలుగా గుర్తించబడిన 19 గ్రామాలు పోరాడుతున్నాయి. ఎందుకంటే వారికి పదే పదే చేసిన వాగ్దానాలు అమలు జరపబడలేదు. గరుడేశ్వర్ అడ్డుకట్ట ప్రభావిత ఏడు గ్రామాలు వాటి హక్కుల కొరకు పోరాడుతున్నాయి. ప్రధాన కాలువకు కుడివైపు తీరంలోని 28 గ్రామాలలో నీరు ప్రవహిస్తుంది. కానీ వర్షాలు లేని కాలంలో వారికి ఒక్క చుక్క నీరు కూడ అనుమతించడం లేదు. ఆ గ్రామాల ప్రజలు కూడ పోరాడాలని తీర్మానించుకున్నారు.

విగ్రహ నిర్మాణానికి వ్యతిరేకత తెలియజేయడం వారి హక్కుల పోరాటంలో ఒక భాగం మాత్రమే. అక్టోబర్ 31న వేల కొలది గిరిజన ప్రజలు నిరసన తెలుపడానికి గుమికూడినారు. వారు నలుపు రంగు బెలూన్లను ప్రాజెక్ట్ కు వీలైనంత సమీపంలో వున్న చెట్లకు కట్టినారు. కాలుతున్న టైర్లను రోడ్డుపై పడవేసి రోడ్డును దిగ్బంధించి నారు. మోడీ బొమ్మలున్న వాల్ పోస్టర్లను నలుపుచేసి, కొన్నింటిని చింపివేసినారు. ఆ చర్యలకు ప్రతిస్పందనగా నర్మదా జిల్లా పోలీసులు 90 మంది కార్యకర్తలను నిర్బంధించినారు. “భూములు, జీవనాధారం కోల్పోయిన గిరిజన ప్రజలకు ఇది విషాదకరమైన రోజు”, అని ఒక గిరిజన నాయకుడైన డాక్టర్ ప్రఫుల్ వాసవ పేర్కొన్నాడు. “ప్రాజెక్ట్ ప్రభావిత 72 గ్రామా లలో ఆహారం వండుకోలేదు”, అని ఆయన అన్నాడు. ఏకీకృత యాత్ర కొరకు ఏర్పాటుచేసిన పోస్టర్లను ఆదివాసీలు చింపివేస్తే, వాటి స్థానంలో స్వాతంత్ర్యం కొరకు పోరాడిన గిరిజన నాయకు డైన బిర్సా ముండ చిత్రాలతోపాటు, మోడీ, రూపాని చిత్రాలు (చిన్నవి) వున్న పోస్టర్లను గుజరాత్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది అని డాక్టర్ ప్రఫుల్ వాసవ అంటాడు. ఆదివాసీలు చిన్న చిత్రాలను చింపివేయడం ద్వారా ప్రతిస్పందించినారు.

22 గ్రామాల సర్పంచ్ లు ప్రధానమంత్రికి వ్రాసిన బహిరంగ లేఖలో ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు. “మేము ప్రాథమిక సౌకర్యాలైన పాఠశాలలు, ఆసుపత్రులు, త్రాగునీరు కొరకు పోరాటం కొనసాగిస్తుంటే, మీరు ఒక విగ్రహం, దాని ఆవిష్కరణ కొరకు కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు పెడుతున్నారు. మా జిల్లాలో మా ప్రాంతానికి మీరు రావడాన్ని మేము స్వాగతించం. యిది మేం హృదయ భారంతో మీతో చెబుతున్న మాట. మాకు భూమి, నీరు, అడవి, మేము పూజించే ప్రకృతి వనరులు. మీరు వాటిని సర్దార్ సరోవర్

డ్యాం, ఐక్యతా విగ్రహం పేరుతో నాశనం చేశారు”. డ్యాంకు చాలా దగ్గరలో ఉన్నప్పటికీ, వారి గ్రామాలకు త్రాగునీరు, సాగునీరు లేకుండా పోయింది. వాస్తవానికి డ్యాం నుండి వారు నీటిని వాడుకుంటే, వారు నిర్బంధించబడతారు.

75,000 పైగా గిరిజన ప్రజలపై విగ్రహ నిర్మాణ ఏర్పాటు ప్రభావం చూపింది. మహేష్ తడ్డి అనే ఆదివాసీ కార్యకర్త కుటుంబం సర్దార్ పటేల్ ప్రాజెక్ట్ వలన నిరాశ్రయమైనారు. మరల తిరిగి విగ్రహ నిర్మాణం వలన ఆ కుటుంబ సభ్యులు నిరాశ్రయమయ్యారు. ముంపు ప్రభావిత ప్రాంతాలలో నిరాశ్రయమైన ప్రజలందరూ నిరాహార దీక్షలు చేసినారు. ఉత్తరాలు వ్రాసినారు. ప్రభుత్వ అధికారులను కలిసినారు. ప్రదర్శనలు చేసినారు. కానీ ఏ విధమైన ప్రయోజనం లేకుండా పోయింది. పున్నాభాయ్ తడ్డి నవగాం మాజీ సర్పంచ్ 1960లో సర్దార్ సరోవర్ డ్యాం నిర్మాణానికి ఉద్దేశించిన ప్రాంతం ఈ నవగాం. తరువాత 7 కి.మీ.లు కెవాడి యాకు మారింది. తోటి ఆదివాసీల లాగానే తడ్డిలు వ్యవసాయదారులుగా సెటిల్ అయినారు. నర్మదా నదీ తీరాన వున్న సారవంతమైన భూమిలో పత్తి, కూరగాయలు, వివిధ రకాల పండ్లు పండించేవారు.

నిర్మాణానికి సంబంధించిన పనిముట్లు పెట్టుకోవడానికి యిచ్చిన భూములను తిరిగి యిస్తారన్న అవగాహనతోనే భూములు యిచ్చిన రైతులు వున్నారు. కానీ అది జరగలేదు. సుమారు 20 కుటుంబాలు వారి భూమి కొరకు యిప్పటికీ పోరాడుతున్నారు. ఈ సమస్యను యింతటితో ముగించడానికి ప్రభుత్వం మొత్తంగా 5 నుండి 7 లక్షల రూపాయలను యివ్వ చూపింది. కానీ దీనికి వారు తమ ఆస్తిని తక్కువ అంచనా వేయడమే అని అభిప్రాయపడినారు. యిప్పుడు ఆ భూమి ప్రస్తుతం ఐక్యతా విగ్రహ నిర్మాణ జోన్ క్రిందకు వచ్చింది. బహుశా దానిని సర్వ్యాంగ సుందరంగా తీర్చిదిద్దడానికి గానీ, అతిథి గృహాన్ని నిర్మించడానికి గానీ ఉపయోగించవచ్చు. యిప్పటికే రెండుసార్లు నిరాశ్రయమైన మహేష్ తడ్డిలలాంటి ఆదివాసీలకు ఆ భూమి ఎట్టి పరిస్థితులలో తిరిగి యివ్వబడదు. అతడు, యితరులు ఎవరికీ చెందని భూమిని సాగుచేసుకుంటూ జీవనం సాగిస్తూ వచ్చినారు. కానీ యిప్పుడు ఆ ప్రాంతం అంతా వర్తక సంబంధమైనదిగా అందరి దృష్టి పడడంతో, ఆ భూమి ప్రతి అంగుళం డబ్బుగా మారింది. యిప్పుడు దానిని సాగు చేసుకోవడం అంటే ప్రభుత్వ ఆగ్రహానికి గురికావడమే.

విగ్రహం ఏర్పాటుచేసిన ప్రాంతంలో

కనిపించే కళాఖండాలు గిరిజన సంస్కృతికి అద్దం పట్టే విధంగా వున్నది. వారి భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టబడిన ఆదివాసీలు, వారి పంటలు నాశనం కావడంతో వారి గుడిసెల ముందు ఒక గందరగోళ స్థితిలో కూర్చున్నారు. అప్పటి వరకు కనిపించిన ప్రకృతి అందాలు, చెవులకు వినిసాంపైన ప్రకృతి గల గలలు, కిల కిలలు నాశనం చేయబడినాయి. వారి యింటి ముందు వుండవలసిన వేపచెట్లకు బదులుగా గుంటలు త్రవ్వే యంత్రాలున్నాయి. వారి పంట చేలల్లో తాత్కాలిక నిర్మాణాలతో వున్న కార్యాలయాలు వెలసినాయి. నిర్మాణ ప్రాంతంలో కొద్దిమందికి మాత్రమే ఉద్యోగాలు కల్పించినారు. “ప్రతిరోజు నేను పనికోసం అక్కడకు వెళ్ళడం, వారు నన్ను నిరక్షరాస్యురాలివి అనడం” జరిగిందని ఒక మహిళ పేర్కొన్నది. “మట్టి, ఇటుకలు మోయడానికి నీకు ఎంత చదువు అవసరం? ఇతర రాష్ట్రాల నుండి పనికి వచ్చిన వారు ఏం చదువుకున్నారు?”. ప్రభుత్వం 15,000 పైన ఉద్యోగాలు ఆదివాసీలకు కల్పిస్తామని వాగ్దానం చేసింది. ఇంత వరకు ఆ పనిచేసిన ఆనవాల్ లేవు.

‘మేక్ ఇన్ ఇండియా’ ను ప్రచారం చేసిన ప్రభుత్వం, సర్దార్ పటేల్ విగ్రహాన్ని చైనాలో పోత పోయించడం హాస్యాస్పదం. లాద్విస్ & టాట్రో చైనాకు చెందిన ఫౌండరీ, విగ్రహం యొక్క కంచు తొడుగును పోత పోస్తుందని సిఫార్సు చేసినారు. భారతదేశంలో అత్యవసరంగా ఆ పని చేయగలిగిన వారివ్వరూ లేరని వారన్నారు. నిర్మాణం ప్రారంభమైన తొలిరోజులలో మోడీ ఇసుము కొరకు చొరవ చూపించినాడు. దేశవ్యాప్తంగా వున్న ప్రతి రైతు ఒక ఇసుప వ్యవసాయ పరికరం దానంగా యివ్వాలని పిలుపునిచ్చాడు. సర్దార్ పటేల్ కు ఉక్కు మనిషి అన్న పేరుతోపాటు, ఆయనకున్న వ్యవసాయ నేపథ్యానికి గుర్తుగా ఆ పిలుపునిచ్చినాడు. చివరకు దాదాపు 135 టన్నుల ఇసుము దానంగా వచ్చింది. ఆ ఇసుము తక్కువ రకం కావడం మూలంగా ప్రధానమైన విగ్రహానికి దానిని ఉపయోగించకుండా, దానిని పునాదికి ఉపయోగించడం జరిగింది.

ప్రజా ఉద్యమాల జాతీయ సంస్థకు చెందిన మేధా పాట్కార్ సర్దార్ పటేల్ కు వ్రాసిన బహిరంగ లేఖలో సర్దార్ పటేల్ యొక్క వారసత్వం, భావాలను ఈ విగ్రహం ఎగతాళి చేస్తుందని పేర్కొన్నది. ఆమె యింకా యీ విధంగా పేర్కొన్నది. “మీ యొక్క క్రోత్త అవతారాన్ని ఎవరు నిర్మించినారో ఊహించగలరా? అనేక మంది చైనీయులు, ఆదివాసీలు, దేశవ్యాప్తంగా వున్న

“ఎవరి ఫ్లాన్? మీ విగ్రహం నిలబడబోయే భూమి, నది, అడవులు అన్నీ ఆదివాసీలకు చెందినవే. ఆ ప్రజలనే మీ ప్రభుత్వం మరియు అప్పటి నాయకులైన మహాత్మా గాంధీ నుండి జవహర్ లాల్ నెహ్రూ వరకు హక్కులున్న గ్రామస్తులుగా, రిపబ్లికన్లుగా గుర్తించి పంచశీల సూత్రాల ద్వారా వారికి భద్రతను ఏర్పాటు చేసినారు.”

కార్మికులు ‘సాధుబెట్’ పర్వత ప్రాంతంలోని ఆదివాసీల దేవత సాక్షిగా రేయింబవళ్ళు కట్టించినారు. ఎవరి భూములలో ఈ విగ్రహ నిర్మాణం జరిగిందని మీరు తప్పకుండా అడుగుతారు. ఎవరి ఫ్లాన్? మీ విగ్రహం నిలబడబోయే భూమి, నది, అడవులు అన్నీ ఆదివాసీలకు చెందినవే. ఆ ప్రజలనే మీ ప్రభుత్వం మరియు అప్పటి నాయకులైన మహాత్మా గాంధీ నుండి జవహర్ లాల్ నెహ్రూ వరకు హక్కులున్న గ్రామస్తులుగా, రిపబ్లికన్లుగా గుర్తించి పంచశీల సూత్రాల ద్వారా వారికి భద్రతను ఏర్పాటు చేసినారు. మీరు ఒకసారి సంస్థానాలను ప్రజాస్వామ్యంతో విలీనం చేసిన మీ కార్యాన్ని, ఐక్యత కొరకు స్వచ్ఛందంగా త్యాగాలు చేసే విధంగా ప్రజలను ఒప్పించిన మీ చర్యను గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. వారు బలహీన, అణగారిన వర్గాల ప్రజల యొక్క జీవిత సర్వస్వం అయిన భూమి, నీరు, నదులు, అడవులను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఆరు గ్రామాలలోని వారి భూమిని 1894వ సం.లోని బ్రిటీష్ చట్టాన్ని అనుసరిస్తూ చట్ట విరుద్ధంగా లాక్కున్నారు. 1961లో ఒక ఎకరానికి నామ మాత్రపు ధర రు. 80/- నుండి రు.200/- వరకు చెల్లించినారు. యిప్పుడు ఆ భూములను విలాసవంతమైన హోటళ్ళ కొరకు

‘శ్రేష్ఠ భారత్’ లేక ‘స్వామి నారాయణ కాంప్లెక్స్’ పేరుతో మళ్ళించినారు. మీరు రైతుల యొక్క వ్యవసాయ భూములను తిరిగి తెప్పించడంలో కృతకృత్యులైనారు. రైతులు కూడ దౌర్జన్యకరమైన పన్నుల చెల్లింపును తిరస్కరించినారు. అటువంటి మీరు 2013 చట్ట ప్రకారం ఏ విధమైన నష్ట పరిహారంగానీ, ప్రత్యామ్నాయ భూమిని గానీ చూపించబడకుండా, 7 లక్షల పరిహారానికి ఒప్పుకోమని ఒత్తిడి చేయబడుతున్నా గానీ అంగీకరించని గిరిజనుల కొరకు మీరు క్రిందకు వచ్చినారు. టూరిజం కొరకు గిరిజనుల భూములను లాక్కొని మోసగిస్తున్నారు. మీ పేరు మీద చెబుతున్న విషయాలను మీతో పంచుకోవడానికి నేను చలించిపోయినాను. షాపింగ్ మాల్స్, 5 లేక 7 నక్షత్రాల హోటళ్ళు, విలాసవంతమైన అతిథి గృహాలు, హెలిప్యాన్లు, రాష్ట్రాలకు సంబంధించిన భవనాలు, దుకాణాలు, మార్కెట్లు, ఫుడ్ షాజులు మొదలైనవి అన్నీ ఏర్పాటు చేయబడుతున్నాయి. మీ పేరుతో వున్న డ్యాం ప్రభావంతో నష్టపోయే 35,000 కుటుంబాలు యిప్పటికీ పూర్తి, సరియైన పునరావాసం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాయి”.

పర్యావరణానికి సంబంధించి:

‘మార్క్సిస్టు’కు మీ సందేహాలు రాయండి!

‘మార్క్సిస్టు’ సైద్ధాంతిక మాసపత్రికలో సిపిఐ(ఎం) పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు బివి రాఘవులు ప్రతినెలా పాఠకుల సందేహాలకు సమాధానాలిస్తున్న సంగతి మీకు తెలుసు. ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ, జాతీయ, రాష్ట్ర రాజకీయ పరిణామాలపై మీ సందేహాలను నివృత్తి చేసుకు నేందుకు ప్రశ్నలను రాసి పంపండి! ప్రతినెలా 20వ తేదీలోపు మీ ప్రశ్నలు మాకు చేరితే తదుపరి సంచికలో రాఘవులు సమాధానాలు లభిస్తాయి. మీ ప్రశ్నలు అందాల్సిన చిరునామా!

**ఎడిటర్, మార్క్సిస్టు (సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక), ఎం.బి. విజ్ఞానకేంద్రం,
డోర్ నెం. 27-30-3, ఆకులవారి వీధి, గవర్నర్ పేట, విజయవాడ-520 002**

“మీ పేరు మీద చెబుతున్న విషయాలను మీతో పంచుకోవడానికి నేను చలించిపోయినాను. ఫోపింగ్ మార్ట్స్, 5 లేక 7 నక్షత్రాల హోటళ్ళు, విలాసవంతమైన అతిథి గృహాలు, హెలిప్యాడ్లు, రాష్ట్రాలకు సంబంధించిన భవనాలు, దుకాణాలు, మార్కెట్లు, ఫుడ్ షాజాలు మొదలైనవి అన్నీ ఏర్పాటు చేయబడుతున్నాయి. మీ పేరుతో వున్న డ్యాం ప్రభావంతో నష్టపోయే 35,000 కుటుంబాలు యిప్పటికీ పూర్తి సరియైన పునరావాసం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాయి.”

నదీ తీరంలో నిర్మించబడుతున్న విగ్రహం, కొత్త రహదారులు, విశాలమైన సూతన రాష్ట్ర అతిథి గృహాలు, మల్టీస్టార్ హోటళ్ళు, బోటింగ్ కొలను, ఒక అడ్డుకట్ట మొదలగు నిర్మాణాలున్న ప్రాజెక్టులో చాలా తీవ్రమైన పర్యావరణ అతిక్రమణలు వున్నాయి. అన్నింటికీ పర్యావరణ అనుమతులు అవసరం, కానీ ఏ విధమైన అనుమతులు పొందలేదు. వడోదరాకు చెందిన పర్యావరణవేత్తలు అనుమతులు లేవని సవాల్ చేస్తూ వేసిన పిటిషన్లను గుజరాత్ హైకోర్టు National Green Tribunal (NGT) వెస్ట్ జోన్ కోర్టివేసినాయి. కానీ కోర్టివేతలో NGT ఈ విధంగా పేర్కొన్నది: “వాస్తవ పరిస్థితిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటూ అప్లికేషన్ నెం.32/2015 కోర్టివేయబడింది. (గుజరాత్ ప్రభుత్వం లార్సెన్ & టొట్రోకు వర్గ

ఆర్డర్ అప్పగించిన ఆరు నెలల తరువాత పిటిషన్దారులు NGT ని కలిసినారు). ఇక్కడ కొన్ని వక్రీకృతులున్నాయి. డాక్టర్ ప్రఫుల్ వాసవ ఈ విధంగా పేర్కొన్నాడు: “మొదట వారు నదీని నీటితో నింపి సహజంగా వచ్చే నీటిని నిలుపుదల చేసినారు. ఆ తరువాత వారు ఒక పడవ కొలనును సృష్టించి దానిని నీటితో నింపినారు. దానితో పడవ విగ్రహం చుట్టూ తిరుగ గలుగుతుంది. దీని కొరకు వారు మా పత్తి చేలను వరదలతో ముంచెత్తినారు. తరువాత వారు చెట్లను పీకించివేసి, చేలో పంటను అణగద్రొక్కినారు. దాని తరువాత వారు 17 కి.మీ.ల పొడవున ఒక పూల లోయను చుట్టూ సృష్టించి ఆ ప్రాంతంలో సహజంగా పెరుగని పూల మొక్కలను నాటినారు.” విగ్రహం చుట్టూ ప్రకృతి చాలా చక్కగా, జాగ్రత్తగా

సృష్టించబడింది. యిదంతా ఎక్కువ భాగం పూల కుండీలలోనే జరిగింది. యిది మొత్తంగా చుట్టు ప్రక్కల వ ర్యావరణానికి క్రొత్తదనం తీసుకువచ్చింది. పెద్ద పెద్ద చెట్లు కూల్చబడి నాయి. ప్రత్తి చేలు మొత్తం వరదలతో నిండి పోయినాయి. వాటి స్థానంలో పూల తోటలు వచ్చినాయి.

అప్పుడే నరకదం వల్ల చెట్ల మొదళ్ళు యింకా పచ్చగానే వుండి సాధుబెట్ హైవేలోని నాలుగు లైన్ల రోడ్డులో కనిపిస్తున్నాయి. పంట చేలో త్రవ్వబడిన మేలు రకం మట్టితో రోడ్ల మధ్య వున్న డివైడర్లలో అలంకార ప్రాయమైన మొక్కల పెంపకానికి నింపించబడింది. ఐక్యతా విగ్రహం ఒక టూరిజం కేంద్రంగా అభివృద్ధి చేయబడింది. అక్కడి నుండి వడోదరా లోని విమానాశ్రయానికి 4 గం.ల ప్రయాణం. ఈ ప్రాంతాన్ని సందర్శించడానికి ఒక వ్యక్తికి సగటున రు.600/-, పైన వున్న కళాత్మక దృశ్యాలను వీక్షించడానికి, భోజనానికి, బోటు షికారుకు అయ్యే టికెట్ ఖర్చు రు.350/- అవుతుంది.

ఐక్యతా విగ్రహం నుండి క్రిందకు వెళ్ళే క్రమంలో ఈ వ్యాసకర్త అక్కడున్న అందమైన ప్రదేశాన్ని చూడడం కొరకు కొద్దిసేపు ఆగినాడు. ఒకప్పుడు అందమైన అడవిగా వున్న ఆ ప్రాంతం యిప్పుడు పెద్ద పెద్ద నిర్మాణాలతో కనుమరుగు అయిపోయింది అని పేర్కొంటాడు.

అనువాదం : బోడవల్ల రవీందర్

అభిప్రాయాలు

సుప్రీం కోర్టు తీర్పు చారిత్రాత్మకమైనది

దేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం సెప్టెంబర్ 25 న కేరళలోని శబరిమల అయ్యప్ప ఆలయంలోకి అన్ని వయస్సుల మహిళలను అనుమతిస్తూ ఇచ్చిన తీర్పు చారిత్రాత్మక మైనది. చట్టం ముందు అందరూ సహనమే. అన్న రాజ్యాంగ స్ఫూర్తికి తీర్పు అనుగుణంగా వుంది. మతపరమైన ఆచారాలు, ప్రాథమిక హక్కులపై ఇరుపక్షాల వాదనలు విని, రాజ్యాంగానికి లోబడి సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చింది. ఆచారాలు, సాంప్రదాయాలు శాశ్వతం కాదు. కాలానుగుణంగా మార్పులు చెందుతాయి. మార్పు అనివార్యం. వేలాది మంది తీర్పును స్వాగతించారు. తీర్పు వెలుపడిన వెంటనే ఆలయ పూజారి వ్యతిరేకించారు. ఆలయంలో ప్రవేశించటానికి ప్రయత్నించిన మహిళాభక్తులపై దాడులు జరిగాయి. కుల వ్యతిరేక, సంస్కరణోద్యమాలు జరిగిన కేరళలోనే ఇలావుంది. ఈ అంశంపై వచ్చే పార్లమెంట్ సమావేశాలలో చట్టం చేయవలసివుంది.

- శ్రీరామమూర్తి, గాజువాక, విశాఖజిల్లా.

సుప్రీం తీర్పుపై ఆందోళన సరికాదు

శమరిమలై గుడిలోకి 10 నుండి 50 ఏళ్ల లోపు వయసు గల స్త్రీలకు ప్రవేశం కల్పించవచ్చునని సుప్రీం కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళన చేయడం సరికాదు. అయ్యప్ప బ్రహ్మచారి గనుక ఆయన ఆలయంలోకి స్త్రీలకు ప్రవేశం లేదని చెప్పడం హాస్యాస్పదం. హనుమంతుడు కూడా బ్రహ్మచారీ. మరి ఆయన ఆలయాల్లోకి స్త్రీల ప్రవేశానికి లేని అభ్యంతరం అయ్యప్ప ఆలయంలోనికి ఎందుకు? ఈ అంశాన్ని ఉపయోగించుకుని కొందరు రాజకీయ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకోవడానికి ఆందోళనలు చేయడం సరికాదు.

- కాట్రగడ్డ సర్వయ్య, విజయవాడ.

మాయమైన ఎర్ర మందారం

(2వ పేజీ తరువాయి)

చేశారు. జైలుకి పంపారు. పోలీసు నిర్బంధానికి ఆయన జడిశాడు. పోలీసులకు చిక్కకుండా అజ్ఞాతంలోకి వెళ్లిన తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారాయణను పట్టిస్తానంటూ ఆయన పోలీసులకు లొంగిపోయాడు. ఆయనిచ్చిన సమాచారంతో లక్ష్మీనారాయణను కొణికిలో పట్టుకున్నట్లు లక్ష్మీనారాయణ కుమారుడు ప్రభాకరరావు చెబుతున్నారు. పార్టీకి తనకు సంబంధంలేదని చెబితే వదిలేస్తారని ఆయన తండ్రి ఒంగోలు జైలులో కలిసి చెప్పాడు. “అలా చెప్పను. చంపితే చంపనివ్వండి. పార్టీ కోసం, ప్రజల కోసం చచ్చిపోతాను” అంటూ తిమ్మరాజు ధైర్యంగా చెప్పారని వారి కుమారుడు గుర్తు చేసుకున్నారు.

తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారాయణ నాయకత్వానికి అప్పటికే ఎందరో ఆకర్షితులయ్యారు. ఒంగోలు నుంచి పర్చూరు వరకూ మధ్యనున్న అన్ని గ్రామాల్లోనూ ఆయన అభిమానులున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీలో పనిచేయడం ప్రారంభించారు. రావినూతల భూస్వామి ఎర్రనాగయ్య, పవడిపాడు భూస్వామి జాగర్లమూడి రాఘవరావు కూడా ఆనాడు పోలీస్ ఇన్ఫార్మర్లుగా వుండేవారు. పార్టీపై నిషేధ సమయంలో కమ్యూనిస్టులను పట్టించేందుకు కుట్ర పన్నారు. వారికి బుద్ధి చెప్పాలని పార్టీ నిర్ణయించింది. వారిని హెచ్చరించినా ఫలితం లేకుండా పోయింది. తెలంగాణా ప్రాంతం నుండి ఒక ముఖ్య నాయకుడు కొంతకాలం పవడిపాడులోని మచ్చా సుబ్రహ్మణ్యం వద్ద పనిచేస్తూ రక్షణ పొందారు. ఆ సమయంలోనే పోలీసు నిఘా పెరిగింది. తిమ్మరాజు సహచారంతో ఆయన కొణికి చేరారు. అక్కడ కమ్యూనిస్టుల కోసం వేట సాగింది. ఒంగోలు తాలూకా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకుల్లో లక్ష్మీనారాయణ ముఖ్యులు. జిల్లా కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ ఎన్నికలలో పార్టీ అభ్యర్థిగా ఆయన పోటీ చేశారు ఆ సందర్భంగా అన్ని గ్రామాల్లోనూ పర్యటన జరిపారు. ఇంకొల్లు మండలంలోని అన్ని గ్రామాల్లోనూ ఆయనకు సంబంధాలున్నాయి. స్వగ్రామంలోని పెత్తం దారు కక్ష కట్టినా ఆయన కమ్యూనిస్టు వుధ్యమ వ్యాప్తికి కృషి చేశారు. కొణికిలో తాలూకా వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం మహాసభ జరిపారు. ఆ గ్రామంలో గట్టు కోటేశ్వరరావు లాంటి వారు ఊగినలాడినా లక్ష్మీనారాయణ బెదరలేదు. కొణికి చినమాలపల్లె ఆయనకు కొండంత అందగా వుండేది. ఆయన అక్కడే రహస్యంగా వుండేవారు. భీమవరం పాటిబండ్ల రంగనాయకులతో మంచి సంబంధాలు ఉండేవి.

తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారాయణ కుమార్తె, భార్య, కోడలు, కుమారుడు

గంగవరానికి చెందిన నబీసాహెబ్ అల్లుడైన సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ అందించిన సమాచారంతోనే లక్ష్మీనారాయణను అరెస్టు చేసినట్లు చెబుతారు. లక్ష్మీనారాయణ భార్య ఆదిలక్ష్మి రావినూతల గ్రామానికి చెందిన భువన వడియల వెంకట సుబ్బయ్య (టీచరు) కుమార్తె. వారికి ప్రభాకర్, ప్రమీల సంతానం. ప్రస్తుతం లక్ష్మీనారాయణ తనయుడు ప్రభాకర్ హైదరాబాదులో వుంటున్నారు. ఆయన రైల్వేలో పనిచేసి ఉద్యోగ విరమణ పొందారు. ఆయనకు మూడేళ్ల వయసున్నప్పుడే లక్ష్మీనారాయణను చంపేశారు. లక్ష్మీనారాయణ గారు వితంతువైన తన సోదరి నర్సమ్మను పార్టీ కార్యకర్తగా తీర్చిదిద్దారు. ఆయన మరణానంతరం కూడా ఆమె పార్టీలో పని చేశారు. ఇటీవలే పరుచూరులో ఆమె కన్నుమూశారు. లక్ష్మీనారాయణ మరణం తర్వాత భీమవరంలో పాటిబండ్ల రంగనాయకులు గారు వారి కుటుంబానికి సహకరించారు. రావినూతల చేరిన ఆ కుటుంబం కష్టాలతో జీవించింది. అజ్ఞాత జీవితంలో లక్ష్మీనారాయణకు కస్తూరి కుటుంబరావు, చివుకుల శేషశాస్త్రి, బాపట్లలోని దుద్దుకూరు రాధాక్రిష్ణమూర్తితోనూ సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. లక్ష్మీనారాయణ భార్య 2005లో తన కుమారుని ఇంట హైదరాబాదులో మరణించారు.

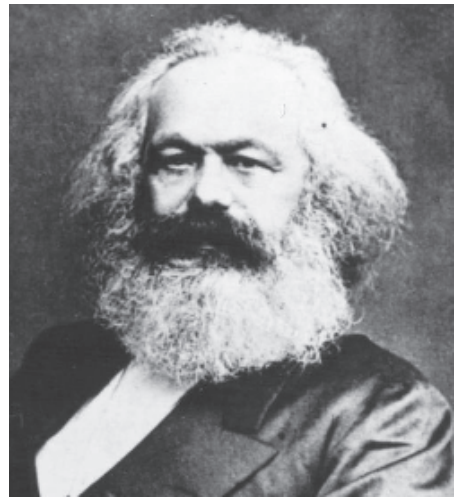
తిమ్మరాజు లక్ష్మీనారాయణ ఇంకొల్లు ప్రాంత పేదలకు నేటికీ స్ఫూర్తి ప్రదాతగా నిలిచారు. ఆయన జ్ఞాపకార్థం ఇంకొల్లులో స్మారక స్తూపం నిర్మించారు. ఆ ఊరి నడిబొడ్డును స్తూపం సెంటర్ గా పిలిచే వారు. ఆనాటి నల్లదారలకు తామేమీ తీసిపోమన్నట్లు ఆయన జ్ఞాపకాలను చిదిమేసేందుకు నేటి పాలకులూ పూనుకున్నారు. ఈ స్తూపంపైనా వారి కన్ను పడింది. అమరుల జీవితం నుంచి ఇసు

మంతైనా స్ఫూర్తి పొందని పెత్తందార్ల మద్దతుతో ఆ స్తూపాన్ని పోలీసులు బాంబులతో పేల్చి నేలమట్టం చేశారు. స్తూపం నేలకూలినా అమరజీవి లక్ష్మీనారాయణ స్ఫూర్తి ఆప్రాంత ప్రజల మదిలో పదిలంగా వుంది. ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో ఆయన చేసిన కృషి, త్యాగాలను స్ఫురణకు తెచ్చుకుంటే ఎవరైనా లాల్ నేలలామ్ చెప్పాల్సిందే. ఆయన్ని ఎక్కడ, ఏ తేదీన కాల్చివంపారన్న సమాచారం అందు బాటులో లేదు. ఆ వీరుని మరణమూ వేలాది మందికి స్ఫూర్తినిస్తుందన్న భయంతో నాటి పాలకులు దాన్నీ రహస్యంగా వుంచారు. పోలీసులు అరెస్టు చేశాక ఆయన ఆహూతి కోసం ఎందరు ప్రయత్నించినా దొరకలేదు. కనీసం మృతదేహాన్నినూ కుటుంబానికి చేర్చకుండానే నాగార్జున సాగర్ సమీపంలోని అడవుల్లో ఆయన్ని చంపేసినట్లు తెలుస్తోంది. కొణికిలో పట్టుకుని, చీరాల, గుంటూరు ప్రాంతాల్లో నిర్బంధించి, నాగార్జున సాగర్ వద్ద తూటాలకు బలిచేసినా... ఆయా ప్రాంతాల్లోని పోలీసు రికార్డుల్లోనూ ఆ సంఘటన తాలూకా సమాచారం లేకుండా జాగ్రత్త పడ్డారు. నాటి కాంగ్రెసు పాలకుల దుర్బితకి, కర్కశత్యానికి, పైశాచికానికి ఆ వీరుడు ఎర్రమందారమై నేలరాలాడు.

(లక్ష్మీనారాయణ కుమారుడు ప్రభాకర్ రావు (హైదరాబాద్), తపనం చెంచయ్య (ఒంగోలు), సిస్సెక్ ఎల్లయ్య (పవడిపాడు), మంచాల వెంకట్రామయ్య (గంగవరం), దేవతోటి నాగయ్య (సంతరావూరు) ఇచ్చిన సమాచారం ఆధారంగా...)

వై. సిద్దయ్యగారు రచించిన ప్రకాశంజిల్లా అమరవీరులు పుస్తకం నుండి ఈ వ్యాసం పునరుద్ధించాం.

బాల్యాన్ని దోపిడీ చేసిన ఇంగ్లండ్ కార్మిక-చట్టాలు కారల్ మార్క్స్

1833 చట్టం సాధారణ ఫ్యాక్టరీ పనిదినం అంటే ఉదయం ఐదున్నర నుండి రాత్రి ఎనిమిదిన్నర వరకూ అని ప్రకటించింది. ఈ పరిమితుల్లోపల, 15 గంటల్లోనూ తరుణ వయస్సుల్ని (13 నుండి 18 ఏళ్ల వయసు గల వ్యక్తుల్ని) రోజులో ఏ సమయంలోనైనా పనిలో నియమించడం చట్టబద్ధం. అయితే ఏ రోజూ విడిగా ఏ వ్యక్తీ ప్రత్యేకంగా చట్టం రీత్యా వీలు కల్పించబడిన కొన్ని సందర్భాల్లో తప్ప, 12 గంటలకు మించి పనిచేయరాదు. 9-13 ఏళ్ల పిల్లల పని రోజుకు 8 గంటలకు పరిమితం చేయబడింది. రాత్రి పని, అంటే ఈ చట్టం ప్రకారం రాత్రి 8.30 కీ, ఉదయం 5.30 కీ మధ్య అని 9-18 ఏళ్ల పిల్లలందరికీ నిషిద్ధం. 1833, జూన్ 28న కమిషన్ యొక్క సెంట్రల్ బోర్డ్ మొదటి నివేదిక ఇలా అంది: ఇప్పుడు నిర్వహించబడుతున్న తీరులో ఫ్యాక్టరీ వ్యవస్థలో ఉన్న మహాదౌష్ట్యం ఏమిటంటే, పిల్లల శ్రమను దాదాపు పెద్దవాళ్ల శ్రమకాలంతో సమానంగా కొనసాగించే అవసరాన్ని కలిగిస్తుందని మా కనిపిస్తోంది. పెద్దవాళ్ల శ్రమను పరిమితం చేయడం ద్వారా ఆ దౌష్ట్యాన్ని తొలగించవచ్చు గానీ, అప్పుడది ఇంకా పెద్ద దౌష్ట్యాన్ని కలిగిస్తుందని మా అభిప్రాయం. అందువల్ల రెండు జట్ల పిల్లలతో పనిచేయించడం అన్న పథకం దానికి ఏకాక పరిష్కారంలా కనిపిస్తుంది....” కనుక రిలే వ్యవస్థ అనబడే పేరుతో ఈ ‘పథకం’ అమలు జరిగింది. ఉదయం 5.30 నుండి మధ్యాహ్నం 1.30 వరకూ 9-13 ఏళ్ల ఒక జట్టుపిల్లలూ, మధ్యాహ్నం 1.30 నుండి రాత్రి 8.30 వరకూ మరో జట్టు పిల్లలూ పనిలో పెట్టబడ్డారు”.

పిల్లల శ్రమకు సంబంధించి గత 22 ఏళ్లుగా చేయబడిన చట్టాలన్నింటినీ సిగ్గుమాలిన విధంగా నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు కార్థానా యజమానులను సత్కరించేందుకు గాను ఆ మాత్రకు మరికొంత పంచదార పూయడం జరిగింది. 1834 మార్చి ఒకటో తేదీన తర్వాత 11 ఏళ్లలోపూ, 1835 మార్చి ఒకటో తేదీ తర్వాత 12 ఏళ్లలోపూ, 1836 మార్చి ఒకటో తేదీ తర్వాత 13 ఏళ్లలోపూ, వయసున్న పిల్లలెవరితోనూ ఫ్యాక్టరీలో రోజుకు ఎనిమిది గంటలు మించి పని చేయించరాదని పార్లమెంటు శాసించింది. “సంస్కరింపబడిన” పార్లమెంటు కార్థానా యజమానుల ఎడల తనకున్న సున్నితమైన సద్భావం దృష్ట్యా 13 ఏళ్లలోపు పిల్లల్ని రాబోయే అనేక ఏళ్లపాటు ఫ్యాక్టరీ సరకంలో వారానికి 72 గంటలు పనిచేయమని శాసించిందో, అదే పార్లమెంటు మరోవైపున విమోచన చట్టంలో మాత్రం (అక్కడ కూడా స్వేచ్ఛను బట్టుబట్టుగా మాత్రమే జారనిచ్చింది). ప్రారంభంలోనే ఏ నీగ్రో బానిసతోనూ వారంలో 45 గంటలకు మించి పనిచేయించరాదని తోటల యజమానుల్ని శాసించింది.

అయితే ఏ రకంగానూ సమాధానపడని పెట్టుబడి ఇప్పుడు పెద్ద గోలతో ఆందోళన ప్రారంభించింది. అది ఏళ్లపాటు కొనసాగింది. పిల్లల పేరుతో 8 గంటల పనికి పరిమితం చేయబడి, నిర్దిష్ట స్థాయిలో నిర్బంధ విద్య నేర్పబడ్డాల్సిన వారి వయస్సుపై ప్రధానంగా ఆందోళన జరిగింది. పెట్టుబడిదారీ మానవ శాస్త్రం ప్రకారం బాల్యం పదో ఏటే అంతమైపోయింది. మహా అయితే 11వ ఏట ఫ్యాక్టరీ చట్టం పూర్తి స్థాయిలో అమల్లోకి వచ్చే సమయం, 1836 అనే దారుణ సంవత్సరం, దగ్గరపడే కొద్దీ కార్థానా యజమానుల మూక అటవికంగా చెలరేగింది. నిజానికి ప్రభుత్వాన్ని వారు ఎంతగా బెదరగొట్టగలిగారంటే 1835లో అది బాలల వయో పరిమితిని 13 నుండి 12 సంవత్సరాలకు తగ్గించాలని ప్రతిపాదించింది. ఈలోగా బయటి నుండి ఒత్తిడి మరింత ప్రమాదకరంగా పెరిగింది. కామన్స్ సభ ధైర్యం సడలిపోయింది. 13 ఏళ్లలోపు పిల్లల్ని పెట్టుబడి అనే జగన్నాథ రథచక్రాల కింద రోజుకు 8 గంటలకు మించి నెట్టడానికి అది తిరస్కరించింది. 1833 చట్టం పూర్తిగా ఆచరణలోకి వచ్చింది. 1844 జూన్ వరకూ అది మారకుండా ఉండింది. ఫ్యాక్టరీ పనిని మొదట పాక్షికంగానూ, తర్వాత పూర్తిగానూ అది క్రమబద్ధం చేసిన ఈ పదేళ్ల కాలంలోనూ ఫ్యాక్టరీ ఇన్ స్పెక్టర్ల అధికార నివేదికలు ఈ చట్టాన్ని అమలు చేయడం అసాధ్యమనే ఫిర్యాదులతో నిండి ఉన్నాయి. రోజులో ఉదయం 5.30 నుండి రాత్రి 8.30 వరకూ గల 15 గంటల్లో ప్రతి తరుణ వయస్సునితోనూ, ప్రతి బాలునితోనూ 12 లేదా 8 గంటల పని ఎప్పుడైనా చేయించుకోవచ్చు. పని ప్రారంభం, విరామం, తిరిగి కొనసాగించడం, సమాప్తం ఈ అన్నింటినీ 1833 చట్టం పెట్టుబడి ప్రభువుల అభిప్రాయానికి వదిలేసింది. అంతేగాక వారు విభిన్న వ్యక్తులకు వేర్వేరు భోజనాల వేళల్ని కేటాయించడాన్ని అనుమతించింది. ఈ పెద్దమనుషులు ఒక కొత్త రిలేల పద్ధతిని కనుగొన్నారు. దాని ప్రకారం కార్మిక అస్వాలు నిర్ణీత కేంద్రాల దగ్గర మార్చబడవు. మారుతున్న కేంద్రాలలో మరోకొత్త బండికి కట్టబడతాయి. ఈ పద్ధతిలో ఉన్న అందాన్ని చూడటానికి తర్వాత తిరిగొస్తాం కనుక మనం ఇక్కడ ఎక్కువసేపు ఆగబోవడం లేదు. కాని మొదటి చూపులోనే ఇది మాత్రం స్పష్టం. ఈపద్ధతి మొత్తం ఫ్యాక్టరీ చట్టాన్నిసారంలో మాత్రమే కాదు, అక్షరాలా అంతం చేసింది. ప్రతి విడి బాలునికీ, విడి తరుణ వయస్సునికీ వేర్వేరు చిట్టా కలిగిన ఈ సంకీర్ణమైన పద్ధతిలో ఫ్యాక్టరీ ఇన్ స్పెక్టర్లు చట్టబద్ధంగా నిర్ణయించబడిన పని కాలాన్నీ, కేటాయించబడిన చట్టబద్ధ భోజనాల వేళల్ని ఎలా అమలు జరిపించగలరు? అనేక ఫ్యాక్టరీల్లో పాత పాశవికత్వం త్వరలోనే మళ్ళీ వికసించి, ఏ శిక్షకూ గురికాకుండా తప్పించుకుంది. కొత్తగా కనుగొనబడిన రిలే వ్యవస్థలో ఎటువంటి అదుపు సాధ్యం కాదని హోం సెక్రటరీతో జరిగిన ఇంటర్వ్యూలో (1844) ఫ్యాక్టరీ ఇన్ స్పెక్టర్లు నిరూపించారు.

(కారల్ మార్క్స్ రచించిన పెట్టుబడి గ్రంథంలోని 10 వ అధ్యాయం నుండి ఈ వాక్యాలు గ్రహించబడ్డాయి)